

ஞானச்சுடர்

தெ

மலர் 2008

ஞா
ஞா
மநகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள்வழி

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

பொருள்: வழக்குக்கள் எல்லாம் அகரத்தை முதலாக உணவுயான
போல உயிர்கள் எல்லாம் கடவுண்ண முதலாக
உணவுயன். (1)

பொருள்: கற்றுதனா ஸாய பயனன்கொல் வாலறிவன்
நற்றான் தொழான் ரெனின்.

கடவுளின் பாகங்களைத் தொழுதுக்குத் தற்ற
கல்வியிரண்டு பயனில்லை. (2)

நஞ்சந்தனை

அபயப்பத்து

அபயமைந்து

மதிகுவழி சனையாஸ் மழவினட யுமையாஸ் மாசில் லாமயினே
கதிரெயன ஈக்கவர் எதிர்வாநு பக்கெள் காணா தேயோட்டும்
அநிபுக முகையாஸ் அம்பினக யானை யிடமா யுமையவனே
நதியட ணடவி தடவிய விலங்கை நும்பா வனக்கபயம் 2

பொன்னா நுடலிற் பொழையப் பூசிப் பொலியும் பங்கவளே
என்னா நுயிரே யெல்லாம் வல்ல திறறவா எஙக்களி
முன்னாள் முறைசெய் முனிவன் தன்னன யோம்பிய
முழுமுதலே
வின்யோட் டாரும் விழும்பிய திலங்கை விமலா வனக்கபயம்

நான்சிட்டி

வெள்பீடு - 2

சுடர் - 121

2008 கை யொருளடக்கம்

நாமஞ் சொல்லுவோம் நமனை.....
 நக்கீர் அருளிய நன்முருகாறு.....
 வெகுளாமை
 முயற்சி திருவினையாக்கும்
 காளமேகம் கவித்திறன்
 இந்துக்கள் போற்றும் வெற்றிலை
 திருவாசகம் உபநிடத்சாரம்
 மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழு.....
 கதிர்காமக் கந்தனின் தில்விய.....
 முன்னோர் சொன்ன கதைகள்
 தவமுனிவனின் தமிழ் மந்திரம்
 வாரியார் பக்கம்
 சந்திதியான்
 தமிழக திருக்கோயில் வரிசையில்..

இ. ஸ்ரீதரன்	1 - 4
பா. சிவனேஸ்வரி	5 - 8
நா. சந்திரலீணா	9 - 13
செல்வி க. கெளசிகா	14 - 16
வல்வையூர் அப்பாண்ணா	17 - 20
ப. அருந்தவம்	21 - 24
இ. சாந்தகுமார்	25 - 28
ஜ.கோ. சந்திரசேகரம்	29 - 31
வ. குமாரசாமி ஜயர்	32 - 35
திருமதி. சி. யோகேஸ்வரி	36 - 37
சிவ. மகாலிங்கம்	38 - 41
	42 - 43
ந. அரியரத்தினம்	44 - 47
	48 - 50

அனைப்பிபு:-

மறை ஒருநூறு 30/- ரூபா

வருடச்சந்தா தபாகிசெவைடன் 385/- ரூபா

சந்திதியான் ஆச்சிரம கைவகையை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி கைக்கம்:- 021- 2263406

பதிவு கூ. Q.D./60/NEWS/2008

அச்சுப்பதிப்பு:- சந்திதியான் ஆச்சிரமம், தொண்டைமானாறு.

நூன்சுடர்

தைமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஞானச்சுடரின் பத்தாவது ஆண்டின் நிறைவு மலரை வைத்திய கலாநிதி சி. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் மங்களகரமாக வெளியீடு செய்து வைத்தார்கள்.

குரியன் தவணாது தனது கடமையைச் செய்து தினமும் பிரகாசிப்பது போல ஞானச்சுடரும் கடந்த ஒன்பது வருடங்களாக மாதம் தோறும் பிரகாசித்து தற்பொழுது பத்தாவது வருடமும் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியிருப்பது சாதாரண ஒரு காரியம் அல்ல என்பதை சபையினருக்கு எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

1998ஆம் ஆண்டு சிறிய உள்வில் ஆரம்பித்த ஞானச்சுடர் சஞ்சிகையின் செயற்பாடு இன்று உலகம் முழுவதும் பிரகாசிக்கும் நிலைக்கு வளர்ந்துள்ளதையும் சபையினருக்கு சுட்டிக்காட்டினார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக புத்தகப்பிரசவம் என்ற இந்த ஒப்பற்ற வேலையை அன்னதானச் செயற்பாடுகளின் மத்தியிலும் ஏனைய சமூகசேவைகள் சமயசேவைகள் மத்தியிலும் மேற்கொள்வதற்கு திருவருட்கடாட்சம் காரணம் என்பதையும் குறிப்பிட்டார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:-

மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை சைவப்புலவரும் ஆசிரிய ஆலோசகருமாகிய கந்த சத்தியதாசன் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். பொதுவாக ஆச்சிரமம், பேரவை செய்கின்ற பணிகளில் ஒரு பணியைக்கூட எங்களால் செய்யமுடியாது என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலேன்டும் என தனது ஆரம்ப உரையில் குறிப்பிட்டு இதில் திருவருள் துணையாக இருப்பதையும் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இங்கே இடம்பெறும் பணிகளில் ஞானச்சுடர் வெளியீடே தலையாய் பணியாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். சாதாரணமாக வெளியிரிக்கின்ற நடக்கும்பொழுது அதில் பங்குபற்றுபவர்களே பயனடைவார்கள் ஆனால் ஞானச்சுடரில் வெளிவரும் கருத்துக்கள் உலகம் முழுவதும் உள்ள அன்பர்களை சென்றடைகின்றது எனவும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல ஞானச்சுடர் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் அவர்கள் சந்திதியானை நினைப்பதற்கும் வணங்குவதற்கும் ஒரு காரணமாக இது விளங்கி வருவதையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

2008ஆம் ஆண்டு தைமாத மலரில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளில் உள்ள ஆழமான கருத்துக்களை அடியார்களுக்கு இரத்தினச்சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறி எமது சமயம் தொடர்பான நலிவகை நீக்கும் வகையில் ஞானச்சுடர் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் பாராட்டி தனது மதிப்புரையை கந்த சத்தியதாசன் அவர்கள் நிறைவுசெய்தார்கள்.

மத மஸர் 2008

நூன்சுடர்

வ.

சிவப்பைய்

“மேன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அக்ல உலக சைவக் குருமார் சம்மேளனம்
(வேதாரணிய குரு பரம்பரை சைவக்குருமார் அரிசக்களின்
நிறுவகம்)

அருளாசிச் செய்தி

அன்புசார் பெருந்தகையீர்!

ஆழமணித் திருநாட்டில் ஆன்மீக சக்தியினை வெளிப்படுத்தி வலம் வரும் மாதாந்த மலர் ஞானச்சுடர் தனது 11ஆவது பிறந்த தினத்தை கொண்டாடுவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மலர் வெளிவரத் தொடங்கிய நாளில் இருந்து பல்வேறு இன்னல்கள் இடர்களுக்கு மத்தியிலும் தவறாது வெற்றிகொண்டு 10ஆவது அகவையைப் பூர்த்தி செய்து 11ஆவது அகவையில் கால் பதிக்கின்றது.

மேலும் எதிர்காலத்தில் ஞானச்சுடர் பல சிறப்பு அம்சங்களுடன் வெளிவந்து சுடரின் பணிசிறக்க பரம்பொருளை இறைஞ்சி வாழ்த்தி ஆசிக்கி அமைகிறேன்.

சிவப்பீ சோமாஸ்கந்த தண்டபாணிக்தேசிகர் JP

பிரதமகரு

வர்தை ஏந் ருத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்

சிவாச்சாரிய பிடாநியதி

அகில உலக சைவக்குருமார் சம்மேளனம்.

2008.01.10

பதினொரு வயத்தை

நான்சுடருக்கு வாழ்த்து

சுடரோளி ஞானத்தீபமே! துயரிருள் ஓட்டும் ஞாயிறேபோல் படர்தரு மடமாம் அகவிருட் பனியினை அகற்றும் ஒளியாகி இடமக லும்ஞா லமெங்குமே இளமுரு கன்பு கழ்பரப்பி இடரினை அகற்றும் மந்திரமெனவே போற்றச் செய்வேனே!

முருகனின் அருளினாற் தோன்றிமோகனின் அணைப்பினாற் தவழ்ந்து விருப்பமாய் அவையினர் ஊட்ட மேன்மையை அடைந்துமே கல்விப் பெருமையால் துலங்கிடும் அறிஞர் பேருவகையுடனே யென்றும் திருவுடை ஞானமே செறியும் கட்டுரை யாவுமீந் திடவே

பதினொரு வயத்தை சைவப் பண்பாட்டு ஞானவிளக்கே பதிநலம் சைவநெறி விளக்கும் பண்பாட்டு ஒழுக்கநெறிகள் அதியுயர் ஆகமத்தது வம்விரத மகிழை பைன்று விதிமுறை யிற்தெளி யவைக்கும் வினயமர் பணியைத் தொடர்ந்தே

முருகனையே முகப்பிற் பொருத்தி முழுமனதாய் ஏகத் வைப்பதனால் விருப்பமாய்ப் படிக்கச் செய்து வேண்டுவென ஊட்டிநிற்றலால் குருவெனவே திகழுகின்ற கோலமுடை ஞானச் சுடரேந் தீருவிளக்கும் தீபமாக தீர்க்காயுள் பெற்று வாழியவே

அன்னசு ரபியென அழைத்திடும் மோகனதாஸ் நீடுவாழ இன்னென்றி யூட்டியே வளர்த்திடும் பேரவையோர் நீடுவாழ நன்னென்றி பரப்பிடும் ஞானமார் சுடருமே நீடுவாழச் சந்நிதி முருகனைத் தண்ணளி வற்றியை வேண்டுதுமே.

சிவகவிமாமணி கவிஞர்
ஆ. கதரிர்காமத்தம்பி அவர்கள்.

11ஆவது வயசுதினில்.....

ஞானச்சுடர் தவழ்ந்து விளையாடிய பருவத்தைக் கடந்து தற்பொழுது துள்ளிக்குதித்து விளையாடுகின்ற பருவத்திற்கு வந்துவிட்டான். ஆம்! 10 வயதைக் கடந்து 11ஆவது வயதில் காலாடி பதித்து தற்பொழுது 121ஆவது சுடராக வெளி வருகின்றான். இந்தத் தருணத்தில் ஞானச்சுடர் அனைவருக்கும் தனது மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றான்.

ஞானச்சுடர் ஒரு மாதாந்த சமய சஞ்சிகையாக ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதிச் சூழலிருந்து ஆண்மீக கருத்துக்களையும் சந்திதியானது அற்புதங்களையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் அதேநேரம் யாழ் குடாநாட்டின் மண் வாசனையையும் உள்ளடக்கியதாக அந்த மண்ணுக்கே உரித்தான் தனித்துவத்துடனும் வெளிவந்துகொண்டிருப்பது இதனுடைய முக்கியமான சில தனித்துவங்களாகும்.

ஸமுத்திருநாட்டில் எங்கெங்கு சைவர்கள் வாழ்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் தனது சுடரைப் பரப்பி வருவதுடன் அதற்கு அப்பாலும் கடல்கடந்த நிலையில் பூமிப் பந்தில் சைவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற பல்வேறு நாடுகளுக்குப் பரந்து விரிந்து தனது ஒளியைப் பரப்பி எமது மண்வாசனையை பரப்பிக்கொண்டிருப்பதும் ஞானச்சுடருக்குள்ள இன்னுமொரு சிறப்பான அம்சமாகும்.

ஆனாலும் இயல்பிற்கு மாறான பல்வேறு மிக மோசமான நெருக்கடிகளை 2007ஆம் ஆண்டில் யாழ் குடாநாட்டு மக்கள் சந்தித்ததைப்போல ஞானச்சுடரின் மாதாந்த வெளியீட்டிலும் நாம் நெருக்கடிகளை சந்தித்த நேர்ந்ததையும் இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமானது. ஞானச்சுடரை அச்சிடுவதற்கு தேவையான அச்சுத்தாங்களை (பேப்பர்) எந்த விலைகொடுத்தும் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாத அளவிற்கு அவற்றுக்கு மிக மோசமான பற்றாக்குறை குடாநாட்டில் நிலவியமை நாம் எதிர்நோக்கிய ஒரு முக்கியமான ஒரு நெருக்கடியாகும். இதனால் 2007ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் சில மாதங்களுக்கான ஞானச்சுடர் வெளியீடுகளை நாம் குறித்த மாதங்களில் வெளியிட முடியாத சூழ்நிலையும் எமக்கு ஏற்பட்டது. இத்தகைய காரணங்களால் கடல் கடந்து வாழ்கின்ற வாசகர்களுக்கு சில மாதங்களுக்கான ஞானச்சுடரின் வெளியீடுகளை நாம் அனுப்பமுடியாத கவலை தரும் சூழ்நிலையும் எமக்கு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் 2007ஆம் ஆண்டு மார்க்கிழிமாத வெளியீட்டிற்கு முன்பு 2007ஆம் ஆண்டில் வெளிவரவேண்டிய 12 சுடர்களும் வெளிவரப்பட்டு அவை அனைத்தும் உள்ளார் வாசகர்களுக்கு கிடைப்பதற்குரிய ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டுவிட்டன.

மேலும் இவ்வளவு விலை ஏற்றங்கள் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டு ஞானச்சுடர் வெளியீட்டிற்கான செலவும் பலமடங்கு அதிகரித்துள்ள நிலையிலும் அதற்கான விற்பனை விலையில் எந்த மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. இதனையும் ஒரு தொண்டாகவே நாம் தொடருகின்றோம்.

நூல் மலர் 2008

நூன்சுடர்

10 வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக ஞானச்சுடர் வாசித்தாலும் தொடர்ந்தும் அதனை வாஞ்சையுடன் பெற்று தெவிட்டாத சுவையுடன் அவற்றை வாசித்து தாம் பயன் அடைகின்ற அதேவேளை எமக்கு உற்சாகத்தை வழங்கிவருகின்ற வாசகர்களின் உணர்வுகளையும் எம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. இதேபோன்று ஆக்கங்களை வழங்குகின்ற அன்பு உள்ளங்கள் சுடருக்கான பல்சுவைப்பட்ட ஆக்கங்களை தொடர்ந்தும் பாங்குடன் அள்ளிவழங்கிக்கொண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுக்கெல்லாம் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்ற தத்துவத்திற்கிணங்க எமது செயற்பாடுகள் எல்லாவற்றிலும் தோன்றாத துணையாக இருந்து செயற்படுகின்ற சந்நிதியானை எமது உள்ளங்களில் நிறுத்தி அவனது திருவருள் எமக்கெல்லாம் என்றும் கிடைக்கவேண்டுமென்று அவனது பாதகமலங்களைப் பற்றிப்பனிந்து வணங்குகின்றோம்.

திரு ந. அரியரத்தினம்.

ஞானச்சுடர்

ஆயிரத்துத் தொளாஸிரித்து தொண்ணாற்றெட்டிலே

அழகான திங்களிதழ் ஞானச்சுடரை - தொடங்கி

சேயோனாம் முருகவுன்றன் திருவருளினால்

திக்கெல்லாம் சுற்றிவரப் பத்து ஆண்டுகள்

நேயமுடன் தவறாது நடாத்தி வந்தோம் - மேலும்

நிகழும் வரும் ஈராயிரத்தெட்டும் தொடர்ந்து வரவே

தூயநடை யிட்டுவர பாலமுருகா - உன்தன்

சேவடியை போற்றிடுவோம் சிறந்து வாழவே.

**சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய
அன்னப்பணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல
சமுதாயப்பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவேர் கீழே உள்ள
முகவரியுடன் தொடர்புகிறான்னவும்**

காக்கட்டனை

செ. மேரகனதாஸ்

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,

தெரண்டைமரனாறு.

T.P.NO. 021- 2263406

காசேரலை

செ. மேரகனதாஸ்

க. இல. P.7342444

இலங்கை வங்கி,

பருத்தித்துறை.

சிவபாலா! செல்வச் சந்நதியானே!

தண்டைசிலம் பொலிக்குந் திருத் தாஞ்டனே அழகு

தனித்தோகை மயிலில் வரும் - முருகையனே!

தொண்டர்களின் அன்பினிலே தோய்ந்தவர்க்கு

தொடர்ந்தருளை நல்கிவரும் - சுப்பையனே!

அண்டர்களும் வந்துனது அடிதொழுவும் - அவர்கள்

அன்பினிலே சிக்குண்ணும் - ஆறுமுகனே உன்தன்

தொண்டைமா னாற்றுத் திருக் கோலங்காணி

துடிக்கின்றோம் வந்தருள்வாய் சிவபாலனே.

சந்நதிய் பொன்மகனே வா!

ஆற்றங்கரை வீற்றிருக்கும் அருளாலனே நல்ல

ஆறுபடை வீடுகட்டும் அதிகாரனே

போற்றுகின்ற குறிஞ்சிநிலப் புலவனுமாய் - நாடு

புகழ்பூத்த சந்நிதியின் பொன்மகனே! வா

சாற்று கதிர் காமனென்றே யுனையறிந்தே - மக்கள்

சாரி சாரி யாகவந்தே வீதியெல்லாம்

நோற்றுநல்ல முக்களிகள் படைத்து நெய்த்தேன்

நிலவிடவே மாவிளக்கும் இடுவார் வா வா

நிம்மதியாய் வாழவருள்

கார்த்திகேயா கந்தாவென்று போற்றி - நாங்கள் உன்னை

காங்கேயா சிவநாதா என்றும் துதிப்போம்

கீர்த்தியான சுப்ரமண்ய சேயோனே - எங்கள்

செல்வச்சந்நதி முருகா என்றும் சேர்ந்து

மூர்த்தி தலம் மூன்றும் முற்றுமமைந்த

முதல்வனே கலியுகத்தின் முத்துக் குமரனே

நேர்த்தியான வடிவேலா நாங்கள் என்றும்

நிம்மதியாய் வாழவருள் நிமலநாதனே.

முதுபெரும் புலவர்
கலாடுஷணம் ஆசிரியர்
வை.க. சிற்றம்பலம்.

தெமாத சிறப்புப்பிரதி பறவோர் விபரம்

திரு கு. கங்கவேணியன்

(உரிமையாளர் வேணிகளுக்கியம் யாழ்ப்பாணம்)

திரு ந. சுந்தியருபன்

(ஸ்ரீ நதியா நகைமாடம் யாழ்ப்பாணம்)

திரு S. பத்மநாதன்

(பிராந்திய அலுவலகம் மக்கள் வங்கி திருகோணமலை)

திருமதி யோ. சிவம்பிரகாசம்

(இளை. முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி)

திரு வ. சண்முகநாதமுதலி

(மக்கள் வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி விஜயகுமார்

(மக்கள் வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திரு T. சிவராஜ்

(தேசியசேமிப்பு வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திரு கி. சிவஞானசுந்தரம்பிள்ளை

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி நெல்லியடி)

திரு தி. சிவகுமாரன்

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி காங்கேசன்துறை)

திரு கி. யோகராசா

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி அச்சுவேலி)

திரு ந. நாகேஸ்வரன்

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி யா.பல்.கழக கிளை)

திரு க. ரூந்தரன்

(உதவிமுகாமையாளர் மக்கள் வங்கி மானிப்பாய்)

சௌல்வி ச. சுகன்யா

(மக்கள் வங்கி மானிப்பாய்)

திரு த. சிவகுமார்

(உதவிமுகாமையாளர் மக்கள் வங்கி பிரதானவீதி, யாழ்ப்பாணம்)

மதி மலர் 2008

நூற்றுவர்

க. இராசநாயகம்

(பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ் தொட்டிலடி. சங்கானை)

R.S. தன்யாலன்

(பாலன்மில் வட்டுக்கோட்டை)

த. இட்டுமண்ராசா

(வட்டுக்கோட்டை)

சி. சுச்சிதானந்தம்

(சுச்சியா இரும்பகம் வட்டுக்கோட்டை)

உரிமையாளர்

(V.M.K.நகைமாளிகை சாவகச்சேரி)

உரிமையாளர்

(பாக்கியரெத்தினம் இரும்பு விற்பனைநிலையம் சங்கானை)

உரிமையாளர்

(சாரங்கா நகைமாடம் யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(கிருஸ்ணா ஸ்ரோர்ஸ் சங்கானை)

திரு கி. குமாரசாமி

(கவர்னரா வெதும்பகம் K.K.S. ரோட் சண்ணாகம்)

உரிமையாளர்

(வெங்கடேஸ்வரா யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(தூர்க்கா மரக்காலை சண்டிலிப்பாய்)

திரு நா. குணவுரட்னாம்

(புதிய யாழ் வைத்தியசாலை ஆனைப்பந்தி)

திரு ஆ. சுந்தரவிங்கம்

(பதவிநிலை உத்தியோகத்தர் அஞ்சல் தினைக்களம் யாழ்)

யைன் Dr.S. இராசலிங்கம்

(இளை வைத்தியபொறுப்பதிகாரி அச்சவேலி)

திரு நா. கந்தய்

(தோப்பு அச்சவேலி)

திரு க. துர்மலிங்கம் J.P

(நாவேலி)

திரு க. சோமசேகரம்

(மகாராணி புடவையகம் யாழ்ப்பாணம்)

திரு மு. தர்மலிங்கம்

(சிங்காராசா வாசா உடுப்பிட்டி)

திரு வே. கந்தையாபிள்ளை அன்சன்ஸ்

(51. கே.கே.எஸ் வீதி யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(மாலயன் கபே யாழ்ப்பாணம்)

திரு S. ஞானநுபங்

(அஜந்தாஸ் புடவையகம் யாழ்ப்பாணம்)

திரு மா. இராசேந்திரம்

(கிராம உத்தியோகத்தர் உடுப்பிட்டி)

திரு து. இராஜகோபால்

(271. கல்தூரியார் வீதி. யாழ்ப்பாணம்)

திரு இரா. முந்தூராசா

(விவ்கோ கல்விமன்றம் உடுப்பிட்டி)

திரு நி. சும்பிரமணியம்

(இளைப்பாறிய உத்தியோகத்தர் ப.நோ.கு.ச. உடுப்பிட்டி)

சௌலி தாட்சாயினி செல்வமாணிக்கம்

(நால்லடி. உடுப்பிட்டி)

திரு K. சிவகுருநாதன்

(பலாலி வீதி. கந்தர்மடம் யாழ்ப்பாணம்)

திரு ஜே. யிராகரன் மாஸ்டர்

(சுப்பர்மாக்கற் நெல்லியடி கரவெட்டி)

திரு வே. இரத்தினசிங்கம்

(சிவசக்தி மோட்டோர்ஸ் பருத்தித்துறை)

திரு சி. கணேசலிங்கம்

(தமிழ்ப்புங்கா நெல்லியடி)

திரு செ. கமலநாதன் (கமல்)

(கணபதி களஞ்சியம் வலவந்தோட்டம். கரணவாய்)

திரு கி. அமிர்தலிங்கம்

(மக்கள் வங்கி நெல்லியடி)

திருமதி கி. கிருவாந்தி

(மக்கள்வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி கா. யால்ராஜ்

(பிரதி முகாமையாளர் மக்கள்வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திரு சூரீஸன்

(மக்கள்வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திரு கி. ஜெயகாந்தன்

(மக்கள்வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திரு சண்முகவிங்கம்

(முகாமையாளர் மக்கள்வங்கி சாவகச்சேரி)

திருமதி கி. பத்மகலா

(மக்கள்வங்கி பிரதேச அலுவலகம் யாழ்ப்பாணம்)

திரு து. யாலேந்திரா

(உதவி முகாமையாளர் மக்கள்வங்கி காங்கேசன்துறை)

திரு சி. சிவலிங்கம்

(சுவில்)

திரு ஆ. சுற்குணராசா

(கன்டா)

திரு சௌ. புவனதாஸ்

(சங்கானை)

திரு அ. தவக்குமார்

(லண்டன்)

பா. யாலசிங்கம்

(காசாளர் இலங்கைவங்கி, மாணிப்பாய்)

சௌவி கல்தூரி நர்மஜோதி

(மக்கள்வங்கி கன்னாதிட்டி யாழ்ப்பாணம்)

சௌவி நீராஜ அருணகிரிராஜ

(மக்கள்வங்கி கன்னாதிட்டி யாழ்ப்பாணம்)

த. கணேசலமர்த்தி

(இளாநிலை அதிகாரி இலங்கைவங்கி)

E.A. ஏகநாதன்

(இளைப்பாறிய நீதிபதி யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(பெசன் ஹவுஸ் கே.கே.எஸ் வீதி யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(பெற்றா ஏசென்ஸ் விநியோகத்தர். யாழ்ப்பாணம்)

திரு குமாரவிங்கம் சௌல்வரங்கன்

(சிவசக்தி கோவிலடி. அச்சுவேலிதெற்கு)

திரு சிவஞானம் கிருபாகரன்

(சிவசக்தி கோவிலடி. அச்சுவேலிதெற்கு)

திரு நா. யான்னம்பலம்

(ஆஸ்பத்திரி வீதி. சங்கானை)

திரு க. நாகராசா

(பூம்பதி வீதி. வடலியடைப்பு)

திரு மு. சுரவணைபவன்

(கலைமகள் விலாஸ் சங்கானை)

சௌல்வி நா. ஜயராணி

(தேவாலய வீதி. சங்கானை)

உரிமையாளர்

(உலக தொலைத்தொடர்பு நிலையம் திருநெல்வேலி)

உரிமையாளர்

(அம்பாள் தொலைத்தொடர்பு நிலையம் திருநெல்வேலி)

நாதன் மெழுக்கல் சென்றர்

(நெல்லியடி)

என் கே. துங்கராசா

(இளைப்பாறிய தபாலதிபர் புலோலி)

உரிமையாளர்

(கணபதி களஞ்சியம் உரும்பராய்)

சௌல்வி வ. கனகசூடை

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி மட்டக்களப்பு)

நாமத்சொல்லுவோம் நமனை வெல்லுவோம்

திரு திராசையா ஸ்தாபன அவர்கள்

எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய நாமமே நமக்கு நற்பயனை அளிக்க வல்லது. அதற்கு நிகராக வேறு எதுவுமே கிடையாது. இறைவனுடைய நாமத்தைச் சொல்லச் சொல்ல எமக்கு ஆத்மீக பலம் அதிகரிக்கும். நமன் கிட்டவர் அஞ்சவான். அத்துணை சக்திவாய்ந்தது இந்த இறை நாமம்.

பூவுலக வாழ்வில் மனிதப் பிறவியாகிய புனிதப்பிறவியை எடுத்த ஒவ்வொருவரும் பாக்கியசாலியே. இந்த மனிதப்பிறவியில் மாத்திரமே தெய்வீக நாமத்தை இனிமையடினும் தெளிவடினும், உணர்வடினும் சொல்லமுடியும். ‘அரிது அரிது மானுடராய்ப் பிறத்தல் அரிது’ என்றார் ஒளவையார். ஆகவே இந்தப் பிறவி எடுத்தவர்கள் உடம்பு இருக்கும் போதே நல்லனவற்றைச் செய்து புண்ணியத்தைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும்.

நமக்கு இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஆகும் வழி; மற்றொன்று சாகும் வழி. ஆகும் வழி வடக்குநோக்கிச் செல்வது; சாகும் வழி தெற்குநோக்கிச் செல்வது. வடக்குப் பக்கத்திலே சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். தெற்குப் பக்கத்திலே உயிர் கவர வரும் நமன் இருக்கின்றான். சிவனை நோக்கிச் சென்றால் கிடைப்பது எம்பெருமானுடைய சரணம். நமனை நோக்கிச் சென்றால் கிடைப்பது மரணம்.

சிவநாமம் சொல்லுவதால் நமனை வெல்லலாம். இதற்கு மார்க்கண்டேயர் கதை நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு. நாம்

அதிகநேரம் தெற்குப் பக்கம் நோக்கித் தான் பயணிக்கின்றோம். அது எமது அறிவீனம். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்பவன் முருகன். எனவே அவனது நாமத்தை நாங்கள் அடிக்கடி உச்சரித் தோமேயானால் ஆகும் வழியிற் சென்றவர்களாவோம். அப்போதுதான் நாம் நற்கதியடைய முடியும்.

“சொல்லச் சொல்லத் தித்திக்குமே சுந்தரனின் நாமரசம்” என்றவாறு நாம் முருக நாமத்தை உச்சரிக்க உச்சரிக்க நமது ஊழ்வினை அகலும். எம்பெருமானுடைய அருள் கிட்டும்.

இன்றைய இளங்சமுதாயம் தெற்கு நோக்கிப் பயணஞ்செய்யாது தடுத்து நிறுத்தி இறைநாமத்தை உச்சரிக்கப் பண்ணி வடக்குநோக்கித் திருப்ப வேண்டியது பெற்றோர்களின் கடமை. எந்நேரமும் ஏதாவது சப்பிக்கொண்டு வேறுபல அவத் தொழில்களைச் செய்துகொண்டு தேவையற்ற ஒரு பிரயோசனமும் இல்லாத கெட்ட சிந்தனையில் ஈடுபட்டுத் தவப்பொழுதை அவப்பொழுதாகக் கழிக்கும் மானுடரே சிறிது சிந்தியுங்கள். இறைவன் தந்த இந்த உடம்பு நிலையில்லாதது. நீர்க்குமிழிக்கு நிகரானது யாக்கை என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. எனவே நாம் உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே இறைவனின் நாமத்தை உச்சரித்து நல்ல வழியிற் செல்லவேண்டும். அதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?

நம்மை நாமே பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். “கார்மாமிசைக் காலன் வரிற் கலபத் தேர்மாமிசை வந்தெதிரிப்

நத மலர் 2008

நாள்சார்

படுவோய்” என்பது கந்தரங்புதி. அருண கிரிநாதரும் தெற்கு நோக்கிப் பயணித்துப் பின் முருகனால் தடுத்தாட் கொள்ளப் பெற்று வடக்கு நோக்கித் திருப்பப்பட்டவர். அவருடைய வழியைப் பின்பற்றி நாழும் சாகும்வழி செல்லாமல் ஆகும் வழியிலேயே செல்லுதல் வேண்டும்.

‘மரணப்பிரமாதம் நமக்கில்லையே’ என்பதும் அருணகிரியார் வாக்கே. ஆதலால் நம்மை நாமே தயார்ப்படுத்தி நற்கதிப்பெற முருகனின் பெருநாமத்தையே உச்சரிக்கத் தொடங்கவேண்டும். ஆற்றங்கரையான் செல்வச்சந்திதி முருகனை மனத்திலே தியானித்துக்கொண்டு “முருகா முருகா முருகா முருகா” என்று சொல்லி வந்தாலே போதும் யம பயமில்லாமல் வாழலாம்.

எமது உள்ளாம் நெருப்பில் இடப் பட்ட மெழுகுபோல உருக வேண்டும். நல்ல மலர்களை எடுத்து மாலையாகத் தொடுக்கவேண்டும். முருகப்பெருமானின் நாமத்தை எந்நேரமும் மனத்திலே சிந்திக்க வேண்டும். ஆலயத்தைக் கூட்டித் துப்பர வாக்க வேண்டும். ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டும். முருகன் என்றால் அழகன் என்று பொருள். எனவே ‘முருகா, முருகா, முருகா’ என்று நாம் சொல்லச் சொல்ல

எமது உள்ளாம் தூய்மையெடந்து அழகு பெறும். ‘உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது’ என்ற படி காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக நாம் நம்மை உருவாக்க வேண்டும்.

எமது வாழ்நாளை வீண்நாளாகக் காது நல்ல பலனை அடையவேண்டுமாயின் முருக நாமத்தையே எந்நேரமும் உச்சரிக்க வேண்டும். முருகா எனவோர் தரமோதடியார் முடிமீதிடுதாள் புனை வோனே’ என்பதை நினைவில் நிறுத்தி எமது உள்ளத்தைக் கோயிலாகக் கி அங்கே முருகனைப் பிரதிஷ்டை செய் வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அதுதான் ஆகும் வழி.

மனிதப்பிறவியாகிய புனிதப்பிறவிஎடுத்த நாங்கள் முருக நாமத்தின் திற்னை மனத்திலே சிந்தித்து நின்று, சேவித்து, வந்தித்து, வழிபாடியற்றி வந்தால் ஆண்ம ஈடேற்றும் பெற்று நற்கதியடையலாம். ஆனால் ஒன்றுமட்டும் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் பரிபூரணமான நம் பிக்கை. இலட்சிய நோக்கத்தோடு முருக நாமத்தைச் சொல்லிவர நிச்சயம் பேரருள் கிட்டும். செய்வீர்களா?

சந்திதி ஆலயம் ஓர் சரணாலயம்

ராகம்: ஹரகரப்பிரியா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சந்திதி ஆலயம் ஓர் சரணாலயம்

சங்கடங்கள் தீர்த்திடும் சண்முகனாலயம்

(சந்திதி)

அனுபல்லவி

தீராப்பினி தீர்க்கும் திருத்தலமாம் : அது

திருவருள் சுரந்திடும் சுனையாகும் ஆலயம்

(சந்திதி)

சரணம்

அடியவர் பசிபோக்கும் ஆண்டவன் ஆலயம்

அரிய கலைகள் யாவும் அரங்கேறும் ஆலயம்

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மிளிராந்திடும் ஆலயம்

சஞ்சிகையாம் ஞானச்சுடர் ஒளிவிடும் ஆலயம் (சந்திதி)

திரு சி. நவரத்தினம் அவர்கள்

கடவுள் பருவங்களைப் படைத்தான் மனிதன் பகுசாங்கத்தைப் படைத்தான்.

“குருவின்” முக்கீழ்த்துவம்

திரு காலை எம்.பி. அருளானந்தன் அவர்கள்

“குருவில்லா வித்தை பாழ்” என்ற முதுமொழி உண்டு. இன்றெல்லாம் குருவை மதித்து நடக்கும் மேன்மைநிலை அருகிக்கொண்டே வருகின்றது. அதனால் துன்ப துயரங்களுக்கு நாமெல்லாம் ஆட்பட வேண்டியிருக்கின்றது.

குருபார்வை:

குருவின் பார்வையால் கோடி பாவங்கள் நிவர்த்தியாகும். குருவின் பார்வையால் கோடி நன்மைகள் உண்டாகும்.

குருமகிழை:

தெய்வ அபராதம் செய்த ஒருவன் குருவைத் தஞ்சமடைந்தால், அவர் அவனைக் காப்பாற்றி விடுவார். ஆனால் குருவிற்கு ஒருவன் அபராதம் செய்தால் பரமேஸ்வரனால் கூட அவனைக் காப்பாற்ற முடியாது.

குருவின் மொழி:

உதிர்ந்து சிதறிய பூக்கள் ஒரு நாரால் மாலையாகின்றன. அது போலவே சிதறி ஒடும் எண்ணங்கள் ஓர் அருட்குருவின் மொழியால் ஒன்றாகி இறைவன் மார்பில் மாலையாகத் திகழ்கிறது.

சிறந்தகரு:

ஞானமார்க்கத்தையோ- யோகமார்க்கத்தையோ- கர்மமார்க்கத்தையோ- உபதேசிக்கும் குருக்களைவிட பகவான் நாம கீர்த்தனங்களை உபதேசிக்கும் குருவே சிறந்தவராவார்.

முக்கிக்குப் பாதை:

வேதம் ஒதுதல், தவம் செய்தல், ஞானம் பெறுதல், இந்திரியங்களை அடக்குதல், அகிம்சையோடு வாழ்தல், குருசேவை செய்தல்- இவையாவும் மோட்சத்திற்கு சிறந்த காரணங்களாக அமைகின்றன.

முக்கிக்கு மூலம்:

தியானத்திற்கு மூலம் குருவின் வடிவம். பூஜைக்கு மூலம் குருவின் திருவடிகள். மந்திரத்திற்கு மூலம் குருவின் திருவாக்கியம். முக்கிக்கு மூலம் குருவின் கிருபையே. குருவின் அருளால்தான் மனிதன் பூரணாக ஆகிறான்.

ஞானகுரு:

ஒவ்வொருவனுக்கும் மூன்று குருக்கள் உண்டு. முதலாவதாகப் பிறப்பை அளிக்கும் தந்தை, இரண்டாவதாக கல்வியையும், வித்தையையும் அளிக்கும் ஆசான். மூன்றாவதாக இவர்கள் இருவருக்கும் மேலாக ஞானத்தை வழங்கும் குரு. அந்தக் குருவானவர் இறைவன்.

குபக்தி:

நான்கு வேதங்களையும், ஆறு சாத்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவராயினும் உடம்பெல்லாம் திருநீறு பூசி ஜபம் செய்பவராயினும்- புண்ணியத் தீத்தங்களாடி நோன்புகள் நூற்பவராயினும்- நீண்ட ஜாடா முடிகளை வளர்த்திருப்பவராயினும் எவர்களுக்கு குருபக்தி இல்லையோ அவர்களுக்கு முக்தி இல்லை.

குவே மேலானவர்:

பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்று சொல்லப்படும் தெய்வங்களைல்லாம் குருவே, அவரே பரம்பொருள் அவருக்கு வணக்கம். குருவை தினமும் தியானிப்பாயாக, அவரது திருநாமங்களையே ஜபம் செய்க. அவருடைய கட்டளைப்படி நடப்பாயாக. எல்லா உலகமும் எல்லாத் தெய்வங்களும் அவரே. அவரைவிட மேலானது ஒன்று மில்லை. ஆகவே குருவைப் பூஜிப்பாயாக.

குவின் பரதம்:

ஓருவனுக்கு உடல் நன்றாக இருக்கலாம், மனைவி அழகுபொருந்தியவளாக இருக்கலாம். புகழ் நேர்த்தியாகவும், பல்வேறு விதத்திலும் இருக்கலாம். செல்வம் மேரு மலையைப்போல் ஓங்கி உயர்ந்து காட்சியளிக்கலாம், ஆனால் அவன் உள்ளாம் குருவின் பாத கமலங்களில் இணைந்து இல்லாதிருந்தால் அவற்றால் யாருக்கு என்ன பயன்?

சற்குரு:

சற்குருவின் அருளில்லாமல் பிறவிக்கடலைத் தாண்ட இயலாது. இறைவன் நாமம் என்ற அமிர்தத்தை எவர் பாருகச் செய்வாரோ அவரே உண்மையான குரு. பரமாத்மாவைக் காட்டிக் கண்களின் கலிதீரச் செய்ப்பவரும் தன்னைக் கண்டால் பரமாத்மாவைப்போல தோன்றுபவருமே சற்குரு. ஆண்டவனின் அடியாரான குருவைப் பற்றிக்கொண்டால் அவர் ஆண்டவனையே தருவார்.

குருசேவை:

ஆச்சார்யர்களுக்கு மனம், மொழி, மெய்களால் தொண்டு செய். அவர்கள் மனம் சிறிது நோகும்படி செய்தாலும் உன் ஆத்மா இருண்ட நரகத்தில் விழும். உனக்குமுன்பிருந்த பழம்பெரும் ஆச்சார்யர்களின் கொள்கையில் நம்பிக்கை வைத்திரு. இறைவனைவிட இறைவனது அடியார்களை- ஆச்சார்யர்களை- வழிபடுவதே மிகவும் சிறந்தது. அவர்களிடம் அவமதிப்பு காட்டுவது பாகவத அபச்சாரமாகும். அவர்களுடைய திருவடி துகளும் நீரும் பகவத் சரணாம்ருதத்தை விட மேலானவை. இதை உன் இதயத்தில் மறவாமல் வைத்திரு.

தட்சினரசூரத்தி:

பரமேஸ்வரன் ‘தத்வமஸி’ என்ற வேதவாக்கியத்தைத் தன்னுடைய சின்முத்திரை தோற்றுத்தின் மூலம் விளக்குகிறார். பிறவிக்கடலில் ஆன்மாக்கள் விழாமல் செய்கிறார். அந்தகைய குருவாகிய தட்சினா முர்த்தியை வழிபட்டு உய்வதும் சிறந்தது.

எனவே மனித வாழ்க்கையில் எந்தவொரு நிகழ்வுக்கும் “குரு” அவசியமாகின்றார். குருவை மதித்து வாழ்வதே மேலானது.

பசீயைப் போக்குதல்தான் தூய அன்பின் உண்மையான உயர்ந்த வெளிப்பாடு.

நக்கீர் அருளிய நன்முநுகாந்துப்படை ~ குன்றுதோறாடும் குமரன் திருமதி சிவலக்ஷ்ணி பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்

மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமான குறிஞ்சிக்குத் தெய்வம் முருகன். எல்லா மலைகளிலும் முருகன் கோயில்கொண்டு அருள்புரிசின்றான். ஜந்தாவது படை வீடாகிய குன்றுதோறாடல் ஒரு தொகைத் தலம் ஆகும். குமரன் குடிகொண்ட எல்லாக்குன்றுகளையும் குறிப்பதாகும். அழகும் இளமையும் ததும்பும் தமிழ்த் தெய்வம் குறிஞ்சிக்குமரன். “வின்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக்கிழவு” எனக் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமான குமரனை வாயார் வாழ்த்துகிறார் நக்கீர். “மலையாவையும் மேவிய தம்பிரானே”, “பல குன்றிலுமமாந்த பெருமானே” என அருண கிரிநாதர் பாடுகிறார். தன்னை நாடிவரும் அன்பர்களுக்கு வரும் மலை போன்ற துயரங்களையும் ஒரு கணப்பொழுதில் தீர்த்து வைக்கும் பெரும் கருணையை உலகுக்கு உணர்த்துவதற்காகவே முருகன் மலைமீது அமர்ந்துள்ளான். இப் படைவீடு இறைவனுடைய சர்வ வியாபகத் தன்மையை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

குறிஞ்சி நிலத்திலே தங்கள் குல தெய்வமான குமரனிடத்தில் குன்றாத பக்தியடைய குறவர்கள் வாழ்கிறார்கள். தங்கள் வாழ்விலும், தாழ்விலும் துணை நிற்பவன் அவன் ஒருவனே எனும் தளராத நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். அப்பெரு மானின் அருட்கருணையைக் கூறவந்த நக்கீர், முதற்கண் அக்குன்றுகளில் வாழும் குறவர்கள் முருகனை வேண்டி நடத்தும் வெறியாடுகளாங்களிலே, வேலன் (பூசாரி) வெறியாட்டினையும் எடுத்தியங்பி விட்டுக் குறவர் மகளிர் முருகனை

வணங்கிக் குரவைக் கூத்தாடுதலையும், அவர்களது பக்திக்குக் கட்டுப்பட்ட குமரன் அம்மகளிரோடு கரம்பற்றி ஆடுதலையும் அழகாகக் கூறியிருக்கின்றார். வேலைக் கையில் பிடித்து ஆடுவதால் இவனுக்கு வேலன் என்று பெயர். இவன் வெறிபிடித்தவன் போலாடி குறி சொல்லுதல் வழக்கு.

பச்சிலைக் கொடியிலே நறுமணம் கமமும் சாதிக்காய்களை இடையே இட்டு அழகிய அம்பாரத் துணிபோன்ற தக்கோலக் காய்களையும் கலந்து காட்டுமல்லிகை மலருடனே வெண்டாளிப் பூவினையும் சேர்த்து அழகுறத் தொடுத்த மாலையை அணிந்துகொண்டும் மணமுள்ள செஞ்சாந்தினை மார்பில் பூசிக் கொண்டும் கையிலே வேலங்நியவண்ணம் வேலன் காட்சியளிப்பதை நக்கீர் அழகாகக் கூறுகிறார். குறவர் ஆனந்த மேலீட்டால் குரவை ஆடுகிறார்கள். வில்லைக்கொண்டு விலங்கினங்களையும், கொடிய பகைவர்களையும் கொலை செய்யும் கானவர்கள் முருகனை நினைந்து நினைந்து ஆடுகிறார்கள். தொண்டகம் எனும் சிறு பறையை முழக்கி குறவர் ஒருவருக்கொருவர் கைகோர்த்து குரவைக் கூத்து ஆடுகின்றனர். மூங்கில் மரங்களின் உச்சியில் தேன்சூடுகள் காணப்படும். அத் தேனைக் குறவர்கள் எடுத்துவந்து பக்கு வப்படுத்திக் கள்ளாக ஆக்கி வைத்திருப்பார்கள். தம் உறவினர்களுடன் சேர்ந்து இந்தக் கள்ளைக் குடித்து முருகனைப் போற்றி ஆடிப்பாடுவார்கள். குரவைக் கூத்தைக் கண்டு களிப்புற்ற மகளிரும், நறுமணம் கமமும் பூக்களைச் சூடிக்

எமாற்ற நினைப்பவனைக் கடவுள் முன்பே எமாற்ற செய்துவிடுவார்.

நூல்ச்சுடர்

நூல்ச்சுடர் 2008

கொண்டு அவர்களுடன் சேர்ந்து ஆடுவார்கள். கானவர்கள் பக்தி மேலீட்டால் ஆடிப்பாடக் கருணைக் கடலாகிய கந்தனும் சிவந்த திருமேஸியுடன் செங்கிற ஆட்டையை உடுத்தபடி இடுப்பிலே கச்சையையும், கால்களிலே கழல்களையும் அணிந்த வண்ணம் தோன்றுகின்றான். பலவகை வாத்திய இசையினை முழக்கிக்கொண்டு ஆட்டிலும், சில சமயம் சேவல்கொடியை ஏந்தியவண்ணம் மயிலம்தும் வருவான். இப்படியாக முருகன் மகளிருடன் குன்றுகள் தோறும் ஆடிப்பாடி அடியார்களுக்கு அருள்புரியும் பெருங்கருணையை நக்கீரர் அழகாகக் கூறியுள்ளார். மக்கள் நிலைக் கேற்ப மயிலேறும் முருகன் எழுந்தருளும் பெருங்கருணையை குன்றுதோறாடல் காட்டித்தருகிறது.

என்றும் இளையவனாக, அழகனாக, இனியவனாக விளங்கும் முருகனை குன்றுதோறாடி வரும் குமரனை அருளுகிறி நாதர் போற்றி அழகாகப் பாடியிருக்கிறார். திருத்தணிகை திருச்செங்கோடு, கதிர்காமம், குற்றாலம், மயிலமலை, விராலி மலை, குன்றக்குடி, கயிலைமலை, ஸ்ரீ சௌலம், திருவேங்கடம், திருக்கழகுஞ்சும், திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்கற்குடி, இரத்தினகிரி, இராஜகமலை, கொல்லிமலை, இராஜகெம்பீரவள நாட்டுமலை, ஞானமலை, ஊதிமலை, குருடிமலை, தென் சேரிகிரி, கொங்கணகிரி, கொடுங்குஞ்சும், பொதியமலை, கழுகுமலை, வள்ளியூர், பசுமலை, திருக்காளத்தி, திருகோணமலை, புகழிமலை, தணிச்சயம், திருவருணை, திருக்குற்றாலம் முதலிய தலங்களின் சிறப்பைப் பாடியுள்ளார். தனக்கு உவமை இல்லாத தனிப்பெருந் தலைவராய் தேவசபையில் நின்று அந்வரத ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் சிவபிரானுடைய

இடப்பாகத்தில் விளங்கும் உமை அம்மையின் திருப்புதல்வரை, திருத்தலங்கள் தோறும் எழுந்தருளி திருவிளையாடல் களைப் புரிந்து மலைகள் தோறும் எழுந்தருளி திருவருள் நலனைத்தரும் பெருமிதம் உடைய பெருமானை, குன்றுகள் தோறும் குடிகொண்ட குமரனை ஒவ்வொரு மலையாகச் சொல்லித் திருப்புக்கிழல் பாடியிருக்கிறார்.

திருத்தணிகை- தணிகை என்றால் அமைதி. குரனுடன் போர் செய்த கோபம் தணிந்து திருத்தணிகை மலையிலேயே அமைதியாக முருகன் இருக்கின்றார். “வரையிடங்களிற் சிறந்த திருத்தணிகை மால்வரையே” எனக் கந்தபூராணம் சிறப்பித்துக்கூறும் திருத்தணிகை ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு உவந்த திருத்தலம். தணிகைப் புராணத்திலே, யாரோருவர் திருத்தணியின் பெயரைச் சொன்னாலும், நினைத்தாலும், இதன் திசையைநோக்கி வழிபட்டாலும், அவர் பலபிறவிகளில் செய்த தீவினைகள் நீங்கிப் பேரின்பாம் பெறுவர் எனக் கூறுகின்றது. சூரன் முதலிய அசுரர்களோடு புரிந்த போரின் கோபம் தணிந்து, இங்குவந்து முருகன் அமர்ந்தபடியால் செருத்தணி என விளங்கியது. பின்பு செருத்தணி திருத்தணியாக மருவியது. எம்பெருமான் தன்னை நாடி வரும் அடியார்களை மும்மலம் நீக்கி ஆட்கொண்டருளுகின்றார். இங்கு நடைபெறும் கந்தசத்தி விழாவில் சூரசங்காரம் நடைபெறுவதில்லை. வள்ளலாருக்கு சிறுகுழந்தையாக இருந்த போதே முருகன் காட்சி கொடுத்து முடிமேல் திருவடிகுட்டி அருளினான். முருகன் கையிலுள்ள ஞானவேல் அஞ்ஞானச் செறிவைப் போக்கி அடியார்களுக்குத் துணைசெய்வது முருகன்

உலகம் உய்ய தேவியர்களுடன் இருந்து போகத்தை அருளுகின்றான். வள்ளி மணவாளனுடைய கல்யாண மண்டபம் திருத்தணிகைக்குன்று, முருகன் என்றும் இளையவன், இளங்குமரன், அமராவதி காவலன், அருளாளன் அவன் திருவுருவத் தியானம் நமக்கு வாய்க்கப்பெற்றால் செய்யவேல் முருகன், திருத்தணிகைக்குமரன் நம்மையும் ஈடேற்றுவான். முருகனே வள்ளிநாயகிக்குத் திருத்தணிகையின் சிறப்பியல்புகளைச் சொல்கிறார். “திருத்தணிகை வேகம் கெடுத்து ஆளும் தலம் மலைகளுள் சிறந்தது” என்றும் இம் மலையினிடத்தே எம்முடைய சாந்தித் தியம் இருக்கும். இந்திரன் நாள்தோறும் எனக்கு சாத்துதற்பொருட்டு 3 நீலோற் பலக் கொடிகளை இம்மலையிலுள்ள நீர்ச்சுணையில் உண்டாக்கிவைத்தான். மூன்று காலமும் மூன்று நீலப் பூக்கள் இடையீடின்றி மலராக நிற்கும். இது என்றுமே மாறாது. இத்தணிகாசலத்தை வணங்கு பவர்களுடைய பாவங்கள் எல்லாம் நீங்கும். இச்சந்நிதிக்கு வந்து நீர்ச்சுணையில் நீராடி முறைப்படி எம்மை வணங்குவோர் நமது கந்த பதவியைப் பெற்றுவாழ்வார்கள். இத்தலத்தில் ஜந்துநாள் வாசம் செய்து எமது பாதங்களே தஞ்சம் என்று வழிபடுகின்ற தவத்தினையுடையோர் விரும்பியபோகங்களைப் பெற்று வாழ்ந்து வீடுபேறு பெறுவார். இங்கு செய்யும் தார்மம் பல மடங்காக அதிகரிக்கும். பல பாவங்கள் செய்தவராயினும் எம்மிடத்து அன்பு பூண்டு திருத்தணிகைக்கு வருவார்களேயானால் அவர்கள் பிரம விஷ்ணுக்களிலும் பெரியோராய் வாழ்வார். இன்னும் அநந்த கோடி விசேந்கள் இம் மலைக்குண்டு” என்றார். வள்ளி முருகனிடம் இவற்றைக் கேட்டு “உய்ந்தேன், உய்ந்தேன்” என்று

முருகன் திருவடி தொழுதாள். நாமும் திருத்தணி முருகனை வணங்கித் திருவருள் நலன்பெறுவோம்.

திருச்செங்கோடு- செங்கோட்டு வேலவனை அருணகிரிநாதர் கந்தரலங்காரத்திலும், கந்தர் அநுபுதியிலும் பாடுகிறார். கந்தர் அநுபுதியில் வேறு எந்தத் தலத்தையும் குறிப்பிடாது திருச்செங்கோட்டை மட்டும் பாடுகிறார். நாககிரி, நாகாசலம் என்று அக்கிரியை வழங்குவார். செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவந்த பிள்ளை, பேரழகன். அவன் சேந்தன், கந்தன் ஆறுதிருவருவங்களையும் அன்னை வாரி எடுத்து அணைக்க ஆறுதிருமேனிகளும் ஒன்றாகி ஆறுமுகசாமி ஆணான். அவன் தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ்சுடர். அவன் அழகில் சொக்கிய அருணகிரிநாதர் “செங்கோடனைச் சென்று கண்டு தொழ நாலாயிரங்கண்படைத்திலனே அந்த நான்முகனே” என்றும், அவன் கந்தக்கடம்பன். துன்பமடைகின்ற ஆன்மாக்களுக்கு அருள் சொரிய அவர்கள் எங்கே இருந்தாலும் மயில்ஏறிவெந்து அருள்புரிவான். திருச்செங்கோட்டுமலை அடிவாரத்தில் கருணைக்கடலாகிய ஆறுமுகப்பெருமான் வள்ளி தெய்வானை சமேதரராக அடியார்களுக்குக் காட்சிகொடுத்த வண்ணம் இருக்கிறார்.

கதிர்காமம் - ஆதியிலே வேடர் கதிர்காம முருகனை வழிபட்டார்கள். “வனமுறை வேடனருளிய பூஜைமகிழ் கதிர்காமமுடையோனே” திருப்புகழ் பாடுகிறது. மாணிக்ககங்கை எனப்படும் மணி ஆறு ஒடும் ஆற்றங்கரையிலே ஆறுமுகச் செவ்வேள் கோயில் கொண்டுள்ளார். கதிர் என்றால் ஒளி, காமம் என்றால் அன்பு. அன்புகொண்டு தன்னை நாடி வருபவர்

தது மஸர் 2008

கனுக்கு முருகன் சோதிவடிவாய் காட்சி கொடுத்து அருள்செய்கிறான். மூலஸ் தானத்தில் திரைச்சீலை காணப்படும். உள்ளே பொற்றக்ட்டில் அமைத்த யந் திரத்தில் தெய்வீக அருள்தோன்றுகிறது. இந்த யந்திரமடங்கிய பெட்டியை யானையின் முதுகில் வைத்து திருவிழாக்களில் வீதிவெலம் கொண்டுவருவார்கள். அருவமும், உருவமுமாகி விளங்கும் ஆறு முகப்பெருமானைக் கதிர்காமத்தில் கண்ணால் கண்டு அவன் அருட்பேறு வெற்ற வர்கள் பலர். நாமும் அப்பெருமானைப்

ஞானச்சுடர்

போற்றித் துதித்து உய்வோமாக. பதி எங்கிலிமிருந்து விளையாடிப் பல குண்டிலும் மமாந்த பெருமான் முருகன். குறவர் குடியினர் தம்முடைய இன்பங்களிலும், துன் பங்களிலும் குண்றக்குமரன் தம்மோடிருந்து தமக்கு உதவுவான் என்ற தளராத நம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்தார்கள். நாமும் அந்தக் குண்றுதோறாடும் குமரனை, ஞானசக்தி தரனை, செங்கல் வராயனை, தணி கேசனை, செங்கோட்டுப் பிள்ளையை, இன்ப அழகனை சரணடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுவோமாக.

(தொடரும்....)

(தொடர்ச்சி...)

2007இல் ஆண்டு உற்சவம் தொடக்கம் நித்திய அண்ணப்பணிக்கு

உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

ச. கண்ணன்	வல்வெட்டித்துறை	4000. 00
உதயன் யமுனா	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
வைரமுத்து கெங்கா	வல்வெட்டித்துறை	2000. 00
T. காந்தி	வல்வெட்டித்துறை	1000. 00
பா. பாலேந்திரம்	வல்வெட்டித்துறை	2000. 00
திரு குமாரகுலசிங்கம்	பிரான்ஸ்	5000. 00
S. கிருஷ்ணானந்தம் மூலம்		
த. நாகரத்தினம்	கன்னாட்டி இலுப்பைக்கடவை	10000. 00
ஆதவன் மில்	அச்சுவேலி	1முடை அரிசி, மரக்கறி
அமர்ர இ. சிவலிங்கம் ஞாபகமாக		5000. 00
ஜூகா மோட்டோர்ஸ்	நெல்லியடி	1முடை அரிசி 2000. 00
சின்னப்பு ரமேஸ் நாவலடி	உடுப்பிட்டி	1முடை அரிசி
தனபாலன் குகன்	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
ச. குமாரசாமி	சுழிபுரம்	500. 00
மீன்லோவெளி	மல்லாகம்	1000. 00
K. சிவலோகநாதன்	நீரவேலி மத்தி	3000. 00
திரு சாம்பசிவம்	சம்மாட்டி நாகாகோயில்	2000. 00
சு. கந்தையா	பலாலி	1000. 00
சி. சாந்தினி	மயிலியதனை தொண்டமானாறு	10000. 00
வீ. சுந்தரலிங்கம்	அச்சுவேலி	1முடை அரிசி
சி. கிருஷ்ணபிள்ளை J.P	ஆவரங்கால்	1000. 00

(தொடரும்....)

நிதிபதியைவிட காலம்தான் உண்மையை வெளியீடு கொண்டுவருகிறது.

“வெகுளாயம்”

திருமதி சந்திரலீலா நாகராசா அவர்கள்

தமிழ் முதாட்டி ஒளவையார் இளம் பராயத்தினருக்கென்று எத்தனையோ நீதி மொழிகளைப் புகன்றிருக்கின்றார். அவற்றுள் ஒன்றான ஆத்திருடி நீதி மொழியில் வரும் “ஆறுவது சினம்” என்பதை விளக்கும் கதையைக் கீழே காணலாம். ஒரு மனிதன் எவ்வளவுதான் கோபம் அடைந்திருந்தாலும் அதனை அடக்கிவிடவேண்டும். இல்லையேல் உலகப்பொது மறையாளர் கூறியபடி எல்லோரையும் சுட்டழிக்கும்.

“சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும் ஏமாப் புணையச் சடும்”

திருவரங்கத்திலே எம்பெருமான் திருவரங்கநாதருக்குப் பணிவிடைபுரிய ஏராளமான அர்ச்சகர்கள் இருந்தனர். அவர்களைத் தலைமை தாங்கி வழிநடாத்தவும், பணிகளைப் பிரித்துத் தரவும் ஆலயத்தின் பிரதம அர்ச்சகர் ஒருவர் இருந்தார். அர்ச்சகர் என்பது இறைவனை வணங்குவதற்கும் வழிபடுவதற்கும் செய்விக்கும் தொழில் என்பதால் புனிதமானவர்களே இருந்தனர். எனினும் நல்ல மரத்திற் புல்லுருவி போல் தீயவர்களும் இருந்தனர். பக்தி என்ற பெயரிலே பணம்பறிக்கும் போக்கிரியாகவே பிரதம அர்ச்சகரும் வாழ்ந்தார். பணம் ஒன்றேதான் அவரது குறிக்கோள். எவ்வழியிலும் அதைச் சம்பாதிக்கலாம் என்பதே அவர் கருத்து. இரவும் பகலும் பணத்தை ஈட்டுவது குறித்தே ஆழ்ந்த யோசனையில் இருப்பார். அப் பணத்தைப் பெறக் கொள்ளையடிக்கலாம், கொலை செய்யலாம், நம்பியவர்களுக்குத் துரோகம் செய்யலாம், அடுத்தவரைச் சுரண்டிப் பிழைக்கலாம், வஞ்சிக்கலாம், ஏமாற்றலாம். “நாய் விற்ற காசு குரைப் பதில்லை, பூ விற்ற காசு மணப்பதில்லை, மீன் விற்ற காசு நாறுவதில்லை”

அப்படியிருக்க, கல்லாக உயிரின்

நிப் படுத்திருக்கும் பெருமானின் திருப் பெயரைச் சொல்லி, பசுமரமாக உயிர் பெற்று நடமாடும் நான் ஏமாற்றுவதில் தவறில்லையே! ஆகவே ஆலயத்தில் இருந்துகொண்டே எவ்வகையிற் பணத்தைச் சம்பாதிக்கமுடியுமோ அப்படியே ஈட்டினார். ஒருசிலர் செய்யக்கூடிய தவறி னால் அத்தொழிலைச் செய்யக்கூடிய எல்லோருக்குமே இழிநிலை வந்துவிடுகிறது அல்லவா?

இச்சமயத்தில்தான் வைணவப் பெரியவரான ஸ்ரீ இராமானுஜர் திருவரங்கனைத் தரிசித்துக்கொண்டு, பக்திச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி வாழ்ந்து வந்தார். உபர்ந்த தொண்டு உள்ளமும் சீரிய சூணமும், மேலான ஒழுக்கமும் நிறைந் திருந்த இராமானுஜரை மக்கள் மேலான வராக நினைத்ததில் தவறில்லை. எனவே, திருவரங்கத்தில் உள்ள எல்லோரும் அவரைத் திருமாலின் அவதாரமென்று கருதுவதற்கு தலைப்பட்டனர். மக்களின் மனம் இராமானுஜரின் உபதேசங்களிலும், இராமானுஜர் பாலும் ஈடுபடுவதைக் கவனிக்க அர்ச்சகர் பெரும் பொறுமை கொண்டார். எனவே இராமானுஜர் விஷயத்தை அப்படியே விட்டுவிடுவது முறையல்ல எனத்

தீமானித்தார். பகைவனையும், நோயையும் தலைதூக்கியவுடனே ஒழித்துக்கட்டிவிட வேண்டும் இல்லாவிடல் அவை வளர்ந்து நம்மையே கொன்றுவிடுகின்றன.

எனவே அவரைக்கொலை செய்யத் திட்டம் தீட்டினார். தன்னுடைய மனைவியை அழைத்துத் “தன்னுடைய பெயரும், புகழும் மங்கிப்போய் இராமானு ஜீரின் புகழ் ஒங்கிச் செல்கிறது” இனியும் அவனை விட்டுவைத்தால் நாம் திருவரங்கத்தை விட்டே சென்றுவிடவேண்டுமென்றார். “நீ என்னுடைய கஷ்ட நவஷ்டங்களை அறிந்தவள், எனக்கு எப்போதும் உறுதுணையாக நிற்பவள்” இவனை ஒழிக்க நீயும் உதவி செய்யவேண்டும். நானை அவனிடம் சென்று, நம் வீட்டில் விருந்துக்கு அழைப்பேன். அவனுக்கு உணவில் கொடிய நஞ்சைக் கலந்து பரிமாற வேண்டும். அதை உண்டின் யமலோகத்தை அடைவான்” இதைக்கேட்ட அவர் மனைவி சிரித்தாள். “உங்களுடைய திட்டத்தைக் கேட்டவுடன் சிரிக்காமலிருக்க முடிய வில்லை. இராமானுஜர் நாட்டுமக்களைக் கவர்ந்துவரும் ஒரு பெரியவர். அவரை ஒழித்துக் கட்டுவது சாமான்ய காரியமா? உங்களுடைய பலம் என்ன? பலவீனம் என்ன? தன்னை யார் என்று அறிவதே கஷ்டமான வேலை அப்படியிருக்கப் பிறரை யார் என அறிவது எத்துணை கஷ்டம்? இதைக்கேட்ட பின்னரும் அர்ச்சகர் திருந்துவதாக இல்லை. இவள் பெண்ணாக இருப்பதால் இயல்பான மென்மைத் தன்மைக்கு ஏற்றபடி கொலை என்றுவடன் குலை நடுங்குகின்றாள். ஆயினும் இவளினிறிக் காரியம் நடைபெறாது என்று எண்ணியவர் “நான் சொல்வதை மட்டும் நீ செய்தாற்போதும். உத்தமப் பெண்கள் கணவனின் பேசுக்கு மறுபேசுக்கப் பேச-

மாட்டார்கள்” என்று கூறினார். மனைவி மௌனமானாள். குறிப்பிட்டபடி இராமானு ஜூரைப் போய்ச் சென்று சந்தித்தார். அவருக்கு ஆசி கூறினார் இராமானுஜர். இதனால் மகிழ்ச்சியடைவதற்குப் பதிலாக துயரத்தில் துவண்டார் அர்ச்சகர்.

“இவனோ இளைஞன், இவன் நமக்கு ஆசீவாதம் செய்கின்றான். நாமே இதுநாள் வரை எல்லோருக்கும் ஆசீவாதம் செய்துகொண்டிருந்தோம். இந்நிலை இன்று மாறிவிட்டது என்னே நமது மோசமான தூரதிருஷ்டம்! என்று என்னியவராய் மனத்துக்குள் விஷத்தைத் தேக்கி உதடுகளால் உபசார வார்த்தைள் பேசினார்.

“ஸ்வாமி நானை மதியம் அடியேன் வீட்டில் விருந்துக்கு எழுந்தருளல் வேண்டும். என் வீடு, நான், என் மனைவி, குழந்தைகள் தூயவர்களாலோம்” என்றார். இராமானுஜரும் எதையும் சிந்திக்காமல் வருகிறேன் என்று கூற அர்ச்சகர் மன மகிழ்ந்தார்.

“இன்றுடன் என் எதிரி இராமானுஜர் தொலைந்தார். இன்றே அவன் உலகில் வாழும் கடைசி நாள்” என மனத் தினுள்ள பொருமினார். மறுநாள் மதியம் இராமானுஜர் அர்ச்சகரின் வீட்டிற்கு எழுந்தருளினார். அவரைக் கவனத்துறைம், பரிவுறும் வரவேற்றாள் மனைவி. அவரைக் கண்டவுடன் உள்ளத்திற் சொல்லொண்டாத பாசம் எழுந்தது.

“இராமானுஜரின் அருள்வீசும் முகழும், கனிவுத்தும்பும் கண்களும், ஒளிவீசும் திருமேனியும், மதுரமான வார்த்தைகளும், என்றும் இடையறாது ஒலிக்கும் திருவரங்கனின் திருநாமமும் விடைமிட்டுக் கொல்லப்படத் தக்கவர் இவரில்லை என அறிவுறுத்தின. அருளா

என் ஒருவரைக் கணிவுகொண்டு உபசரி ப்பதன் வாயிலாகவும், பூஜிப்பதன் வாயிலாகவும் மனித ஆத்மா தெய்வீகத்தை அடைகிறது. தங்களை நல்லவர்களென்றும், திருவரங்களின் அருகிலிருந்து தொண்டாற்றும் மேலானவர்களென்றும் கருதியதாலேயே வந்திருக்கிறார். மேலான ஒருவரை வருக, வருக என்று வரவேற்பதால் அக்கினி பகவான் திருப்தியடைகின்றார். அவர் அமர ஆசனமளிப்பதன் காரணமாகச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதி தேவேந்திரன் திருப்தியடைகின்றார். அன்னம் அளித்து உபசரிப்பதால் திரஜாவதி திருப்தியடைகின்றான். கால் கழுவத் தன்னீர் தருவதன் காரணமாகத் திருமால் திருப்தியடைகின்றார். கள்ளங் கபடம் அறியாத குழந்தைத்தனமான இறைவனின் மேலேயே தன் எண்ணங்களை ஊன்றிக் கொண்ட தெய்வாம்சம் பெற்றவரைக் கொன்றால் இதனிலும் நரகம் வேறு உண்டோ. அமுதமென்று கூறிக்கொடியவிஷத்தை இடுவது நரகத்துள் நம்மை நாமே புகச்செய்யும் மார்க்கமல்லவா? வேண்டாம் இந்த விஷயத்தில் நான் பாவும் செய்யக்கூடாது. கணவன் வாக்கை மீறிய பாவத்திற்குரிய தண்டனையையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சிந்தித்தாள்.

இராமானுஜர் உண்ண அமர்ந்த வுடன் “மகனே உன்னைக் கண்டவுடன் இதயம் தாய்ப்பாசத்தால் தவிக்கிறது. உனக்கு நன்மையைத் தரும் வார்த்தை களைக் கூற விரும்புகிறேன் என்று கூறி னாள் அர்ச்சகரின் மனைவி. இதைக்கேட்ட இராமானுஜர் வியப்புமேலிட “நீ உலகில் நீண்ட நாள் வாழ்ந்து இறைதொண்டு புரிந்து, மக்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டு மென்பதே ஆசை” ஆகவே இன்று இங்கே போசனம் அருந்த வேண்டாம். கொடிய

நஞ்சு கலந்த அமுதத்தால் உயிர் துறப்பாய். நான் கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள் எனினும் உலக நன்மையைக் கருதி அடியவர்களின் உயிரைக் காக்கும் கடமையும் எனக்குண்டு. தாமதியாது நீ சென்றுவிடு. என் கணவனை நான் எப்படியாவது சமாளித்துக் கொள்கிறேன். நீ வாழவேண்டும் உண்ணால் ஆத்மாக்கள் உய்யவேண்டும். அவருடைய வார்த்தை களில் உள்ள பக்தி, பாசம், விசுவாசம் கண்ட இராமானுஜர் ஒரு வார்த்தையும் கூறாது சென்றார்.

அவருடைய உள்ளம் சிந்தனை வயப்பட்டது. எனக்கும் அர்ச்சகருக்கும் இடையே எவ்வித விரோதமும் இல்லை. என் என்னைக் கொல்லவேண்டும்? என்னால் என்ன தீங்கு? மனத்தில் வெறுமை நிரம்பியிருந்தது. அங்கிருந்து காவிரிந்தி நோக்கிச் சென்றார். நண்பகலாதலால் மணல் நெருப்பாகக் கொதித்தது. உணர் விழுந்து அம் மணலிலே நடந்தவர் முன் குருவான திருக்கோஷ்டியூர் நம்பிகள் தோன்றினார். அவரைக் கண்டதும் உள்ளம் உடைந்து கண்களில் அம்மடை ஆடிரெனப் பெருகக் கால்களில் விழுந்து வணங்கினார். நம்பிகள் அவரைத் தூக்கி “ஏன் அமுகிறாய்?” என்று வினாவினார். இராமானுஜர் நடந்தது அத்தனையையும் கூறினார். “உயிருக்குப் பயந்து விட்டாயா?” “இல்லை சுவாமி அர்ச்சகரின் மனோநிலை கண்டே வருந்துகிறேன்! இந்தப் பாவத்திலிருந்து அவரை எப்படி விடுவிக்க முடியும்? அதற்கு நம்பிகள் புத்திகெட்டுப் போனவனுக்குச் சொல்லப் படும் உபதேசம் வீண்தான், எந்தவித அச்சமோ, கலவரமோ தேவையில்லை. அர்ச்சகர் திருவரங்களின் அருளினால் பாவங்கள் நீங்கப்பெற்றுத் திருந்தி

விடுவான் என ஆழதல் கூறினார்.

இராமானுஜர் சிந்தனையுடன் தம் மடத்திற்குச் சென்றார். அங்கே அடியவர்கள் பலவித உணவுகளைச் சமர்ப்பித்து வணக்கத்தைத் தெரிவித்தார். இராமானுஜர் சிறிது உணவை எடுத்துக் கொண்டு மீதியை மற்றவர்களுக்கு விநியோகித்தார். அர்ச்சகர் வீட்டில் நடந்தவற்றைக் கூற வில்லை. அர்ச்சகருக்கு புத்தியைத் தந்து அவரது பாவங்களை மன்னிக்கும்படி வேண்டினார். இராமானுஜர் போசனம் அருந்தி இறந்து போயிருப்பார் என மகிழ்ந்த அர்ச்சகர் வீதிரும்பியபோது விருந்தை ஏற்க மறுத்துவிட்டதாகக் காரணம் கூறப்பட்டது. தம் மனைவியின் இரக்க சிந்தனையால் அவர் உயிராதப்பி விட்டாரென்பது புரிந்தது.

இனி தன் மனைவியை நம்பிப் பயன் இல்லை. தானே திட்டத்தினை நிறைவேற்ற வேண்டுமென முடிபுசெய்தார். இராமானுஜர் அந்திப்பொழுதில் திருவரங்களைத் தரிசிக்க வருவதுண்டு. அங்கேயே அரைக்கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தார்.

சவாமி தரிசனம் முடிந்ததும் திருமஞ்சன நீரை வாங்கிப் பருகுபவரதானே என்று அதில் விஷேத்தைக் கலந்துவிட்டார். இராமானுஜர் திருமஞ்சன நீரைவாங்கி உட்கொண்டார். உடனே நீரில் விஷம் கலக்கப்பட்டது தெரிந்தது. விஷத்தை அருந்தினோமே எனப் பதறவில்லை. “அரங்கநாதனே என்மேல் எல்லையற்ற அன்பு, காரணமாக விஷத்தையே அழுத மாகத் தந்தாய்” எப்போதும் இறைவனின் பேரன்பு பூண்டவராய் பக்தர்களின் நெஞ்சில் நீடித்து நிலைப்பவராய், அருளும், அன்பும் நிறைந்த நெஞ்சத்தினை உடைய வராய், எவரிடத்தும் கோபம், பகைமை, பூண்டொழுகாதவராய், தானே இறை

வனாக, இறைவனே தானாக உடைய மனோநிலையுள்ளவராகக் காட்சிதரும் இராமானுஜரைக் கண்டவுடன் அர்ச்சகரின் மனம் உருகியது. ஜூயோ! இத்தகைய அருளாளருக்கா ஊறு விளைவிக்க எண்ணினேன்! என மனத்தினுள் கேள்விக்கணைகள் பிறந்தன. தான் நின்ற இடத்திலிருந்து திடுதிடுவென்று குடுமி அவிழத் தலைதெறிக்க ஒடினார். மக்கள் அவருக்கு வழிவிட்டனர்.

இராமானுஜரின் கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு சுவாமி தாங்கள் மனி தரல்ல மனிதர்களை வாழ்விக்க இக்கலியில் அவதரித்த திருவரங்களின் மறு அவதாரம், என்னை மன்னிக்கவேண்டும். நான் கொலைகாரன். இறைவனின் பக்கத்தில் நின்றாலும் பாவ எண்ணங்களைச் சுமந்துள்ளேன். இறைவனின் திருவருவை நீராட்டனாலும், மனத்தினுள்ள பொய், குரோதம், லோபம், பேராசை, கோபம் ஆகிய மலங்களைக் கழுவிவிட்டதில்லை. இறைவனை மலர்தூவி வழிபட்டாலும், மன் தூவித் தங்களைப் புதைக்க வேண்டுமென நீச எண்ணங்கொண்டேன். நஞ்சினைக் கலந்தும் தாங்கள் பிழைத்தது என் அகக்கண்ணைத் திறக்கத்தான். நான் பாவி! எனக்கு மன்னிப்புக் கிடையாது. தங்கள் அருகில் நிற்கவோ, அரங்கனைத் தொடவோ அருகதை இல்லை என்னை மன்னியுங்கள் என்று கண்களில் நீர் பெருக நிலத் தில் மண்டையை மோதி ஆவேசம் வந்தது போலக் கதறினார். மண்டை உடைந்து குருதி பெருகியது. அர்ச்சகரின் மனத்தில் இருந்த அசுரத்தனமும், கொலைவெறியும் தன்னையே கொலை செய்யும் வெறியாக மாறியது. சமாதி நிலையிலிருந்த இராமானுஜர் பக்தர்களின் அபய ஒலியைக்

தூ மஸர் 2008

கேட்டுக் கண்விழித்தார்.

பைத்தியம்போல் புலம்பிய குருக் களின் மேனியிலிருந்து குருதி ஆறாக ஓடியதுகண்டு திடுக்கிட்டார். குருக்களின் தலைமேல் கைவைத்து “ஸ்வாமி மனிதன் மனிதனாக நடந்துகொள்ளவே இறை வனால் உண்டாக்கப்பட்டான். உமக்கு என் மேல் என்ன கோபமென்று தெரியாது. ஆனால் அக்கோபம் என்ன தீய விளைவு களை உண்டாக்கியது பார்த்தீரா?” மனை வியைப் பாவும் செய்யும்படி தூண்டிற்று அவ்வும்மையார் தப்பியதும் உம்மை பாவும் செய்யத்தாண்டி, கொலைகாரனாக

**“தன்னைத்தான் காக்கின் சினம் காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்”**

நாளச்சுடர்

மாற்றியது அதிலிருந்து நான் தப்பியதும் உம்மை நீரே கொலைசெய்யும் படி தூண்டியது கோபம், பாவும், சண்டாளன், மரணம் என்பது உண்மையாகிவிட்டதல் வலவா? எனவே “ஆறுவது சினம்” என்ற ஒளவையார் கூற்றுப்படி நடப்பீராக!” என ஆசி கூறினார். அரச்சகர் அன்றிலிருந்து புது மனிதனாக மாறினார்.

வள்ளுவர் கூறியபடி ஒருவன் தன்னைக் காத்துக்கொள்வதானால் சினம் வராமற் காக்கவேண்டும். அப்படிக் காக்காவிட்டால் சினம் தன்னையே அழித்து விடும்.

திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் மு. கனகசபாபதி
S.V. கதிரவேல் குடும்பம்
மு. சுல்துன் குடும்பம்
சிவலிங்கம் குருபரன் கரணவாய்மத்தி நனினி குமாரதாசன் கந்தராமடம்
வே. ஹரிதாஸ் (ஜடா)
நா. தம்பிராசா
தபாலதிபர்
மு. கந்தசாமி
A. முகுந்தன் கமர்ஸ் அவனியூ
R.V. கந்தசாமி JP
இ. பரமேஸ்வரி மந்துவில்
அருள் கொமினிக்கேசன் பிறவுண் ரோட் வென் ஞானகுரு
தர்மகுலசிங்கம் கவிதா
பி. ரோகிணி
சுப்பிரமணியம் மனோகரன்
வைரமுத்து இரவீந்திரன் ராஜி
S. சிவலிங்கம்

(நித்திய அன்னப்பணி தொடர்ச்சி... யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
நாச்சிமார் கோவிலடி	10000. 00
அச்சவேலி	1000. 00
யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
கரவெட்டி	2000. 00
யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
சவுதி (நெடியகாடு வல்வை)	5750. 00
மல்லாகம்	2500. 00
சாவகச்சேரி	1000. 00
பன்னாலை	2000. 00
கொழும்பு	10000. 00
யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
அவுஸ்திரேலியா	2000. 00
யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
கொழும்பு	4000. 00
புத்தார் நவக்கிரி	5000. 00
உரும்பராய் வடக்கு	5000. 00
ஆவரங்கால்	15000. 00
உடுப்பிட்டி (கண்டா)	10000. 00
அவுஸ்திரேலியா	20000. 00
(தொடரும்...)	

அன்புடையார் இன்பற்று வாழ்தல் இயல்பு.

“முயற்சி திருவினாயாக்கும்”

செல்லி கெளசிகா கதிர்காமசிகரம் அவர்கள்.

ஒருவர் தன்னைப்பற்றித் தானே புகழுக்கூடாது. அதேபோல் இகழுவும் கூடாது. நல்லபெயர் எடுப்பதற்குப் பல நாட்கள் செல்லும். ஆனால் கெட்டபெயர் எடுப்பதற்கு ஒரு நொடிபோதும். அறங்கள் பல செய்து முத்தி அடையலாம். தீய வழியிற் செல்பவர்கள் ஒருபொழுது தமது பிழையை ஒப்புக்கொண்டு எமக்கு முத்தி கிட்டாதா? தனக்கு உள்ள கெட்டபெயர் நீங்கி நல்லபெயர் கிடைக்காதா என்று மனவேதனை அடைவார்கள்.

மேற்குறிப்பிட்டதுபோலவே ஒருவர் மனவேதனைப்பட்டு அதன்பின் ஒரு வழியாக முயற்சித்து நல்லபெயர் எடுத்தார். அவர் ஒரு சிறுமி, அவனுக்கு முன்று நண்பிகள். அச்சிறுமி பெற்றோரி லும் பார்க்க நண்பிகள்மேல் உயிரை வைத்திருந்தாள். சிறு வயதில் அவர் பெரியோர் சொற்கேட்டு எல்லோருடனும் அன்பாகவும் பிறர் விரும்பும்படியாகக் காணப்பட்டாள். அதேசமயம் நன்றாகப் படிப்பாள். காலப்போக்கில் அவர் மங்கைப்பருவம் அடைந்ததும் பெரியோருடைய சொற்கேட்காது, பொய் சொல்லி, பிறர் வெறுக்கும்படியாகக் காணப்பட்டாள். படிப்பும் குறைந்து காணப்பட்டது. ஆனால் அவனுடைய நண்பிகள் மீதுள்ள பற்றுச் சிறிதும் குறையவில்லை.

தவணைப் பரிட்சையில் நண்பிகளுடைய பெறுபேறுகள் உயர்வாக இருந்தன. இவனுடைய பெறுபேறுகள் தாழ்ந்து காணப்பட்டன. சுற்றுத்தார். அவனுடைய பெறுபேற்றைக் கேட்டது மட்டு மன்றி, அவனுடைய குணங்களைக்

கவனித்து மிகவும் தாழ்ந்த இடத்தில் இவளைக் கணித்து வைத்தனர். கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள், சகமாணவர்கள் இவளது நண்பிகளுக்கு இவளைப்பற்றிப் பல தடவை தாழ்வாகக் கூறினர். அப்போது இவனுடைய நண்பிகள் இவளால் எங்களுடைய கெளரவும் குற்றப்போகின்றது என்று நினைத்தார்கள். ஆதலால் இவள்மேல் விருப்புக்குறைந்து ஒருபடி குறைந்த எதானத்தில் இவளைக் கருதி னர். என்ன வேலை எனினும் இவளைக் கொண்டே செய்விப்பார்கள். இவள் அவர்களின் வஞ்சகக்குணம் அறியாது மறுத்து அன்பாகப் பேசிவிடுவாள். ஆனால் அவர்கள் இவள் வேலையைச் செய்யாவிட்டால் தாங்கள் உன்னுடன் கதைக்கமாட்டோம் என்று வெறுப்பாகக் கூறி இவள் மனத்தைச் சஞ்சலப்படுத்துவார்.

இப்படியாகப் பல தடவை ஒதுக்கி வைத்தும் கபட எண்ணம் அற்ற இவள் பாவும் என்ன செய்வதென்று தெரியாது வலிந்து சென்று உங்களுடன் நான் கதைக்காது வேறு யாருடன் கதைப்பது என்று கெஞ்சவாள். அவர்கள் பாவும் என்று சேர்ப்பார்கள். என்ன இரகசியம் எனினும் இவளைவிட்டு ஏனையவர்களிடம் சொல்லுவார்கள். பிறர்முன் சிறிய பிழை செய்தாலும் உரத்த குரலில் வேண்டுமென்று ஏசவார்கள். இவள் முகம் வாடி விடும். இவள் மனதிற்குள் குழநிக்குழநி அழுவாள்.

விடுமுறைக்கு இவள் சித்தி விட்டிற்குச் சென்று தங்கினாள். இவனுடைய சித்தி ஒரு சாயி பக்தை.

ஒழுக்கம் திமையை மறைக்கிறது, ஆனால் மதம் திமைகளை அழிக்கிறது.

இவளின் சித்தியார் இவனுக்குப் பல தெய்வீக்க கதைகளையும், வாழ்க்கையில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களையும் கூறி இவனுடைய பார்வையை தெய்வ சிந் தனைக்குத் திருப்பினாள். அதன் பின் இவனுடைய வாழ்க்கையின் திருப்பு முனையாக சாயி மீது நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலை எழுந்து மனத்திற்குள் சாயியை உருவத் திருமேனியில் எழுந்தருளச்செய்து இன்று என்னைப்போல் சகல ஜீவராசிகளும் இன்று மட்டுமல்ல எப்பொழுதும் சந்தோஷ மாக இருக்கவேண்டும். பிறருக்கு என்னால் இடையூறு ஏற்படக்கூடாது. இயலுமான உதவியைச் செய்து பிறரை மகிழ்விக்க வேண்டும் என்று சாயிபாபாவைப் பிரார்த திப்பாள். இவனுடைய வேண்டுகோளைப் பாபா ஏற்றுக் கொண்டதற்கு ஆதாரமாக ஓரிரு பூக்கள் இவள்முன் விழும். அதன் பின் அவள் இறை சிந்தனையுடன் தனது கடமைகளை ஆரம்பிப்பாள்.

இவள் தனக்குப் பாபாவின்மீது நம் பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று பாபாவைப் பற்றிய பல தெய்வீக்க கதைகளைத் தன் நன்பிகளுக்குக் கூறுவாள். அதற்கு நன்பிகள் “உனக்கு உண்மையில் பைத் தியம் பிடித்துவிட்டது” என்று கூறுவார்கள். அத்துடன் சாயிபாபாவைப் பற்றி வீண் வார்த்தை பேசினர். ஒருமுறை புவியியல் பரீட்சை வைத்துப் புள்ளிகள் வழங்கப் பட்டது. இவனுக்கு 58 புள்ளிகள். மற்ற மூவரில் இருவருக்கு 88, ஒருவருக்கு 67. 67 புள்ளி எடுத்தவள் தனக்கு இந்தமுறை 75க்கு மேல் வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தேன் என்று அழுதாள். அப்போது அவர்கள் நீ கவலைப்படாதே இதை நினைத்துக் கவலைப்படாமல் அடுத்த தவணை நல்ல புள்ளி எடுக்கப்பார். என்று சமாதானப்

படுத்தினார்கள். இவள் தனக்கு 58 என்று நினைத்ததுடன் வீட்டில் அடிவிழும் என்று அழுதாள். ஆனால் அவர்கள் இவளைச் சமாதானப்படுத்தவில்லை. நீ பரீட்சை எழுதுமுன் இதனை யோசித்திருக்க வேண்டும் என்றும் உனக்கு இந்தப்புள்ளி காணும். ஏனெனில் ஒவ்வொருமுறையும் குறைவாகத்தானே எடுக்கிறாய் என்று ஏனான்மாகக் கூறி நகைத்தார்கள்.

இப்படியாகச் சிறிய சம்பவங்கள் மூலம் இவர்கள் தன்னை வெறுக்கின் றார்கள் என்று புரிந்துகொண்டாள். பின் அவர்களிடமிருந்து விலகி அவர்களுக்குச் சவாலாகப் படித்து முன்னுக்கு வந்து அவர்களுடைய அறியாமையை நீக்க முயன்றாள். அதையே நினைத்து ஒரு பிடிப்போடு படித்து அவர்களுக்குத் தனது திறமையைக் காட்டினாள். அடுத்த தவணைப் பரீட்சையில் இவனுக்கு 98 ஏண யோருக்கும் முறையே 71, 68, 56. அத்துடன் பழைய நன்பியைப்போல் பழகி அன்பாக அவர்களை நல்லவழியிற் கொண்டு செல்ல முயன்றாள். அப்பொழுதும் அவர்களின் வஞ்சகக் குணம் மாற வில்லை. இவளைப் பழிவாங்கும் என்னத்திற் காணப்பட்டனர்.

ஒரு பாரதாரமான விளைவின்பின் அவளே நன்பிகளை விட்டுப் பிரியும் சந்தாப்பம் வந்தது. பின் படித்துப் பெரியாளாக வேண்டும் என்ற அவா இவள் மனத் தில் ஒரு வெறியை உண்டாக்கியது. அந்த வெறியோடு படித்தாள். அதன் விளைவாக க.பொ.த சாதாரண தரத்தில் 10A பெற்று வகுப்பில் முதல் மாணவியாகவும் திகழ்ந்தாள். பின் மருத்துவத் துறையில் கல்விகற்று 3A பெற்று பாடசாலைக்குப் புகழை ஈடுக்கொடுத்தாள். அதன் பின் பல்கலைக்கழகம் சென்று

பட்டம் பெற்று வைத்திய நிபுணராகப் பணி யாற்றினாள். இவளை நயவஞ்சகப் படுத் திய நண்பிகள் திருந்தித் தமது குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு பழையபடி சந்தோஷமாக வாழ்ந்தனர். அத்துடன் அவர்களது அறி யாமை, தீயகுணம் என்பன விலகிற்று. இன்னுமொரு நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. இவளைத் தூற்றிய சுற்றுத்தவர், ஆசிரியர் கள், சக மாணவர்கள் இவளை நல்ல பிள்ளையாகவும் சாதனையாளராகவும் நினைத்ததுடன் இவர்கள் முன்னிலையில்

பெரிய உயர்அதிகாரிகளினால் “சிறந்த வைத்திய கலாநிதி” விருது வழங்கப் பட்டது. இவள் பின்னர் அனைவரையும் மதித்தும், உதவிபூரிந்தும் மழலைச் செல்வங்களோடு மழலை மொழி பேசியும் அன்பாக நடந்து வந்தாள். அன்றுமுதல் சமூகத்தில் இவருடைய குடும்பத்தாரும், நண்பிகளும் இவளால் மிக உயர்ந்த இடத்தில் கருதப்பட்டதுடன், மரியாதைக் குரியவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

(நித்திய அன்னப்பணி தொடரச்சி... இமையாணன் உடுப்பிட்டி	2000. 00
தோப்பு அச்சவேலி	2000. 00
மட்டுவில்	1000. 00
சண்டிலிப்பாய்	500. 00
திருநெல்வேலி	2100. 00
வடலியடைப்பு	4000. 00
சிறுப்பிட்டி	1000. 00
	2000. 00
செல்விமாலா சபாரத்தினம் நாகலிங்கம்பிள்ளை ஞாபகம் கொழும்பு	10000. 00
கொழும்பு	6000. 00
சங்கானை	1முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	501. 00
யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
கரணவாய் தெற்கு	1000. 00
அல்வாய் (கன்டா)	10000. 00
மந்திகை	1000. 00
அல்வாய்	1000. 00
நாவலப்பிட்டி	1முடை அரிசி
யாழ்ப்பாணம்	6முடை அரிசி
அல்வாய்	1000. 00
உருளைக்கிழங்கு, 1பரல் தேங்காய் எண்ணெய்	
விமானசேவை	1முடை அரிசி
நெல்லியடி	5முடை அரிசி
	(தொடரும்...)

காலத்தை விணாக்குவது என்பது தன்னைத்தானே கொள்ளையடிப்பதற்குச் சமம்.

“காளமேகம்” கவித்தந்தி

திரு வல்லவையூர் அப்பான்னா அவர்கள்.

சொல்லாட்சி மிகுந்தவர் செய்யும் கவிதைகள் எவ்வாறு சந்தச்செறிவும் பொருட்செறிவும் கொண்டு செவிக்கும் உள்ளத்துக்கும் இனிமை தருவனவாக அமைகின்றன என்பதற்குக் “காளமேகத்தின்” “தெய்வீகக் கவிதைகள்”

சான்றுகளாம். இவரது தெய்வீகக் கவிதைகள் எல்லாம் நேரான பார்வையிலே சிலே டையும் நையாண்டியுமாகத் தெரிந்த போதும், உட்கருத்தானது, காலவெள்ளத் தைக் கடந்து என்றென்றும் புதுப்பொருள் காட்டும் சொல்லோவியங்களாகும்.

கலைமகன் துதி

திருமலைநாயக்கன், அரசவையிலே இருக்கை எதுவும் தந்து உபசரிக்காமல் இவரை அலட்சியப்படுத்தவே, கலைவாணியின் அருளால் அரசனின்

சிம்மாசனமே வளர்ந்து பெருகிக் காளமேகத்துக்கு இடம் கொடுத்தது. அந்தக் கருணையை நினைந்து போற்றிப் பாடிய செய்யுள் இது.

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியா சனத்தி லரசரோ டென்னைச்
சரியா சனம்வைத்த தாய்.

வெள்ளை நிற ஆட்டையை உடுத் தியவளாயும், வெண்ணிற அணிகளைப் பூண்டவளாயும், வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலே வீற்றிருப்பவருமான கலை வாணியே, மாசற்ற சிம்மாசனத்தில் அரசனான திருமலை நாயக்கனோடு என்னையும் சமநிலையில் வீற்றிருக்கும் படியாக

அருளிச் செய்த தாயானவளின் மலரடி போற்றுகின்றேன்.

தனது மகனின் துயரம்கண்டு பொறுக்காமல், தாய்மை உணர்வினை காண்பித்த கலைவாணியைத் “தாய்” என்று அன்பொழுக அழைக்கிறார் புலவர்.

சிவருக்கு அரைக்கண்

முக்கண்ண னென்றரனை முன்னோர் மொழிந்திடுவர்
அக்கண்ணற் குள்ள தரைக்கண்ணே - மிகக்
உமையாள் கண் ஜொன்றரைமற் றூன்வேடன் - கண்ஜொன்
றமையுமித னாலென் றறி.

பெருமான் முக்கண்ணன். உமையாரு பாகன். அதனால் முக்கண்களிற் பாதியான ஒன்றரைக்கண் அம்மைக்கு உரியது. கண்ணப்ப நாயனாரால் அப்பி

வைக்கப்பட்டது ஒரு கண். இரண்டையும் கூட்டினால் மிச்சம் மிகுதியாக இருப்பது அரைக்கண் மட்டுமே.

பகையைத் தாயாக வீரும்பி மேற்கொள்ளக்கூடாது.

சேர கா மா ஏ வா தா

சோகாமா ஏவாதா சொல்லின்மனைக் கூட்டியுமை
பாகார்ந்த தில்லைப் பரமேசர் - வாகாய்த்
தரித்தார் எரித்தார் தறித்தார் உதைத்தார்
உரித்தார் கணைபடைத்தார் ஊர்க்கு.

உமை பாகு ஆர்த்த தில்லைப்
பரமேசர் - உமாதேவியைத் தம் இடப்
பாகத்திற் கொண்டவரான தில்லையிற்
கோயில் கொண்டுள்ள பரமேஸ்வரன் ஆன
வர், சோ கா மா ஏ வா தா சொல்லின்
மனைக் கூட்டி - சோ கா மா ஏ வா தா
என்பவற்றின் இறுதியில் 'மன்' என்பதனைக்
கூட்டிச் சொன்னால், (சோமன், காமன்,
மாமன்,... இவ்வாறு வரும்) வாகாய்த்
தரித்தார்- அழகாய்த் தரித்தார். (சோமன்-

சந்திரன்), எரித்தார்- எரியச் செய்தார்
(காமன்), தறித்தார்- கொன்றார் (மாமன்-
தக்கன்), உதைத்தார்- உதைத்தார்
(எமன்), உரித்தார்- தோலினை உரித்தார்
(வாமன- யானை) ஊர்க்கு கணை
படைத்தார்.- முப்புரங்களையும் அழித்தற்
பொருட்டுக் கணையாக அமைத்துக்
கொண்டார். (தாமன்- திருமால்) என்று
அறிக.

புலி பேருமேர

நாட்டுக்கு ளாட்டுக்கு நாலுகா வையாநின் :
ஆட்டுக்கு இரண்டுகா லாணானும் - நாட்டமுள்ள
சீமேவு தில்லைச் சிவனேயில் வாட்டைவிட்டுப்
போமோசொல் லாய்ப் புலி.

சீமேவும் தில்லைச் சிவனே- புகழ்
விளங்கும் தில்லை நகரத்தே கோயில்
கொண்டுள்ள சிவபெருமானே, ஜயா-
ஜயனே, நாட்டுக்குள் ஆட்டுக்கு நாலுகால்-
நாட்டிலே ஆட்டுக்கு நான்கு கால்களே.
நின் ஆட்டுக்கு இரண்டுகால்- உன்னுடைய
ஆட்டுக்கோ (நடனத்திற்கோ) இரண்டு
கால்கள்தான். ஆனாலும், நாட்டமுள்ள
இவ்வாட்டைவிட்டு- விருப்பமுள்ள இந்த
ஆட்டைவிட்டுவிட்டு, அப்புலி - அந்தப்புலி

யாகிய வியாக்கிரபாதரும், போமோ சொல்
வாய்- நீங்கிப் போவாரோ சொல்வாயாக.

வியாக்கிரபாதர் புலிக்கால் முனி
வர். இவரைப் "புலி" எனவும், பெருமானின்
நடனத்தை "ஆடு" எனவும் குறிக்கின்றார்
கவிஞர். வியாக்கிரபாதர் எப்போதும்
நடராஜரின் திருநடனத்தை அருகிருந்து
தரிசித்துத் தொழுபவர். புலி ஆட்டை
விட்டுப் போகாது என்பது உலகியல்
உண்மை.

ஆட்டுக்கு இசைந்தவர்

சிதம்பரத்திலே நடராஜர் நடனமிடும் சந்நிதிக்கு அருகே காலை நீட்டியவாறு
கோவிந்தன் பள்ளி கொண்டிருக்கிறார்.

ஆட்டுக் கிசைந்தவ ரம்பலவாண ரவுரெதிரே
நீட்டிற்று மால்வட பாலினிற் காலென நீநினையேல்

அதீக ஒம்பு அதீக வேதனையைத் தரும்.

குட்டுற்ற முப்புரங் செற்றவர் தம்மைச் சுமத்தலுத்த
மாட்டுக்கென் னோவிடங் கானிட்டல் சொல்ல- வழக்கில்லையே

“ஆடலுக்குப் பொருத்தமானவர்
அம்பலவாணர்தான். அவருக்கு எதிரே வட
திசையில் திருமால் தம் காலை நீட்டியுள்
ளாரே” என்று நீ் தவறாக எதுவுமே நினை
யாதே. தீப்பற்றியழிந்த திரிபுரக்கோட்டை
களை அப்படி அழியச்செய்த சிவபெரு
மானைச் சுமந்து சுமந்து அலுத்துப்போன

மாடாகிய அத்திருமாலுக்குக் கால்
நீட்டுவதற்கு உரிய இடம் எது? நீட்டக்
கூடாத இடம் எது? என்று தெரியுமா?

மாட்டுக்கு எது மரபு? தெரியாமற்
செய்யும் தவறினைச் சுட்டிச்சொல்லுதலும்
நமக்கு ஒருமூரபன்று என்று உரைக்கிறார்
கவிஞர்.

எனியவன் அவன்

வில்லா லடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டிருந்து
கல்லா லெறியப் பிரம்பா லடிக்கவிக் காசினியாஸ்
அல்லார் பொழிந்தில்லை யம்பல வாணற்கோ ரன்னை பிதா
இல்லாத தாழ்வல்ல வோவிங்ங னேயெளி தானதுவே?

அம்பலவாணர் அடியார்க்கு எளிய
வன் வேடனாகி வந்த காலத்தே அரூச்
சுனன் வில்லான் அடித்தான். கண்ணப்
பனோ ஒரு கண்ணை அகழ்ந்து அப்பிய
பின், மறுகண்ணிற் குருதிபெருக்கண்டு,
இடம் அறிவுதற்காகத் தன் செருப்புக் காலி
நாலே மிதித்துக்கொண்டு தன் மற்றைக்
கண்ணை அகழ்ந்தான். சாக்கியரோ கல்
லையே மலராகப் பாவித்து எறிந்தார்.
மதுரை மன்னனோ பிட்டுக்கு மன் சுமந்த

காலத்தே பெருமானைப் பிரம்புகொண்டு
அடித்தான். எனினும் அனைவருக்கும்
அருள்செய்த தயாளன் அவன்.

இறைவன் அன்னை, பிதா இல்
லாத பிறப்பிலியாக இருந்ததால் அல்
லவோ இளக்காரமாக இத்தனையும் நடந்
தன். தாய் தந்தையர் சிறப்பும், கருணைப்
பெருக்கமும் புலவரால் இவ்வாறு காட்டப்
பெற்றன.

குதிரைக்காரன் மகன்

நல்லதொரு புதுமை நாட்டிற்கண் டேனதனைச்
சொல்லவா சொல்லவா சொல்லவா- தொல்லை
மதுரைவிக்கி னேச்சுரனை மாதுமையாள் பெற்றாள்
குதிரை விற்க வந்தவனைக் கூடி.

மிகவும் விந்தையான ஒரு அதி
சயத்தை இந்த நாட்டிலே கண்டேன். அதனை
உங்கட்டுச் சொல்கிறேன். பழை
மையான மதுரையம்பதியிலே எழுந்தருளி
யிருக்கும் விக்னேஸ்வர பெருமானை
உமையம்மையானவள், (மாணிக்கவாசகா
பொருட்டாக) குதிரை வியாபாரியாக வந்த

ஒருவனை (சிவபெருமானை)க் கூடியே
பெற்றெற்றுத்தனள்.

மதுரை மீனாட்சிஅம்மன் கோயி
லிலே உள்ள விநாயகனைத் தரிசித்த
புலவர் “குதிரைக்காரன் மகன் இந்த
விநாயகன்” என்று பாடி வணங்கி நிற்கிறார்.

நமது இன்றைய நிலையின் காரணம் நாம் என்னிய எண்ணைக்களே.

சிற்றிடைச்சி காண்

சிதம்பரத்திலே கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவகாமி அம்மையைப் போற்றிப்பாடு என்னிய காளமேகம் அம்பிகையை ஒரு இடையர் குலப்பெண்ணாக வரணிக்கும் அழகினை உற்றுநோக்கு.

மாட்டுக்கோன் தங்கை மதுரைவிட்டுத் தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோ னுக்குப்பெண் டாயினாள்- கேட்டிலையோ
குட்டி மறிக்கவொரு கோட்டானையும் பெற்றாள்
கட்டிமணிச் சிற்றிடைச்சி காண்.

பெண்ணே! நீ இதனைக் கேட்ட தில்லையோ! (மாட்டுக்கோன்) மாடுகளைக் காப்போனாகிய கோபாலனின் தங்கையான இந்தப் பாரவதிதேவி, தான் பிறந்த மதுராபுரியைவிட்டு வந்து, தில்லைப்பதி யாகிய இச்சிதம்பரத்தே நடனமாடுகின்ற ஆட்டுக்கோனுக்கு (கூத்தப்பெருமானுக்கு) மனவியானாள். மேகலை கட்டிய

அழகிய இடைச்சியான அவள் (சிறிதான இடையினை உடையவள்) ஆட்டுக் குட்டியை மறிப்பதற்காக (நம் தலையிலே குட்டிக்கொண்டு வணங்குமாறு) கோட்டாவைப் போன்ற ஒரு பிள்ளையை (ஒற்றைக் கொம்பனான ஆனைமுகனைப்) பெற்றாள்.

வாயிற்படி அனாரில்லையே!

திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்காகப் பரவையாரிடத்து நடந்தே தூது போனதைச் சிறப்பித்துப் பாட எண்ணினார் காளமேகம்.

ஆனா ரிலையே அயனும் திருமாலும்
காணா ரடிமுடிமுன் காண்பதற்கு - மேனாள்
இரவுதிரு வாருரி வெந்தைபிரான் சென்ற
பரவைதிரு வாயிற் படி.

பிரமனும் திருமாலும் முன்னாளில் சிவபெருமானின் அடியையும் முடியையும் தேடியும் காணமுடியாமற் போனதே. திருவாரூரிலே, ஓர் இரவினிலே, என் தந்தையாகிய சிவபெருமான் பரவை நாச்சியாளின் வீட்டுக்கு (சுந்தரருக்காக) நடந்தே தூது சென்றபோது அந்த வீட்டு வாயிற்

படிகளாக அவர்கள் ஆனார்களில் லையே!

அங்ஙனம் ஆகியிருந்தால் அவர்கள் (பிரமனும் திருமாலும்) அடியையும் முடியையும் கண்டிருப்பார்கள் அல்லவா? என்பது குறிப்பு.

(தொடரும்....)

பொருளைச் சேகரிப்பதாலும், பெண்ணை மனந்து கொள்வதனாலும், மக்களைப் பெறுவதனாலும் நீ துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டு இன்பத்தை அடைய முடியாது. நெய்யினால் நெருப்பை அணைக்க முடிபாது. துன்பமாகிய நெருப்புக்கு மனவிமக்கள் பொருள் முதலியன நெய் போன்றவை. போதும் என்ற திருப்தி உனக்கு என்று உண்டாகிறதோ அன்று இன்ப மாளிகையின் முற்றத்தை அடைந்தவனாவாய்.

ஒட்டைக்கரையை மழை சாயிப்பதுபோல் ஒழுங்கில்லா மனத்தை ஆகை சீருலைக்கிறது.

இந்துக்கள் போந்றும் வெற்றிலை

திரு ப. அருந்தலவும் அவர்கள்.

இந்துக்களின் வாழ்வியலுடனும், சமய வழிபாட்டு முறைகளுடனும் இரண்டிறக்கலந்துவிட்டதாக வெற்றிலை கணிக்கப்படுகிறது. இந்துக்கள் வாழும் சமூகத்தில் மங்கல நிகழ்வாயினும் சரி, அமங்கல நிகழ்வாயினும் சரி தாம்புலம் கொடுப்பதென்பது ஒரு வழக்காகவுள்ளது. “இறை வழிபாட்டில்கூட மலர்களிற்குப் பதிலாக வெற்றிலை சாத்தலாம்” எனப் புட்பவிதி கூறுகிறது. இதேபோல் இறைவனிற்கு நிவேதனம் செய்ய எதுவும் இல்லாதபோது வெற்றிலை, பாக்கு பழத்துவைத்து வழிபடலாம் எனும் மரபும் உண்டு.

வெற்றிலையின் மறு நாமங்கள்

தாம்புலம், நாகவல்லி, அடகு, அடை, பன்னம், பாக்கிலை, பாசிலை, தம்பலம், திரையல், வெற்றிலை, ஆகியன. வெற்றிலை பண்டைய இலக்கியங்களில் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டுள்ளது.

இராமாயணத்தில் வெற்றிலை

இலங்காபுரியில் அசோகவனத்தில் இராவணனால் சிறைவைக்கப்பட்ட சீதையை அனுமன் சந்தித்து இராமனிடமிருந்து தான் வந்த செய்தியை சீதாபிராட்டியிடம் தெரிவித்தபோது அகமகிழ்ந்த சீதை அயலிலிருந்த வெற்றிலைக்கொடியைப் பிடுங்கி அனுமானிற்கு அணிவித்தார் என்று இராமாயணம் கூறுகிறது. இதன் ஓர் வெளிப்பாடாகவே பக்தர்கள் இன்றும் ஆஞ்சநேயருக்கு வெற்றிலை மாலையை அணிவித்து வழிபடுகின்றனர்.

மகாபரதம் கூறும் தரம்புல மரியாதை

இந்துக்களின் சிறப்பான நிகழ்வுகளின்போது தாம்புலம் கொடுத்துப் பெரியோரைச் சிறப்பிக்கும் மரபு பண்டைக்காலம் முதல் இந்துக்களிடம் இருந்துவருகிறது. இவ்விதமான நிகழ்வு ஒன்றை மகாபரதத்தில் நோக்குவோம். பாண்டவரால் நடாத்தப்படும் இராஜகுய்யாக நிகழ்வின்போது தாம்புல மரியாதை கண்ணனுக்கு வழங்கக்கூடாது என்று சிசுபாலன் எதிர்க்க, சிசுபாலனுடைய வதம் அவ்விடத்தில் நிகழ்கிறது. அதன்பின் யாருக்கு முதல் மரியாதை கொடுப்பது என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது மீண்டும் கண்ணனிறகே முதல் மரியாதை கிடைத்தது.

சங்க இலக்கியங்களில் வெற்றிலை

வெற்றிலையோடு, பாக்கையும் சேர்த்துக் கண்ணகி கோவலனுக்குக் கொடுத்ததைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. பின் எழுந்த மணிமேகலை, சிந்தாமணியிலும் வெற்றிலை பற்றிய குறிப்புக்கள் உண்டு.

“அம்மன் திரையலோ டடைக்காய்”

(சிலப்பதிகாரம் 16,55)

எச்சரிக்கப்படுவதைவிட எச்சரிக்கை செய்வதே மேல்.

“பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து”

(மணிமேகலை 28,243)

திவ்விய பிரபந்தத்தில் வெற்றிலை

“..... உண்ணும் சோறும், பருகும் நீரும்
தின்னும் வெற்றிலையும்.....”

(நா. திவ்ய. திருவாய் 6,7)

என உண்ணத்தக்க வெற்றிலையின் சிறப்பைத் திவ்யப் பிரபந்தம் எடுத்தாள் வதையும் நோக்க முடிகிறது.

பழவிமரங்களில் வெற்றிலை

பண்டைக்காலம் தொட்டு எம்மவர்களால் வெற்றிலையின் சிறப்பைக் காட்டும் பழமொழிகள் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

“வெற்றிலையில்லா விருந்தும்
சீரகமில்லா இரசமும்
சீரில்லாப் பெண்பிள்ளையும்”

என விருந்தில் வெற்றிலையின் தேவை எடுத்துக்காட்டப்பட்டு வருகின்றது. இதேபோல் ஒருவரை சிறப்பான முறையில் அழைப்பதினே “வெற்றிலை வைத்தல் எனக்கூறுவதையும் காணலாம்.

கவிஞர்களைப் பிரசவித்த வெற்றிலை

ஒட்டக்கூத்தர், காளமேகம் போன்ற கவிஞர்களின் கவிபாடும் திறனிற்கும், வெற்றிலைச் சாந்திற்கும் தொட்டு உள்ளதை கீழ்க்காணும் சம்பவத்தின்மூலம் அறியலாம்.

திருவானைக் கோவிலில் மடத்தொழிலை மேற்கொண்ட வாலிபன் ஒருவன் அவ்வாலயத்தில் ஆடற்றோழில் செய்யும் கன்னிகைமீது காதல் கொண்டு அவள் நினைவுடனே அவ்வாலயத்தில் உள்ளே வாய் திறந்த நிலையில் துயில் கொண்டிருந்தான். தூக்கத்திலிருந்த வாலிபனின் முன் அன்னை அகிலாண்டேஸ்வரி தோன்றித் தன் வாயில் இருந்த தாம்பூலத்தை அவன் வாயில் உமிழ்ந்தாளாம். அன்னை அகிலாண்டேஸ்வரியின் வாயிலிருந்து வந்த தெய்வீகத் தன்மையான அழுதப்பிரசாதமான தாம்பூலத்தை உண்டதால் அவன் காளமேகப் புலவனாக மாறினான்.

இதே போலவே கூத்தனாரில் சரஸ்வதி தேவியின் வாய்த் தாம்பூலத்தைச் சுவைத்ததனாலேயே ஒட்டக்கூத்தரும் கவிபாடும் வல்லமை பெற்றார் என்பதும் வரலாறு.

வராற்வியல் நிகழ்வுகளில் வெற்றிலை

இந்துக்களின் பிறப்புமுதல் இறப்புவரையான சகல வாற்வியல் நிகழ்வுகளிலும் வெற்றிலை மிகவும் பயன்படு பொருளாகக் கருதப்படுகிறது. குறிப்பாகத் திருமணத்தின்போது இதன் பலன்கள் எண்ணிலடங்கா.

வாற்வதில்தான் இன்பம், உழைப்பதில்தான் வாற்வ.

திருமணம் நிச்சயிக்கப்படும் நிகழ்வை “நிச்சய தாம்பூலம்” எனக் கூறுவர். இங்கு வெற்றிலை பாக்குப் பரிமாறிக் கொண்டால் அத்திருமணம் உறுதி செய்யப்பட்டதாகக் கருதுவர். திருமணக்காலத்தில் கணவன், மனைவி இருவருக்கும் பெண்ணின் சகோதரன் தாம்பூலம் மதித்துக் கொடுக்கும் வழக்கம் வேதகாலம் முதலாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இதேபோல் கண்ணிகாதானத்தின்போதும் வெற்றிலை பாக்கின்மீது உத்தரணியால் நீர் வார்த்துக் கண்ணிகாதானம் இடம்பெறுகின்றது.

இறைவழிபாட்டில் வெற்றிலை

வெற்றிலையில் மகாலக்குமி ஆவாகனம் செய்வதாகக் கூறுவர். இருந்தபோதும் வெற்றிலையின் மேற்புறத்தில் இலக்குமிதேவியும், மத்தியில் சரஸ்வதிதேவியும் காம்பில் முதேவியும் இருப்பதாக ஓர் கருத்து உண்டு.

அறிவாற்றலையும், திறனையும் எமக்குத் தருபவர் புதன். புதனிற்குப் பிரியமான பொருட்களில் ஒன்று வெற்றிலையாகும். புதனின் அருட்கடாட்சம் எமக்குக் கிடைத்து அறிவாற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு புதனிற்குப் பிரியமான வெற்றிலையை மதித்து நாம் நடத்தல் வேண்டும்.

இறைவனிற்கு வெற்றிலை, பாக்கு நிவேதனம் செய்வதன்மூலம் தீமைகள் விலகி வாழவில் நன்மைகள் உண்டாகும் என்பது இந்துக்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை.

அம்பாளிற்குக் கருமைநிறங்கொண்ட வெற்றிலை மிகவும் பிரியமானது. எனவே இவ்வகையான வெற்றிலையை அம்பாளிற்கு நிவேதனம் செய்வதன்மூலம் அம்பாளினிடமிருந்து இஷ்ட சித்திகளைப் பெற்றுடியும்.

பொதுவாக இறைவனிற்கு நிவேதனம் செய்யும்போது சண்ணாம்பு சேர்ப்பதில்லை. ஆனால் வட இந்தியாவில் அம்பிகைக்கு நிவேதனப் பொருளாக சண்ணாம்பு வைத்த பீடாவும் வழங்கப்படுகிறது.

இறைவனிற்கு பல்வேறுவகை அமுதுகள் நிவேதனம் செய்யும் மரபு பண்டைக்காலம் முதல் உண்டு. அந்த வகையில் பருப்பமுது, நெய்யமுது, அடைக்காயமுது என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. அவ் வடைக்காயமுது கல்வெட்டுக்களில் இலையமுது, வெள்ளிலையமுது, வெற்றிலையமுது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

வரலாற்றில் வெற்றிலை

இந்தியாவில் காயல் பட்டினத்தில் 13ஆம் நூற்றாண்டில் வந்திறங்கிய மார்க்கோபோலோ அங்கிருந்த மக்களின் மரபுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் கூறும்போது “இந்நகர் மக்கள் அனைவரும் ‘தெம்புல்’ எனும் ஒரு வகை இலையை எப்போதும் வாயில் வைத்துக் கொண்டு அதன் எச்சிலை உமிழ்ந்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள்” என எழுதுகிறார். இதேபோல், சீன நாட்டு யாத்திரிகளான சௌஜா-குவா கி.பி 1225இல் இலங்கை நாட்டை ஆண்ட மன்னன் பற்றிக்கூறும்போது அவன் தாம்பூலம் தரிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டவன் எனக் கூறியுள்ளார். இவர்கள் கூற்றிலிருந்து பண்டைக் காலத்திலேயே நம் தேசம் வெற்றிலைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தமையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

பெற்ற தாயைவிட பேணிப்பாதுகாக்க வல்லது, ஒழுங்காகச் சீந்தனை செய்யப்பறகிய மனம்.

புராண காலந்தொடங்கி இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்பயுகம் வரை எமது மக்கள் வாழ்க்கையோடு வெற்றிலை இணைந்துவிட்டதொன்றாகும். வெற்றிலையின் மீது அஞ்சனம் தடவிக குறி சொல்லும் வழக்கம் மிகப்பழைமையானதொன்றாகும். வெற்றிலையைக் கொண்டு பல்வேறு நோய்களைக் குணப்படுத்தும் சித்த வைத்தியர்கள் இன்றும் எம்மத்தியில் உள்ளர். கிராமிய மட்டத்தில் உழைக்கும் மக்களின் சோர்வைப் போக்கும் ஊக்கியாகவும் இது பயன்படுகிறது. உணவுச் சமிபாட்டையும் வாய்மணம் நீங்குவதற்கும் இதனை மெல்லும் மக்களும் உள்ளர். எனவே இவ்வாறு பல்வேறு சாராருக்கும் பயன்படும் வெற்றிலையைச் சாகுபடி செய்து நமக்கும், நாம் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் நன்மைகள் பலசமைப்போமாக.

“தைமகளே! தரணிக்கு வழிகாட்டு”

தைமகளே நீ பிறந்திங்கு
தமிழருக்கு என்ன செய்வாய்...?
மையலுடன் காதல் செய்தே
மாற்றங்கள் தருவாயா...?
தெய்வ ஆசி வேண்டியிங்கே
தேவைகளை நிறைப்பாயா...?
உய்யும்வழி சொல்லியிங்கே
உகந்ததோர் வழியமைப்பாயா...?
பொய்வேடமாயங் களைந்திங்கே
புதுமைகளை சேர்ப்பாயா...?
வையகத்தை நெறிப்படுத்தி
வாழும்முறை வகுப்பாயா...?
மெய்யாக தைமகளே! தாயே!
மேதிக்கு வழிகாட்டு.
மதுரகவி காரை எம்.பி. அருளானந்தன் அவர்கள்.

நாயகி சக்தி அவளையே வணங்கு

செல்வம் மூன்றும் சிறப்புற நல்கும்
சிறந்த விரதம் நவராத் திரியே
இல்லை இதுபோல் இன்னொரு விரதம்
இரவுகள் ஒன்பது வழிபாடு செய்தால்
செல்வம், கல்வி, வீரம் என்றும்
தேடி வந்து உனையே சேரும்
நல்ல வாழ்க்கை வாழ வேண்டின்
நாயகி சக்தி அவளை வணங்கு
கவிஞர் வ. யோகானந்தசிவம்.

வயதில் முத்தவர்களை மதிப்பவனுக்கு வாழ்க்கை அழகு, இனபம் ஆகியவை அதிகரிக்கும்.

“திருவாசகம்” உபநித்தசாரம்

திரு கி. சாந்தகுமார் அவர்கள்.

தமிழ் நூல்கள் அனைத்தினுள் ஞாம் உருக்கமுடைய உயர் ஞானப்பனு வல்களாக உள்ளன சிலவே. அவற்றுள் திருவாசகம் தலைமை இடம்பெறுவதாகும். மாணிக்கவாசகர் தமது இன்ப அனுபவ மும், ஏக்கமும் உருகாத கல் மனத்தையும் கூட உருக்கும் திறன் உடையவை. பிற மொழி மக்களும் பயின்று போற்றுமளவிற் குச் சிறந்த நூலாகும். திருவாசகத்தில் இறைமை மணக்கிறது. தெய்வம் மணக்கிறது, அன்பு மணக்கிறது, அருள் மணக்கிறது. பிற சில நூல்களைப் போல அன்றி, அனுபவம் பேசும் நூல் இது. “நெல்லிக் கனியை, தேனை, பாலை அருதின் சுவையைப் புல்லிப் புணர்ந்து என்று கொல்லோ என் பொள்ளா மணியைப் புணர்ந்து” என்று மாணிக்கவாசகரது திருமொழி இதனுள் விளக்கக் காணலாம்.

திருவாசகச் சுவை ஊன் கலந்து, உயிர் கலந்து இனிப்பது என்றால் எனவே உயிரோடு கலந்து அவ்வுயிரைத் தன் வசமாக்கும் கனிவு திருவாசகத்திற்கு இயல்பாகும். இதுபற்றி ஆராய்ந்த J.G. போப் “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்று அதன் சிறப்பினைக் கூறியுள்ளார். மாணிக்கவாசகர் தன் பக்தி நிலையினை 51 பதிகங்கள் வாயிலாகத் தெளிவுபடுத் திக் கூறியமைக்கு அடிப்படையாக இருந்தமை உபநித்தங்கள். இவற்றிற் கூறப்பட்ட விடயங்களை ஆராய்ந்து தனது கருத்தினைக் கூறமுற்பட்டுள்ளார் என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். இதனாற் போலும் “திருவாசகம் உபநித்தசாரம்” ஆகும்.

திருவாசகத்தின் உட் கருத்துக்கள் எல்லாம் உபநித்தத்தின் தொணிப்பொருளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றின் தன்மையினையும் பெருமையினையும் நோக்கியே மாணிக்கவாசகர் தனது புலமையாலும் இறையருள் திறத்தினாலும் உபநித்தத்தில் கூறப்பட்ட கருத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்க முற்பட்டுள்ளார். இவர் விளக்கத்தின் தெளிவே திருவாசகம் என்று கூறப்படுகின்றது. முக்கியமாக பத்து உபநித்தங்களின் கருத்துக்கள் மிகவும் விரவிக் காணப்படுகின்றன.

உபநித்தம் ‘பிரஸ்தான திரயத்தில்’ முதல் இடம்பெறுகின்றது. உபநித்தகிரியைகளாலும் யாகங்களாலும் எதிர்பார்த்த பலாபலன் அடையமுடியாதிருந்த போது அவ்வழிபாட்டு முறையில் ஏற்பட்ட வெறுப்புச் சிந்தனைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. கிரியைகள், யாகங்கள் என்பன ஆற்றப்படுவதற்கு பெரும்பொருட் செலவு ஏற்பட்டமையினால் இந்த முறை மையைச் செல்வும் படைத்தோர் மட்டுமே ஆற்ற முடிந்தது. இந்த நிலையில் ஏனையோர் மத்தியில் இவ்வழிபாட்டு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க முற்பட்டபோது மனிதனில் ஏற்பட்ட சிந்தனை வளர்ச்சி உபநித்தங்களை உருவாக்க உதவியது எனலாம்.

மேற்கூறப்பட்ட இந்தக் காரணங்களால், சிந்திக்கும் ஆற்றல் குறைந்த சிந்தனையாளர்கள் தமது சிந்தனை வெளிப்பாடுகள் பலவற்றை வெளிப்படுத்தி இருந்தபொழுதிலும்கூட தனிப்பட்ட கருத்துக்களின் தொகுப்பாக இருந்தாறு உப

நிடதங்கள் மட்டுமே எமக்குக் கிடைத்தன. அவற்றுள்ளும் நாறு மட்டுமே தெளிவு படுத்தப்பட்ட தன்மையிற் கிடைக்கப் பெற நன்னாகும். பத்து உபநிடதங்கள் சிறப்புக்குரியனவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

உபநிடத்தில் கூறப்பட்ட இறைவன் (பிரம்மம், ஆண்மா, உயிர், குருபக்தி, தவம், ஒழுக்கம், குருசீட் உறவு, சிருஷ்டி பற்றிய ஆய்வு, புலன் காட்சி பற்றிய உலகியல் நிலை, மரணத்தின் பின் உயிரின் நிலை, மறு பிறப்புபற்றிய நிலை, நான்கு ஆச்சிரமம் பற்றியும், மோட்சத்தை அடைவதற்கான வழிவகைகள் உலகப் பற்றினைத் துறத்தலின் இன்றியமையாமை பற்றித் தெளிவாக விளக்கப்பட்டவற்றை, மாணிக்கவாசகர் தமது திருவாசகத்தில் எடுத்துக் கூறியமையினை ஓர் அளவு கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. உபநிடதம் எவ்வாறு குருவினை அடைந்து அஞ்சானத்தினைப் போக்கி மெய்ஞ்சானத் தினை அடையத்துடிக்கின்ற ஆண்மாபோல மாணிக்கவாசகரும் குருவினை நாடித் துடிக்கும் துடிப்பினையும் குரு கிடைத்த பின் அடையும் ஆனந்தத்தினையும் திருவாசகத்தின் ஊடாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

உபநிடத்தின் உத்தாலகர், சனந் குமார், பிரஜாபதி, யாக்ஞவல்கியர் போன்றோர் குருவாக இருந்து மெய்ஞ்சானத் தினைப் போதித்தார்கள். மாணிக்கவாசகருக்கு இறைவன் குருந்தமர நீழலில் அமர்ந்தருளி அருள் புரிந்து மெய்ஞ்சானத் தினைப் புகட்டி ஆட்கொண்டார் என்று கூறப்படுகின்றது. மாணிக்கவாசகரது பக்திக்கும் அன்பின் பெருமைக்கும் அடியார்கள் மேற்கொண்ட அன்பிற்கும் இறைவன் பெருமையினைப்பாடும் திறத்திற்கும் ஒப்பாக யாரையும் கூறிவிடுதல் எளிதான்

தன்று. உபநிடத்தில் பிரம்மம் பற்றிக் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் திருவாசகத்திற் பிரதிபலிக்குமாற்றினை நோக்குவோ மாயின் அதன் சிறப்பினை ‘அறிந்து கொள்ளலாம்.

சிவனுக்குப் பலபெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. அந்தவகையில் யசர் வேதத் தில் உள்ள ஸ்ரீசதருத்திரியத்திற் காணப் படும் பஞ்சாட்சரத்தின் பெருமையினை மாணிக்கவாசகர் தமது சிவபூராணத்தில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க....” என்ற தொடக்க அடியின் ஊடாக ஒப்புநோக்கத்தக்கது. இறைவன் உயிர்களின் உள்ளத்தில் நீக்கமற நிறைந்து இருக்கின்றான். இதனை உபநிடதம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“பரம ஆகாசமாகிய இருதய குகையில் வீற்றிருக்கும் பிரம்மத்தை எவன் உணர்கிறானோ அவன் ஆசைகள் அனைத்தும் நிறைவேறப் பெறுவன் ஆகின்றான்” என்று தைத்திரிய உபநிடதம் கூறுகிறது. இதனை மாணிக்கவாசகர் உள்ளத்தில் இறைவன் குடி கொண்டு இருக்கின்றான். ஓங்கார வடிவில் என்பதை “...உய்யவென் உள்ளத்து ஓங்காரமாய் நின்றை...” என்ற கருத்தினை முன்வைக்கின்றார்.

உபநிடத்தின் மேன்மையினை ஆராய்கின்றபோது பிரம்மத்தின் தன்மைகள், ஆற்றல்கள் நன்குவிரிவாக எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக ஸ்வேதாஸ்வரத உபநிடத்தில் “ஒருவன் தேவன் எல்லா உயிர்களிலும் ஒளிந்திருப்பவன், எங்கும் நிறைந்திருப்பவன், கர்மங்களைக் கண்காணிப்பவன். எல்லா உயிர்களுக்கும் இல்லம் போன்றவன் அதாவது பிரம்மம் ஒருவரே அகிலண்டங்

களில் உள்ள அனைத்துமாய் இருக்கின்றான். இத்தகைய கருத்தினையே மாணிக்கவாசகர் இறைவன் ஒருவன் ஆகவும் பலவாகவும் உள்ளான் என்கிறார். “ஏன் அநீகன் இறைவன் அடி வாழ்க...” என எடுத்துக்கூறுகின்றார். அத் தோடு இறைவன் அடி வாழ்க என்று போற்றுகின்றார்.

சுவேஸ்தாவதற உபநிடத்திலே உருத்ரன் (சிவன்) எனப் பலவாறு போற்றப்படும் ஈஸ்வரனின் தத்துவம் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வுபநிடத்தில் பரம்பொருளைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடும் “ருத்ர” எனும் சொல், பல மானவர், பயங்கரமானவர், பாவங்களை, துங்பங்களை நீக்குபவர், பக்தர்களின் பாவங்களையும் துங்பங்களையும் நீக்குபவன், ஞானத்தினையும் பேரின்பத்தினையும் அளிப்பவன். பெளதிகவியல், ஒழுக்கவியல், ஆண்மீகவியல் விதிகளை மீறி யோரைத் தண்டிப்பவன் எனப் பல பொருள்படும். இவ்வுபநிடதங்கள் அன்றைத்தினையும் தமது ஆற்றளினாலே பாதுகாத்து ஆட்சிப்பியும் ஒரேயொரு ஆளவோனாக உருத்திரனே விளங்குகின்றான்.

“சோதியனே துன்னிருளே....”

“மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே....”

எனச் சிவபுராணத்திலும் குறிக்கின்றார். அதேபோன்று “சோதியே சுடரே, குழோளி விளக்கே....” என்று அருட்பத்து என்ற பிரபந்தத்தின் வாயிலாக கூறுகின்றார். இறைவன் அம்மை, அப்பன் என்பது இயற்கையான ஒரு மை கொண்ட “ஒருமை” யாகிய சிவத்தைக் குறிக்கிறது.

“நானும் என சிந்தையும் நாயகனுக்கு ஒப்புவித்தோம்

தானும் தன் தையலும் தாழ்ச்சடையோன் ஆண்டிலனேல்”

அவனைத் தவிர இரண்டாவதாக வேறு எவரும் இல்லை. இதே கருத்தினைக் கொண்டு மாணிக்கவாசகர் தமது திருவாசகத்திலே சிவனையே பரம்பொருளாக வைத்து இவரது தன்மைகளைப் பல நிலைகளில் விபரித்துள்ளமை இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

உபநிடத்தில் பரப்பிரம்ம் சச்சி தானந்தமாம். அதாவது சத்து, சித்து, ஆனந்தம் என்ற மூன்றும் சேந்ததே சச்சி தானந்தம் என்பதாகும். ‘சத்’ என்பது உண்மை, ‘சித்’ என்பது அறிவு, ஞானம், ஆனந்தம் என்பது பேரின்பம் இறைவன் ஆண், பெண், அலியாக இவ்முவகை யிலும் இல்லாத பொருள் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

“பெண், ஆண், அலி எனும் பெற்றியன் காண்க” உமையொரு பாகன் என்றும் மாதொரு பாகத்தான் என்றும் கூறப்படுகின்றான். மாணிக்கவாசகர் சிவனைக்குறிக்குமிடத்து அறிவுமயன், ஞானமயன், ஓளிமயன் என்று போற்றுகின்றார். இதனை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் காணலாம்.

“அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே.....” என்று பிடித்தபத்து எடுத்துக் கூறுகின்றது. இறைவனும் இறைவியும் இணைந்து மாணிக்கவாசகருக்கு அருள் பாலித்தனர் என்பது திருக்கோத்தும்பியிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

என்று அருள்வாக்கு எமக்கு எடுத்து உரைக்கின்றது. சுவேதாஸ்வதர உபநிடதம் பிரம்மத்தின் தன்மையினை பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“அப்பால் இருப்பது பூரணம், இயற்கையாய் இலங்குவது பூரணம், பூரணத்தினின்று பூரணம் தோன்றியுள்ளது. பூரணத்தினின்று பூரணம் ஆனபோதும்

பூரணமே யாண்டும் உளது” என்று கூறப்படுகிறது. கடவுள் உலகங்களைக் கடந்தும் கலந்தும், உலகினுள் உறைந்தும் இருக்கின்றார். பரிபூரணராய் இருக்கின்றார் என்று கூறப்பட்ட கருத்தினைக் கொண்டு மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானின் நிலையினை பின்வருமாறு கூறிச்செல்கின்றார்.

“ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே.....”

“ஆராத அருஞும் மலை போற்றி.....”

“மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்....”

என சிவபெருமானின் தன்மைகள் வியாபக நிலை என்பன சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

உபநிடதங்கள் ஆன்மாவின் பல வகையான தன்மையினை எடுத்துவிளக்கு கின்றன. பரம்பொருளுக்கு உறைவிடமாக ஆன்மாக்கள் அமைகின்றன. பிரச்ன உபநிடத்தில் இந்த ஆன்மாவானது இதயத்தில் வகிக்கின்றது. இக்கருத்தினை மாணிக்கவாசகர் சிவபூராணத்தில், “இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க.....” என விளக்குகின்றார்.

இறைவனது அருளினை நெஞ்சத்தினுள் உணர்கிறவகையில் ஆத்மசாதனம் தொடங்குவதில்லை. மனிதன் பலவேறு பிறவியின் காரணமாக இறைவனைத் தேடி அலைகின்றான். இறைவனின் உறைவிடமாக நாம் கொள்ளக்கூடியவை பரமபதம்,

கைலாயம், வைகுண்டம் என்று எல்லாம் கூறப்படுகின்றது. இந்த உலகில் அல்லறப்பட்ட பின்னர் தான் ஆன்மாக்கள் இறைவனை அடைகின்றன. இத்தகைய நிலையினை மாணிக்கவாசகரினது, “அல்லறப்பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று.....” என்ற அடி எமக்குச் சான்று பகர்கின்றது. இறைவன் உயிர்களின் உள்ளத்தில் இருக்கின்றான்.

பரம புரிஷன் பெரிய தலைவனாகினால் அவன் நிச்சயமாகவே அனைத்தினையும் அடக்கியாளுகின்றான். அழிவற்ற அந்தர்சோதியாயிருக்கிறான். நிர்மலமான அந்தநிலையை உயிர்கள் அடைதற் பொருட்டு அவைகளின் அறிவை அவன் நடாத்துகின்றான் எனச் சுவேதாஸ்வதர உபநிடதம் கூறும் மாணிக்கவாசகர் திருச்சதகத்தில்,

“தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும் மொழில்கள் பயந்து காத்து அழிக்கு மற்றை
மூவர் கோனாய் நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி”
என்பதன்மூலம் வலியுறுத்துவதைக் காணலாம்.

(தொடரும்.....)

மன்னில் நல்லவண்ணம் வாழ விளக்கேற்றுவோம்

திரு ஜ. கோ. சுந்திரசகரம் அவர்கள்.

உலகின் அனைத்துச் சமயத்த வரும் ஏதேனும் ஒரு வழியில் ஒளி வழி பாடு செய்து வருகின்றனர். பார்க்குமிட மெங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள பரம் பொருளாகிய இறைவனைச் சோதி வடி விற்கண்டு, வழிபட்டு உய்தி பெறுகின்றனர். ஏனெனில் இறைவன் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெருஞ்சோதி” வடிவினாக உள்ளவன். இந் து ஆலயங்களில் கருவறையிலும் இல்லங்

“ஒளியும் இருஞும் ஒருகாலுந் தீர்
ஒளியுளோர்க் கண்றோ ஒழியா தொளியும்
ஒளியிருள் கண்டகண் போலவே றாயுள்
ஒளியிருள் நீங்க வுபிர்சிவ மாமே”

என அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு ஒளி என்றது அறிவின் தெளி வையும் இருள் என்பது அறியாமையின் குழப்பத்தையும் குறிக்கின்றன. இந்த நிலை ஒருசேரக்கெடும்போது பதி ஞான மாகிய அக ஒளி பிரகாசம் பெறும். அதாவது அறியாமை என்ற இருள் அகன்று அறிவு என்ற ஒளி மேம்படும்போது திருவருள் என்ற உயரிய ஒளி தோன்றி என்றும் நீங்காமல் நிலைத்திருக்கும். இக்கருத்தை மேலும் விளக்குவதற்குக் கண்ணின் செயல் எடுத்துக்கொள்ளப்படு

“வெளியாய் அருளில் விரவும் அன்பர் தேகம்
ஒளியாய்ப் பிறங்கியதும் உண்டோ பரா பரமே”

என்பார் தாயுமான சுவாமிகள். அதாவது திருச்சிற்றும்பலம் எனப்படும் சிதாகாய வடிவமாகிய உன்னன்பர் நின் திருவருள் ஒளியிற் கலந்த பின்

களிலும் வழிபடும் இடங்களிலும் பூசை செய்யும்போது திருவிளக்கு ஏற்றி வைத்து வழிபாடு செய்வது தெய்வீகத்தில் ஈடு பட்டோரின் வழக்கமாகும்.

விளக்கின் ஒளி புற இருளை ஒட்டி வழிபாடு செய்ய உதவுகின்றது. ஒளி அகத்தினைத் தூய்மை செய்தலையும் உணர்த்துகின்றது. ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி என்பார் மாணிக்கவாசகப் பெருமான். திருமூலர்,

கின்றது. கண் ஒளியுடன் சேர்ந்து ஒளியாயும் இருளைச் சேர்ந்து இருளாயும் இருப்பதுபோன்று, உயிர் அறியாமையுடன் சேர்ந்து இருளையும் அறிவுடன் சேர்ந்து ஒளியாயும் திகழும். தெய்வ ஈடுபாடு ஆன்மாடேற்றும் ஆகியவற்றின் விளை வாக, மேற்கண்ட உயிரின் இரு தன்மை களும் கெட்டதும் சிவஞானம் பெற்ற உயிர், சிவத்தன்மை பெற்றுப் போரான் தத்தில் திளைக்கும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

அவர்களுடைய பூதவுடல் மாயாகாரிய ஒளியாகத் தோன்றாது திருவருள் ஒளியாகவே நிற்கும். “பிறவித் துன்பத்தைத் தொலைத்து என்னைத் தடுத் தாட்

ஏது மஸர் 2008

ஞானச்சுடர்

கொண்டருளி என் மனத்தில் இருந்த அஞ்ஞானமாகிய மிக்க இருளை வேற்றக் களைந்து சுடர்விட்டெழுந்த ஒளி பொருந் திய மாணிக்கத் தீபத்தினுள்ளே ஒளி வீசுகின்ற தூய்மையான அழகிய ஒளியினுள்ளே ஒளிவடிவாய் விளங்குபவனே” என விளக்குகிறார் திருமாளிகைத்தேவர். அவரது திருவிசைப்பாவில் சிவபரம் பொருளை “ஒளி வளர் விளக்கே” என்று அழைக்கின்றார். அப்பர் பெருமானும் “ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே” என்று சிவனைத் துதித்துப்பாடி அருள் கின்றார். தெரிந்த ஒன்றை வைத்துத் தெரி

யாததைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு விளக்கினை அடியவர்கள் உவமையாகக் கையாள்கின்றனர். விளக்கில் எண்ணேய், தீரி முதலியவற்றை அமைத்துக்கொண்டு தீயின் சுடரைக் காட்டினால் சோதி தோன்றும். இது இருளை ஓட்டி வெளிச்சத்தைத் தரும். இவற்றை உருவகப்படுத்தி அன்பும் ஆர்வமும் கொண்டு இறையருளை நாடி னால் அது நமது அஞ்ஞான இருளை ஓட்டி ஞான ஒளியைத் தந்து சிவப்பேற்றை அளிக்கும் என எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். ஜந்தெழுத்து மந்திரத்தை விதிப்படி ஒதினால் அதுவே,

“இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே”

என்று உள்ளத்து இருளை ஓட்டிச் சோதி அளித்து நல்ல அகவிளக்காகத் திகழும் என்று அருள்கின்றார் சம்பந்தப் பெருமான். மேலும் அவரே,
“ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கின்சூடர்
ஞானவிளக்கினை ஏற்றி
ஏனைய வழிதிறந்து ஏந்துவார்க்கு
இடராயின் கெடுப்பன ஜந்தெழுத்தும்மே”

என்று பாடும்போது உடம்பில் உயிரைச்சேர்த்து ஒடுக்கிச்சூடர் விடும் ஞான விளக்கினை ஏற்றினால் குண்டலினிச்கதி மேலே ஏறுவதற்கு வழிதிறந்து ஜந்தெழுத்து மந்திரத்தை முறைப்படி ஒதும்போது வாழ்வின் இடர்கள் கெடும் என்பது புலனாகிறது. திருமூலநாயனார்,

“விளக்கினையேற்றி வெளியை அறியின்
விளக்கின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடையார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே”

என்று பாடும்போது சிவ பரம் பொருளின் அருள் ஒளியின் முன் ஆன்மா வும், ஒளிபெற்றுத் திகழும் என்ற கருத்து வெளிப்படுகின்றது. அதாவது ஞான ஒளி ஆன்மாவை அடையும்போது அருள் ஒளி உணரப்பட்டு அதனையடைய ஆன்மா

விழைய வேண்டும் என்பது தெளிவாகின் நது. ஞான விளக்கை ஏற்றி அதன் ஒளி யில் எங்கும் நிறைந்துள்ள பரம்பொருளை அறிய முற்பட வேண்டும்.

பரம்பொருளின் சந்நிதியில் மும் மலங்களின் வேதனைகள் மாற்றும்பெறும்.

திருவருள் பெற்ற ஞானியர் விளக்கை விளக்கும் விளக்குடையவர்கள். அதாவது ஞான விளக்கின் முன்னே தோன்றும் அருள் விளக்காவர் என்பது தெளிவு. பேரொளியில் அடங்கித் தோன்றும் சிற் ஜிராளியாகிய தீபம் என்பதே விளக்கில் விளங்கும் விளக்கு என்படும். பேரொளி முன் விளக்கொளி தன் சுயதன்மை இழந்து. குன்றினாலும், திருவருள் கைகூடும் போது விளக்கொளியும் பேரொளியின் முன் ஓளி குன்றாமற் பிரகாசிக்கும்.

பெரியபுராணத்தில், கணம்புல்ல நாயனார் புல் அரிந்து விற்று நெய் வாங்கிச் சிவாலயத்தில் விளக்கு ஏற்றித் தொண்டு செய்தார். ஒரு நாள் நெய் கிடையாமற் போகவே அப்புல்லையே தீபமாக எரித்தார். புல்லுந் தீந்தமையால் தம் திரு முடியைத் திரியாக வைத்துத் திருவிளக்கு

எரித் துத் தொண்டுன் சிறப்பை விளக்கினார். நமிநந்தி அடிகள் ஆலயத்தில் விளக் கெரிக்க நெய் தேவைப்பட்டதால் அந்தி வேளையில் சமணரின் இல்லத்திற் சென்று நெய் கேட்டார். “கையில் விளங்கு குகனலுடையர் தமக்கு விளக்கே மிகை காணும் நெய்யிங் கில்லை விளக் கெரிப்போகில் நீரை முகந்தெரித்தல் செய்யும்” என்று கூறினர் சமணர். சிவபெருமான் திருவருளால் அருகிலுள்ள திருக்குளத்தின் நீரை மொண்டு அகலில் நெய்யாக விட்டு நெடுநேரம் விளக்கு எரித்து மகிழ்ந்தார். இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும் சிவபெருமானுக்குத் திருவிளக்கு ஏற்றுவதன் சிறப்பியல்பை உணர்த்திற்று. அப்பர்கவாமிகள்.

“விளக்கினார் பெற்ற இன்பம்
மெழுக்கினால் பதிற்றியாகும்
துளக்கி நன்மலர் தொடுத்தால் தூய
விண்ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்
நெறி ஞானமாகும்
அளப்பில் கீதம் சொன்னார்க்கு அடிகள்
தாம் அருளுமாயே”

என்று பாடும்போது திருக் கோயி லில் விளக்கிடுதல், மெழுக்கிடுதல், தீபம் ஏற்றல், மலர் சாத்தல், இறை புகழ்பாடுதல் போன்ற பணிகள் சசனுக்கு உவப்பானவை என்றும் அவற்றின் பேறும் கூறுகின்றார். திருக் கோயிலைத் திரு அலகினால் தூய்மையைச்செய்து சிவ புண்ணியத்தை ஆற்றுபவர்கள் இன்பம் அடைவார்கள். அது மட்டுமன்றித் தூய நீரொண்டு மெழுகித் தூய்மை செய்பவர்கட்டு அத்தகைய இன்பம் பத்துமடங்கு பெருகும். சசனைத்

தூயமலர்கொண்டு தூவி அரச்சிப்பவர்கள் மேலான விண்ணுலகம் அடையும் பெறுமை பெறுவார்கள். சிவாலயத்தில் தீபம் ஏற்றும் தொண்டு செய்பவர்கள் மெய்ஞ்ஞானப் பேறு பெறுவார்கள். இறைவனைப் போற்றிப்பாடும் அன்பர்களுக்கு சசன் திருவருள் புரிவார்.

எனவே, நாம் நங்கதி பெறவும், சிவனருள்பெற்று மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழவும் சிவாலயத்தில் விளக் கேற்றி, ஆன்ம ஓளி பெறுவோமாக.

கதிர்காமக் கந்தன்ன் தவ்விய அழைப்பு

200ஆண்டு கதிர்காம யாத்திரையின்போது ஏற்பட்ட அறிவுகள்

அருளங்குபவங்கள்

சிவத்திரு வி. குமாரசாமி ஜயர் அவர்கள்.

கலியுகத்தின் கண்கண்ட தெய்வ மாய் விளங்கி, வேண்டுவார் வேண்டுவதை அருஙூம் அளப்பருங் கருணைக்கடலாக விளங்கும் வள்ளல் முருகன். அப்பாதம் வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றுவதற்காகக் காட்டும் அற்புதங்கள் அனந்தம். பக்தர் தமைச் சோதித்து வரமருஞுவதும், வேண்டுதல்களை உடனே நிறைவேற்றுவதும் அவரவர் பக்திநிலைக்கு ஏற்ப நடைபெறுகின்றது. முருகப்பெருமான்மீது அனவற்ற பக்தியும் அவனருளாலேயே அவன்தாள் வணங்க வேண்டும் என்ற மனோநிலையையும் உடையவனாகிய எனக்குக் கதிரமலையுறையும் கந்தப் பெருமானின் தரிசனை கிடைத்தமை, முருகன் என்னோடு விளையாடுய திருவிளையாடல் கள் பலவற்றில் ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. “முருகா முருகா” என்று எனது மனமும் நாலும் ஓயாது உரைத்தபடியே எனது கடமைகளைச் செய்யும் முருகன்டிமை என்று என்னைக் கூறுவதில் பெருமகிழ் வடைகின்றேன். முருகன்மீது கொண்ட பக்திப்பெருக்கால் யான் ஓயவற்ற எனது உலகவாழ்க்கையின் இடையிலும் செல்வச் சந்தி உறையும் செவ்வேட் பெருமானின் திருவடிகளைத் தரிசிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை இழப்பதில்லை. செல்வச் சந்திதியானைத் தொழுது பணிந்து ஏத்திவுந்தாலும் எனது மனத்தில் கதிர்காமத்திலும் அவனின் திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்ற உணர்வு உறைந்திருந்தது.

எனது அரசு ஊழியமும் நான்

ஆற்றிவரும் சமயப்பணிகளும் என்னைக் கட்டிப்போட்டு வைத்திருந்தன. ஆயினும் சந்திதியானிடம் எனது விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்துவிட்டு எனது கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தேன். முருக பக்தர்கள் அனைவரும் கதிர்காமக்கந்தனைத் தரிசிப்பதன் மூலம் நிறைவெற்றுவந்தனர். எனது வேண்டுதலை முருகப்பெருமான் ஏற்று எனது கனவில் கதிர்காமச்சுழலையும் கோவிலையும் மயில்கள் நிறைந்த காட்டுப்பாதைகளையும் காட்டியருளியுள்ளான். இது பலமுறை நிகழ்ந்தது. நான் அரசு உத்தியோகத்தினின்றும் அறுபது வயதில் ஓயவெற்ற பின்பும் அங்கு செல்லும் பாக்கியும் கிட்டவில்லை. ஓயவெற்ற பின்னர் தொண்டுகள் கூடியது. இதனால் ஓயவு என்பது கிட்டமுடியாதிருந்தது. இதன் பின் எனது 62ஆவது வயதில் 2006ஆம் ஆண்டு முருகன் என்னைத் தனது தரிசனத் தொக்கான அழைக்கத் திருவளங்கொண்ட போலும்.

2006ஆம் ஆண்டு கதிர்காமக்கந்தனின் உற்சவம் ஆரம்பமாகியது. நான் வசிக்கும் மயிலனிப் பதியில் எனது இல்லத்தின் முன்பாக அமைந்திருந்த இல்லத்தில் மட்டுவிலில் இருந்து வந்த “தவயோகம்” எனும் அம்மா குடியிருந்தார். அவர் கதிர்காம யாத்திரைசெய்வது வழக்கம். சமாதான காலம் ஏற்பட்ட பின்னர் ஓவ்வொரு வருடமும் கதிர்காம யாத்திரையைத் தவறாது செய்துவந்துள்ளார். இவ்வருடமும் (2006) யாத்திரைக்குரிய

மறியாதார் நலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்.

ஆயத்தங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார். எம்முடன் கலந்துரையாடும்போது தமது பயண ஒழுங்குகள்பற்றிச் சொல்லியிருந்தார். 04.08.2006 வெள்ளிக்கிழமை காலையில் எம்மிடம் விடைபெறுவதற்காக எமது இல்லத்திற்கு வந்திருந்தார். “ஜ்யா நான் கதிர்காமத்துக்குப் போகிறேன்” என்று அவர் கூறியபோது எனது மனம் பக்திப் பரவசநிலையையடைந்தது. உடனே ஒரு தொகை பணத்தையும் கற்புரம் ஊதுபத்தி என்பவற்றையும் அவரின் கைகளில் கொடுத்து “முருகனுக்குச் சொல்லுங்கோ உனது பிள்ளைக்கு ஏலாதாம் வந்து கூட்டிக்கொண்டு போகட்டாம்” என்று அவருக்குக் கூறியபோது எனது கண்களி லிருந்து கண்ணா பெருகியது. பரவசநிலையில் நான் நின்றுகொண்டிருந்தேன். எனது வார்த்தைகளைக் கேட்ட தவயோகம் அம்மாவும் தனது இரண்டு கண்களிலும் கண்ணா சொரிய “சொல்லுகிறேன் ஜ்யா போயிட்டு வருகிறேன்” என்று அழுத வண்ணம் விடைபெற்றார். நான் வாயிலில் நின்று அவரை வழியனுப்பிவிட்டு “முருகா உன்னைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் எனக் கில்லையா” என்று கேட்டு எனது உள்ளை கதறியது. வீட்டுக்குள் திரும்பிவந்தேன். எனது மனநிலையில் சந்நிதியானைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் எழுந்தது. உடனே முருகா முருகா என்றவாறு தோய் வதற்காகக் கிணற்றிக்குச் சென்று விட்டேன்.

வழுமையாக நான் செல்லும் காலைப் பேருந்தைப் பிடித்துச் செல்வச் சந்நிதியானின் ஆலயத்தையடைந்தேன். செல்வச்சந்நிதியானைத் தரிசிக்கவரும் பொழுது எப்பொழுதும் சந்நிதியானை நினைத்த வண்ணம் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று அங்கே ஆச்சிரம

சுவாமிகளைத் தரிசித்து எனது வரவைத் தெரிவித்து அவரிடம் விடைபெற்று ஆலயத்திற்குச் செல்வது எனது வழக்கம். நித்திய அன்னதானப் பணிபுரிந்து அடியார் பசிபோக்கும் அறநிலையத்தைக் கட்டிக்காத்து நடாத்திவரும் அற்புத ஆற்றல் பெற்றவர்ல்லவா ஆச்சிரம சுவாமிகள். அவரைத் தரிசிப்பதும் முருக தரிசனத் திற்கு ஒப்பானதாகும். அன்றும் வழுமை போன்று சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திற்குள் முதலில் பிரவேசிக்கும்போது எனது மனம் கதிர்காமக்கந்தனின் சிந்தனையில் இருந்தது. ஆச்சிரம சுவாமிகள் தமது இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தார்கள். என்னைக் கண்டதும் வாருங்கள் என்று வரவேற்றார்கள். அடுத்தகணம் அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் என்னைப் பரவசமடையச் செய்தவேளையில் ஆச்சிரியமாகவும் அற்புதமாகவும் இருந்தது. “நாளைக் காலை கதிர்காமம் போகிறோம் வருகிறீர்களா?” நான் கேட்பது கனவா நிஜமா என்று என்னால் ஊகிக்க முடியவில்லை. எனக்கு மறுமொழி சொல்வதற்கு வார்த்தைகளே வரவில்லை. முருகன் என்னை அழைக்கின்றார் என்ற என்னை என் உள்ளத்தில் தோன்றியது. சற்றும் எதிர்பாராமல் விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு. என்மனோநிலையை என்னால் விபரிக்க முடியவில்லை. அதுவும் நாளைக் காலை புறப்படவேண்டும் என்றால் என்ன செய்வது என்ற தயக்கம். எனது மனநிலையைச் சுவாமிகளிடம் சொல்ல முனைந்த பொழுது “முருகன் எல்லாம் செய்வார்” என்று சுவாமிகள் அருளியதும் யானும் சம்மதம் தெரிவித்துவிட்டேன். இது கதிர்காமக் கந்தனின் திருவிளையாடலை உணர்ந்துகொண்டேன். சுவாமிகளிடம் விடைபெற்றுச் சந்நிதியானின் வாயிலை

அடைந்தேன். உள்ளாம் உருகியது, கண் ணீ கரூபருண்டோடியது. அவனை வணங்கித் துதித்துப்பாடிப்பரவி மகிழ்ந்தேன். சந்திதியானின் தரிசனையை நிறைவெச்து விரைவாக வீடுவந்து சேர்ந்தேன். எல்லா விடயங்களையும் துணைவியாரிடம் கூறியபோது ஆச்சிரியம் அடைந்த அவர் “சுவாமிகளுடன் போவதால் எந்தப் பிரச்சனையும் வராது நீங்கள் போகலாம் என்றும் முருகன் திருவருள் எல்லாம் சிறப்பாக நடக்கும்” என்று கூறி அவர் தமது சம்மதத்தைத் தெரிவித்தார்.

மாலைநேரமும் இரவும் தேவையான ஆயத்தங்களைச் செய்தேன். காலை முருகப்பெருமானுக்கு நிவேதிக்கும் பொருட்கள் கற்புரம், ஊதுபத்தி என்பன அடங்கிய பையுடன் பிரயாணப் பையையும் சுமந்தவண்ணம் கதிர்காமப் புனிதயாத்திரையை ஆரம்பித்தேன். எமது இல்லத்திலிருந்து $\frac{1}{4}$ மைல் தொலைவில் சுன்னாகம் நகர் இருந்தது. நகரின் மத்தியிலுள்ள பேருந்து நிலையத்தில்தான் பருத்தித்துறைப் பேருந்தில் ஏற்முடியும். இதனால் பேருந்து நிலையத்தை நோக்கி நடக்கலானேன். எனது துணைவியாரும் அயலவர்களும் “முருகா முருகா முருகனுக்கு அரோக்ரா” என்று கூறி என்னை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். எல்லோரும் தந்து அனுப்பிவைத்த கற்புரம், ஊதுபத்தி, நெய், தேன் என்பன எனது பையில் பெருமிடத்தைப் பிடித்திருந்தது. “முருகா முருகா” என எனது நா கூறிக்கொண்டிருந்தது. என்னால் இரண்டு கைகளிலுள்ள பைகளுடன் நடக்கமுடியவில்லை. ஒரு வாறு எமது ஒழுங்கையிலிருந்து பிரதான வீதிக்கு வந்துசேர்ந்தேன். அப்பொழுது நடைபெற்ற அப்பளின் அடுத்த திருவிளையாடல் என்பது மட்டுமல்ல இதில் எனது

அன்னை நாகபூஷணியும் சேர்ந்து எனக்குத் திருவருள் புரிந்து தோன்றாததுவணையாகத் திகழ்ந்துள்ளாள்.

நான் பிரதான சாலையில் நடக்கத் தொடங்கியதும் எனது எதிரே ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் வந்து நின்றது. “ஜயா முட்டை முடிச்சுக்களுடன் எங்கே புறப்பட்டார்கள்” என்று என்னை வினவியவாறு மோட்டார் சைக்கிளை எனதருகில் நிறுத்தினார். அதில் வந்தவர் அன்னை வசந்தநாகபூஷணி தனது மைந்தனுக்கு உதவி புரிய அனுப்பிவைத்தவர். அன்னை வசந்தநாகபூஷணி அம்பிகையின் தேவஸ்தானத்தில் பஜனைக்கு முவில் மிருதங்கம் வாசிக்கும் ஸ்ரீதார் என்ற அன்பார் அவர். என்னால் என் கண்களை நம்பமுடிய வில்லை. அவர் கேட்ட கேள்விக்கு விடையாக “நான் கதிர்காமம் செல்கிறேன். செல்வச்சந்திதிக்குப் போகவேண்டும். அங்கிருந்து எமது யாத்திரை ஆரம்பமாகப் போகின்றது என்று கூறியதுதான் தாமதம் எனது கைகளிலிருந்து பைகளை வாங்கிய வாறு “எறுங்கள் ஜயா மோட்டார் சைக்கிளில் நான் உங்களை பஸ் நிலையத்தில் இறக்கிவிடுகின்றேன்” என்று கூறி னார். அவர் சுன்னாகத்தில் மத்தியசந்தையில் வாழைக்குழைகளை விற்றுவிட்டு சுன்னாகத்திலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தார். இனி அவர் போகவேண்டிய இடம் மல்லாகம். எனக்காக மறுபடியும் மிக்க மகிழ்வுடன் சுன்னாகத்துக்குச் செல்ல ஆயத்தமானார். என்னை பஸ் நிலையத்தில் இறக்கிவிட்டு மல்லாகத்தை நோக்கிச் செல்லலானார். நான் முருகனையும் அன்னை நாகபூஷணியையும் பிரார்த்தித்தவண்ணம் பஸ்நிலையத்தில் நின்றிருந்தேன்.

நேரத்துடன் ஆச்சிரமத்திற்குச்

ஒழுங்கமுள்ள நடத்தைக்கு நல்ல நண்பர்கள் தேவை.

மது மலை 2008

நாளச்சுடர்

செல்லவேண்டுமென்ற சிந்தையுடன் பருத்தித்துறை பஸ்ஸில் ஏறினேன். அந்தப் பஸ் வல்லைச்சந்தியால் நெல்லியடி சென்று பருத்தித்துறை போகும் பஸ். அந்தப் பஸ் என்னை வல்லைச்சந்தியில் இறக் கிவிட்டது. என்ன செய்வது? வல்லைச்சந்தியிலிருந்து சந்திதிநோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தேன். எனது உடல்நிலை எனக்கு ஒத்துழைப்புத்தர மறுத்தது. முருகா முருகா என்று உச்சரித்தவன்னாம் மெல்ல மெல்ல நடக்கலானேன். சில அடிகள் நடந்திருப்பேன் என் முன்னால் சந்தியிப்பக்கத்திலிருந்து வந்த ‘கயஸ்வான்’ ஒன்று வந்து நின்றது. வானுக்குள் இருந்தவர் எட்டிப்பார்த்து “ஜயா எங்கே பயணம்” என்று கேட்டார். இது எனது இருதய நாயகன் அப்பன் முருகனின் அடுத்த திருவிளையாடல் இதனை எப்படி விபரிப்பதென்றே புரியவில்லை.

வானில் வந்தவர்கள் ஏழாலை அருள்மிகு வசந்த நாகபூஷணி அம்பிகையின் ஆலய உரிமையாளரும் பூசகருமாகிய அம்மன் தாயாரும், அவரின் நாயகரும் அவர்கள். காலை நேரத்தில் சந்திதியானுக்கு அபிஷேகத் திற்குப் பால் கொடுத்துவிட்டு முருகனைத் தரிசித்தபின் ஆலயத்தில் இருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கேட்ட

கேள்விக்கு நான் விபரத்தைக் கூறியதும் வானில் கதவைத் திறந்து “ஜயா ஏறுங்கோ உங்களை ஆச்சிரமத்தில் இறக்கி விடுகின் நோம் என்று கூறினார்கள். வானைத் திருப்பி மறுபடியும் சந்திதிநோக்கிப் புறப் படலானார்கள். நான் செயலற்று மொன்மாக அமர்ந்திருந்தேன். அம்மன் தாயாருடன் உரையாடுவதற்கு நா எழவில்லை. பிறகு ஒருவாறு என்னைத்தேற்றி அவர்களிடம் முருகனதும் அன்னை நாக பூஷணியினதும் கருணையை வியந்து கூறியவண்ணம் சென்றேன். சந்திதியான் ஆச்சிரம வாயிலை வான் அடைந்தது. வானால் இறங்கி அம்மன் தாயாரிடம் விடைபெற்றபோது கைநிறையப் பணத் தையும் கந்பூரத்தையும் தந்து எனது யாத் திரைக்குத் தனது ஆசிகளை அளித்து என்னை ஆசீவதித்தருளினார்கள். என்னைய மைந்தனைத் தரிசிக்கச் செல்கின்றான் இவன் என்ற உவகையில் அன்னை நாகபூஷணி ஆசீவதித்தருளினாள். அன்னையின் ஆசியைப்பெற்ற நிலையில் ஆச்சிரமத்தினுள் நுழைந்தேன் அங்கே யாத்திரைக்காக அடியார்கள் எல்லோரும் தயாராகிக்கொண்டிருந்தனர். எல்லோரும் சந்திதியானை வணங்கி எமது கதிரமலையாத்திரையை ஆரம்பித்தோம்.

(தொடரும்....)

அற்புதங்கள் செய்யும்

புண்ணியம் சிறகும் பூமியில்

அன்னதானக் கந்தனாய் குடிகொண்டு

எண்ணிய வரங்கள் எமக்களித்து

ஏழைளியவரை காக்கும் - அவன்

சந்திதி வந்து வணங்கிடவே அற்புதங்கள்

செய்யும் அவனருளை ஆன்றோர்

அறிவார் தொன்று தொட்டே - ஞான

சான்றோர் புரிவார் என்றுமதை!!

-இராம ஜெயபாலன் அவர்கள்-

பெண்விடுதலை மூத்தம் ஞானத்தை முதற்மாகக் கொண்டது.

முன்னோர் சொன்ன கதைகள்

திருமதி யோகிள்வரி சிலப்பிரகாசம் அவர்கள்.

நமது இயக்கம் உயிரிலேயே தங்கியுள்ளது. ‘உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே’ என்று சிலாகித்துக் கூறுவர். ‘உணவு கொடுப்பது உயிரைக் கொடுப்பது போன்றதாகும்’ என்று கூறுவதன்மூலம் அதன் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படுகிறது. உயிர் உயர்வானது, முக்கியமானது. உயிர் இருந்தாலேயே உடல் வாழும். உயிர்வாழ உணவு தேவை. இதனாலேதான் அப்படிக் கூறியுள்ளனர். தானங்களுள் மிகவும் சிறந்தது அன்னதானம் என்றும் கூறியுள்ளனர். இதனைக் கதைகள் மூலமும் எமது முன்னோர், மக்களின் மனங்களிலே பதிய வைக்க முனைந்துள்ளனர். அத்தகைய ஒரு கதையைப் பார்ப்போம்.

முற்காலத்திலே சுவேதகேது என்னும் அரசன் இருந்தான். அவன் பல்வேறு தானதருமங்கள் செய்து சிறப்பாக அரசாட்சி செய்துவந்தான். ஆனால் அன்னதானத்தைச் செய்யத்தவறிவிட்டான். வயோதிபமெய்தி அவன் இறந்து பரவோகம் சென்றான். அங்கு அவனைப் பசி வாட்டியது.

தனது பசி தீவுதற்கு வழிகாட்டு மாறு பிரமதேவரிடம் அவன் வேண்டினான். “நீ அன்னதானம் செய்யாததாலேதான் இங்கே பசியால் துன்புறவேண்டியுள்ளது. பூவுலகில் இருக்கும்போது நீ தானம் செய்த பொருட்களே இங்கு உனக்குக் கிடைக்கும். நீ உணவை அங்கு தானம் செய்யாததால் உனக்கு இங்கு உணவு கிடைக்காது. நீ மன்னுலகத்திலே ஒரு குளம் வெட்டி உனது உடல்

பாதுகாப்பாக மிதக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறாய். அந்த உடலை அறுத்து உண்டு உனது பசியைப் போக்கு’ என பிரமன் அவனுக்குக் கூறினார்.

சுவேதகேதுவை கொடுமையான பசி வாட்டியது. எனவே அவன் விரும்பாவிட்டாலும் பிரமதேவன் சொல்லியபடியே செய்யவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டான். ஆனால் அவனுடைய பசி தீரவில்லை.

கங்கையும் யமுனையும் சேருமிடமான பிராகையில் தீாத்தமாடினால் பல நந்தால்கள் கிடைக்குமென பூராணங்கள் கூறியுள்ளன. முனிவராருவர் பிராகையில் நீராடுமாறு சுவேதகேதுவிற்குக் கூறினார். அவன்று நீராடியும் பயனேதும் கிட்டவில்லை.

அங்குவந்த அகத்திய மாமுனிவர் பிராகையில் அன்னதானம் செய்தால் அவனுடைய துன்பம் தீருமெனக் கூறினார். “மரணத்தின்பின் தேவசரீத்திலுள்ள நான் எப்படி அன்னதானம் செய்வது?” என சுவேதகேது கேட்டான். கையிலிருக்கின்ற ஏதாவதொரு பொருளை வேறொருவரிடம் கொடுத்து அவர்மூலம் அன்னதானம் செய்விக்கலாம்” என்றார் அகத்திய முனிவர்.

சுவேதகேது மன்னனிடமிருந்த பொருட்களும் அவன் அணிந்திருந்த அணிமணிகளும் மரணத்தின்பின் அவனுடன் வரவில்லையே. இப்போது அவனிடமிருப்பவை அவன் செய்த செயல்களின் பலன்களே. எனவே தான் செய்த புண்ணிய கருமங்களின் பலன்களையெல்லாம்

கது மஸர் 2008

நாள்சூடர்

திரட்டிக்கொடுக்க அவன் முடிவுசெய்தான்.

அவன் தந்த புண்ணியப் பலன்களை ஒரு கணையாழி உருவாக்கி அகத்தியர் தன் சீடர்களிடம் கொடுத்தார். “இந்தக் கணையாழியைக் கொண்டு சென்று விற்று, அதன்மூலம் கிடைக்கும் நிதியைக் கொண்டு பிராகையில் அன்னதானம் செய்யுங்கள்” என அகத்தியர் தனது சீடர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். அவர் கூறியவாறே சீடர்கள் அன்னதானம் செய்தனர். சுவேதகேதுவின் கொடும் பசியும் தீந்தது.

வயிறார உணவு கிடைக்கும் பேறு பெற்றவர்களுக்கு பசியின் கொடுமை புரியாது. அதன் கொடுமையை ஓரளவேனும் அனுபவித்தவர்கள் மரணத்தின்பின் இப்படி உணவை உண்ணவும் இயலாமல் பசியுடன் அலைய வேண்டும் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தாலே பயப்படுவார்கள். இக்கதையைக் கேட்டதும் அன்னதானம்

செய்வது மிகமிக அவசியமானது என உணர்வார்கள்.

அத்துடன் மற்றொரு விடயத் தையும் இக்கதை மனதிலே பதியவைக் கிறது. பொருஞம் பண்டமும் ஆடையும் அணிகலன்களுமாக நாம் வைத்திருப்பவை மரணத்தின்பின் கூடவரப்போவதில்லை. அதன்பின் தானதருமாம் செய்யவேண்டுமென நாம் நமது நன்மைகருதி விரும்பினாற்கூட செய்யவியலாது. எனவே “காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்ள வேண்டும்” என்ற முதுமொழிக்கிணங்க இப்போதே தானதருமத்தை, முக்கியமாக அன்னதானத்தை எம்மிடமுள்ள பொருளை உபயோகித்து செய்யவேண்டும். செய்தால் அதன் பலன் மரணத்தின்பின்பும் உடன் வரும் என்பதையும், திருக்கண்டம் அல்லது தேவப்பிராகை என அழிக்கப்படும் திருத்தலத்தின் சிறப்பைக் கூறவந்த இக்கதை எமக்கு உணர்த்துகிறது.

“தானமதின் வாயிலாய் பெருவரயே”

ஞாலமதில் ஞானமாய்,
நானிலத்தில் நாதமாய்,
கோலமதில் கோவிலாய்,
குலவிடும் சுட்ரே!

காலமதில் நீடியதாய்,
கலைநூறு இருபத்தொன்றாய்,
ஆலமர விழுதுகளாய்,
ஆண்டு நாறாவாய்,
நாலதனில் நேர்த்தியாய்,
நவலுவதில் கீர்த்தியதாய்,
நீலமா கடலருகில்,
நெந்தியதொரு பீடமாய்,
சீலமதின் சித்திரமாய்,
செந்துமிழின் வித்தகமாய்,
தானமதின் வாயிலாய்,

கே.எஸ். சிவஞானராஜா
அவர்கள்

இப்பவன் தன்னத்தானே விலைப்படுத்திக் கொள்கிறான்.

தவமுனிவன்ன் தமிழ் மந்தீரம் ~ தொடர் 15

சிலத்துமிழ் வித்தகர் சில மகாலிங்கம் அவர்கள்.

மனிதனின் ஆத்மீக வளர்ச்சியின் இறுதி உச்சநிலை சமாதி என இந்து சமய சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. பிறவிப் பிணியிலிருந்து மனிதனை விடுவித்து எல்லையற்ற பேரானந்தத்தை நல்கும் பேரின்பழுத்திநிலை இதுவாகும். பதஞ்சலி முனிவர் தமது யோககுத்திரத்தில் இயம் தொட்டுச் சமாதி ஈராக அமைந்த எட்டுப்படி நிலைகளையும் தொகுத்துக்கூறியுள்ளார். சமாதி என்ற வடமொழிச் சொல் ஒன்றாகச் சேர்தல், ஒருங்குவைத்தல், குவித்தல் என பலபொருள்படும். சமாதி நிலையினை ஒருவன் அடைவதற்கு யோக தரிசனம் பின்வரும் நடைமுறைச் சாத்தியமான ஏழு பழநிலைகளைப் பற்றிக்கூறுகிறது. இயம் (ஒழுக்கக்கட்டுப்பாடு), நியமம் (விதிக் கப்பட்ட நற்பண்புகளை விருத்தி செய்தல்) ஆசனம் (சௌகர்யமான இருக்கை), பிராணாயாமம் (கவாசச்சீராக்கம்), பிரத்தியாஹாரம் (புலன்களை அடக்குதல்), தாரணம் (மனத்தினை ஒருவழி நிறுத்துதல்) தியானம் (தியானித்தல்) என்பவையாகும். இந்த ஒழுங்குப் படிநிலையை ஒருவன் சிறப்பாக ஆற்றுவானாயின் அவனுக்குப் பேரானந்தமயமான சமாதிநிலை கைக்கூடும் என யோகதர்சனம் கூறுகிறது.

உலகில் வாழும்போதே சமாதி நிலை கைவரப் பெற்றவர்கள் சீவன் முத்தர்கள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் பிறவிப்பந்தத்திலிருந்து நீங்கிய வர்களாகத் திகழ்வார்கள். சமாதி நிலையினை யோக நித்திரை அறிதுயில் என்ற பதங்களாற் குறிப்பிடும் மரபும் உண்டு. சீவன் சிவனாக நிற்கும் நீர்விகந்ப சமாதி

நிலையை எய்திய ஒருவருக்கு வீட்டுக் கிரியைகள் பூசனை போன்ற புற ஆசாரங்கள் தேவையற்றதாகிவிடும். ஞான மார்க்க மாகிய நன்மார்க்க நெறிநின்று பரமுத்தி யினைப் பெற்ற மணிவாசகப்பெருமான் தனது திருப்படையாட்சிப் பாடல்களில் இதனைத் தெளிவாக விளக்குகிறார். “கண்களிரண்டும் அவன் கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே” “மாலறியா மலர்ப் பாதம் இரண் டும் வணங் குவதும் ஆகாதே”, ‘மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே” என்ற திருவாசகப்பாடல் வரிகள் இதனைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

சமாதிநிலை அடைந்தோர் உலக வாழ்க்கையில் விருப்புவெறுப்பு அற்றவர்களாய், சுக துக்கங்களிற் சமநோக்கு உடையவராய், தாம் செய்யும் பலன்களின் கர்மங்களை எதிர்பார்க்காதவர்களாய் நிலைபெற்ற உதவியுடன் உலவித்திரிவா எனப் பகவத்கைத் கூறும். இக்காலத்தில் யோக மார்க்கத்தின்மூலம் சமாதிநிலை எய்தியவர் மகான் அரவிந்தர் என்றும், ஞானமார்க்கம்மூலம் சமாதிநிலை அடைந்தவர் ரமணமகரிஷி என்றும், பக்தி யோகம், ஞானயோகம், ராஜயோகம் ஆகிய மூன்று நெறிகளையும் உலகினர்க்கு எடுத்துக்காட்டும் முகமாக அனுசரித்து சமாதிநிலையை எய்தியவர் இராமகிருஷ்ணர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

யோக சமாதியே யோகப்பயிற்சியின் இறுதிப்படி ஆகும். கடுமையான தொடர்பயிற்சியால்தான் இவ்விறுதிப் படியினை எட்டமுடியும். யோக சமாதியை

எட்டுவதற்கான பக்குவநிலைக்கு நமது உடலையும் மனத்தையும் கொண்டு வரப்பயில வேண்டிய பயிற் சிகள் யோகத்தின் உறுப்புக்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அட்டாங்கயோக நெறியைக் கடைப்பிடிப்பதால் அடையும் நன்மைகளை அட்டாங்கயோகப்பேறு என்ற பகுதியில் வரும் எட்டுப்பாடல்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இந்நெறியில் நின்று படிப்

படியாக முயல்பவர்களுக்கு சிவப்பேறு கிடைக்கும் எனத் திருமந்திரம் கூறுகிறது. சிவபிரானது திருவடியைத் துணையாகப் பற்றி அன்புசெய்து, அவனது புகழைக் கற்றும், கேட்டும் ஒழுகுபவர்களை முனிவர் குழாம் முழுவதும் ஒருங்கு சேர்ந்துவந்து சுவர்க்கலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் என்பதைப் பின் வரும் திருமந்திரப்பாடல் விளக்குகிறது.

பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்
கற்றிருந்தாங்கே கருதுமவர்கட்கு
முற்றெழுந்தாங்கே முனிவரதீர் வரத்
தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சேரலுமாமே

சித்து உடையவர்கள் சித்தர் என்னும் பெயரைப் பெற்றனர். சித்து என்னுஞ் சொல் தெளிந்த ஞானத்தைக் குறிக்கும். எனவே ஞானம் பெற்றவர்களைச் சித்தர் எனக்கறுவது பொருந்தும். யோக நிலையில் உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்வது சித்திபெறுதல் ஆகும். சித்தி பெற்றவர்களைச் சிவனேனாடு ஒத்தவர்களாகக் கருதி மக்கள் மதித்துப் போற்றுகின்றனர். “சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு” என்பது பழமொழி. சித்தத்தைச் சிவன்பால்வைத்துச் சிந்தனையில் மூழ்க மூழ்கச் சித்த விகாரம் ஒடுங்கும். சித்த விகாரம் ஒடுங்க ஆத்ம சக்தி பிற்பட்டு எழும். இந்த ஆத்ம சக்தி தோன்றுவதைத் தான் “ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி

அணிமா - அனுவைப்போற் சிறிதாதல்
மகிமா - மேருமலையைப்போல பெரிய வடிவம் கொள்ளுதல்
லகிமா - காற்றைப்போல இலைசாயிருத்தல்
கரிமா - எளிய கனமற்ற ஒன்றை மலைபோல் கனமாய் இருக்குமாறு மாற்றுதல்
பிராப்தி - எல்லாவற்றையும் ஆளுதல்
பிரகாமியம் - கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல்
சசத்துவம் - விழும்பியவற்றை செய்துமுடித்து அனுபவித்தல்
வசித்துவம் - எல்லாவற்றையும் வசப்படுத்துதல்

முயற்சி செய்தும் பலன் கிடைக்காவிட்டால் அதனால் தோல்வி எதுவுமில்லை.

பெருக்கி” என மணிவாசகனார் தனது தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். ஆத்மசக்தி அகத்தே தோன்றிவிட்டால் சித்துக்கள் கைகூடும். அச்சக்தியால் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்யும் ஆற்றலைப் பெற்றுவிடலாம்.

சித்தர்கள் பலவகையான அருள் விளையாட்டுக்களைச் செய்வார்கள். என்னிறந்த சித்தர்களின் செயற்பாடுகளில் எட்டினை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை எண்பெருஞ்சித்திகள் (அஷ்டமா சித்திகள்) என்று கூறுவர். திருவிளையாடந்பூராணத் தீன் கூட்டற்காண்டத்தில் எண்பெருஞ்சித்திகள் பற்றியும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மன ஒருமைப்பாட்டை அனுந்து எட்டுத்திசைகளிலும் மேலாக விளங்கும் அடியார்களுக்கு அட்டமா சித்திகளும் கைகளும். பணிதல், நிலத்தில் வீழ்ந்து வணக்குதல், தொழுதல், கும்பிடுதல் ஆகிய செயற்பாடுகளின் ஊடாக அட்டமாசித்திகளைச் செய்யும் ஆற்றலைப் பெறலாம்.

பணிந்தென் திசையும் பரமனை நாடித்
துணிந்தென் திசையும் தொழுதெம் பிரானை
அணிந்தென் திசையினும் அட்டமாசித்தி
தணிந்தென் திசைசென்று தாபித்தவாரே

சுற்றுத் தொடர்புகள் யோகத்திற் குத் தடையாகும். யோகமின்றி நூலறிவு, உலகியலறிவு, இயற்கை நுண்ணறிவு முதலிய அறிவுகளினால் சித்திகிடைக்க மாட்டாது. “உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகன் செய்யாமை” என்ற பொரையினாலும், ஞானகுருவின் அறி

நாடும் பிணியாகும் நம்சனம் குழந்தக்கால்
நீடும் கலை கல்வி நீள்மேதை கூர்ஞானம்
பீரொன்றினால் வாயா சித்திகள் பேதத்தின்
நீடுந் தூரங்கேட்டல் நீள் முடிவீராரே

பர சித்தியாகிய இந்த அட்டமா சித்திகளையும் பெற்று இவற்றால் சிவப் பேறும் கைகளைப் பெற்றவரே பரலோ கத்தை அடைபவர். ஆகையால் அவர்களே சித்தர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். தங்கள் விருப்பம் எல்லாவற்றையும்

வறுத்தலாலும் ஏற்படும் யோகநிலையே அட்டமா சித்திகளும் பெறுவதற்கு வழி காட்டும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் யோகப் பயிற்சி செய்தால் மறைவிலா அறிவாகிய உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் கிடைத்துவிடும்.

சிவனது திருவருள் வியாபகத்துள் ஒடுக்கி அத்திருவருளையே கண்டு கொண்டிருத் தலே உண்மையான யோகக்காட்சி யாகும். சித்தர்கள் சிவலோகத்தை அடைந்து சிவப்பரம்பொருளைக் கண்டு இன்புற்றிருப்பார்.

எட்டிவை தன்னோடெழிற் பரங்கைக்கூடப்
பட்டவர் சித்தர் பரலோகஞ் சேர்தலால்
இட்டமதுள்ளே இறுக்கல் பரகாட்சி
எட்டு வரப்பும் இடந்தானின் நெட்டுமே

ஆச்சிரம தர்மத்தின் அச்சாணிபோன்று இருப்பது இல்லறமாகும். இல்லறத்தின் பண்பு அன்பு பயன் அறம் என்பதை

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது”

எனத் தமிழ்மறையாகிய திருக்குறள் கூறுகிறது. இல்லறம் ஏற்றும் அதனை ஒழங்குற நடத்தி மனைவி மக்கள் பெற்றோர்க்கு உதவாமல் பொய்த்துறவியாகிப் போகின்றவர்களைப் பின்வரும் சித்தர் பாடல் கண்டிக்கிறது.

குரும்பக் கல்வியே நாட்டுக் கல்விக்கு வேர்.

காவியும் சடைமுடி கமண்டலங்கள் ஆசனம்
தாவுருத்திராட்சம் யோகத் தண்டு கொண்ட மாடுகள்
தேவியை அலையவிட்டுத் தேசம் எங்கும் சுற்றியே
பாவி என்ன வீடெல்லாம் பருக்கை கேட்டலைவைரே

கடலால் குழப்பட்ட இவ்வுல
கத்தை வலமாய்ச்சுற்றி வந்து கால் வருத்
தம் அடையத் தலையாத்திரை செய்வதால்
பயன் எதுவும் இல்லை. பேரங்பாகிய காத
வினால் முழுமுதற்பொருளாகிய சிவனை
அகத்திலே காண்ததக்க மெய்யாடியார்கள்
அகமுக நாட்டம் கொண்டவர்களாக

ஒதம் ஒலிக்கும் உலகை வலம் வந்து
பாதங்கள் நோவ நடந்தும் பயனில்லை
காதலில் அண்ணலைக் காண இனியவர்
நாதன் இருந்த நகரறிவாறே

பஞ்சபூதங்களாலான உடம்பு
உயிர் நீங்கிய பின்பு பஞ்சபூதங்களுக்கே
இரையாகி விடுகிறது. உடம்பிலே உள்ள
பஞ்சபூதங்களின் சக்திகெட உடல் தானா
கவே அழியும். இறப்பு நேருங்காலத்து
இப்புலன் உணர்வுகள் ஒன்றுனின் ஒன்றா
கக் கெடுகின்றன. முதலில் பரிச உணர்

ஒசையில் எழும் ஒளியின் கண் ஜந்தும்
நாசியிலில் மூன்றும் நாவிலில் இரண்டும்
தேசியும் தேசனுந் தம்மிற் பிரியுநாள்
மாசறு சோதி வகுத்து வைத்தானே

(தொடரும்...

தெய்வம் மனிதனுக்கு சொன்னது - பகவத்கீதை
மனிதன் மனிதனுக்கு சொன்னது - திருக்குறள்
மனிதன் தெய்வத்துக்கு சொன்னது - திருவாசகம்

நால்வர் துதி

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகழியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பில் அணைந்த பிரான் அடி போற்றி
வாழி திருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாத ஷர்த்திருத் தாள் போற்றி.

இறைவனை மனப்புவிவாக சேசிக்கும் பக்திதான் மனித வாழ்க்கையின் சாரம்.

வாரியார் பக்கம்

பஞ்

-வாரியார் சுவாமிகள்-

(அருணகிரிநாதர் சுவாமிகள் அருளிய திருப்புகழில் 825 திருப்புகழுக்கு மட்டுமே வாரியார் சுவாமிகள் விரிவுரை எழுதி உள்ளார். அந்த விரிவுரைத் தொகுப்புக்களிலிருந்து தெரிந்து எடுக்கப்பட்ட சொற்றொடர்களுக்கான- தெளிவான விரிவுரைகள் வாரியார் பக்கத்தில் தொடர்ந்து வெளிவரும். அன்பர்கள் படித்துப் பயன்பெறுவார்களாக)

மெய்ப் பசியில் வருமவர்க் கசன மெருப்பி:

அசனம்- சோநூ

“அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல் நின்று
அனுதினமும் நாணமின்றி அழிவேணோ”

-திருப்புகழ்-

காசநோய், தொழுநோய், வெப்புநோய், புற்றுநோய் முதலிய நோய்களைப் பல ஆண்டுகள் தாங்கிக் கொள்ளலாம். பசி நோயைச் சிறிது நேரமும் தாங்கிக்கொள்ள இயலாது. பசி வந்தால் நம்மிடம் உள்ள நலன்கள் அழிந்துபோகும். அடியில் வரும் ஒளவையார் பாடலைப் பார்க்கவும்.

மானம் குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடைமை
தானம் தவழுயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காழுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்போம் பறந்து.

பசிநோய் வருமானால் கண்ணுளி குன்றும். காது பஞ்சடையும். நாடி நரம்புகள் தளர்ச்சி அடையும். கை கால்கள் சோந்து போகும். அறிவு மயங்கும் செய்வது இன்னதென்று தெரியாத நிலைமை ஏற்படும் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் பசியினால் வருந்திப் பாடுகின்றார்.

“அத்தி முதல் ஏறும்பீ நானவுயிர் அத்தனைக்கும்
சித்தம் மகிழ்ந்தனிக்கும் தேசிகா - மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியேன் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
இசிக்குதையா காரோணரே”

ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆளடிமை செய்வதும்
ஒடுவதும் தேடுவதும் ஞானத்தங்கமே
ஒருசாண் வயிற்றுக்கடி

-சித்தர்-

ஆதலால் தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானம்.

கோபமாகப் பேசும்போது அறிவு தன் முகத்திற்குத் திரையிட்டுக்கொள்கிறது.

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே”

என்பது மணிமேகலை.

இராமலிங்க அடிகளார் வடலூரில் தருமசாலை அமைத்து வறியவர்களுக்கு பசியாற்றி வந்தார்.

பசித்து வந்த ஒருவனுக்கு அன்னம் கொடுத்தால் அவன் உடல் குளிரும். உள்ளம் குளிரும். உணரவு குளிரும். உயிருக்குயிரான உயிர் குளிரும். சிறுத்தொண்ட நாயனார் அன்னதானம் செய்து அரனார் அருள் பெற்றனர்.

பசித்து வந்த ஏழைகளுக்கு ஒரு பிடி சோறாவது அன்புடன் கொடுக்க வேண்டும்.

பொருபிடி யும்களி ரூம்விளை யாடும் புனச்சிருமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாந்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவிளை யோமிறந்தால்
ஒரு பிடி சாம்பரும் காணாது மாய உடம்பிதுவே

-கந்தரலங்காரம்-

என்றுமே வரழியவே

ஆற்றங்கரையா னாலயமேகி யான்
ஆனந்தங் கொண்ட இனிய வேளையில்
அவன் குழந்தை பத்தே யகவையி ஸன்று
தவழ்ந்தே வருகையிற் கண்டு மகிழ்ந்தே
வியந்தருகிலே நின்று ரசித்தேன்
வியப்பூட்டும் வீறுடனவன் கடந்த
ஒன்பதே யாண்டுகள் தடைகளற்று
ஒய்யார நடை கொண்டானே.... அதை
அன்றே முதற் கண்டேன.... என்
கண்கள் பனிக்கப் படிக்கத் தான் துடித்தேன்!
ஞானமுட்டும் “ஞானச்சுடர்” எம்
நானிலமும் வலம் வந்தே
வெற்றிகள் கொண்டின்னுங் கோடி
காலங்கள் மினிரட்டுமே.... முடிவேயின்றி,
காவியங் கூறுகின்ற எம் சைவம்
காட்டுவை யேகாமல் செந்தமிழில்
வாழ்வதற்கும் வழி சமைத்தாய்த.... எம்
மண்பெருமை யுரைக்கின்றாய் - நிமிரந்து
என்றுமே வாழியவே நீ
எம்மோடும் வாழியவே!!

திக்கம் சி. மதியழகன் அவர்கள்.

இறைவனின் நாமமாகிய மந்திரங்களின் சக்தி ஒருபோதும் குறைவத்தில்லை.

சந்தியான்

திரு ந. அரியரத்தினம் அவர்கள்.

நாயன்மார்களது வாழ்க்கை வரலாறுகள் எமது சமயத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவமுடையவையாகும். இவர்கள் மக்களுடன் மக்களாக வாழ்ந்தாலும் இவர்களை சராசரி மனிதர்களாக நாம் கொள்ள முடியாது. இவர்கள் இறைவனுடன் இரண்டிறக் கலந்தவர்கள். எமது சமயத்தின் சிறப்பையும் மேன்மையையும் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தி பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி மக்களை ஆன்மீகப்பாதையில் ஆற்றுப் படுத்தியவர்கள். இன்றும் ஆலயங்களில் பூசைக்குரிய மூர்த்திகளாக பூசிக்கப்படுகின்றவர்கள்.

இந்த நாயன்மார்களுக்கு சிவன் ஆலயங்களில் சிறப்பான பூசைகள் இடம் பெற்றாலும் ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலயத் திலும் இவர்களுக்கான பூசைகள் தினமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சந்நிதி முருகன் மருதர் கதிர்காமரிடம் தனக்கு பூசைசெய்து வழிபடுமாறும் தன்னுடன் மேலும் அறுபத்துமூன்றுபேர் வருவார்கள் அவர்களுக்கும் சேர்த்து அமுது படைக்கு

மாறும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதற்கிணங்க அறுபத்துநான்கு ஆலம் இலைகளில் அமுது படைத்தே நித்திய பூசைகள் இங்கே மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் வழக்கம் இன்றும் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகிறது. கடந்த காலங்களில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைகள் ஏற்பட்டு அடியார்கள் எவரும் ஆலயத்திற்கு வருகைதராத சந்தர்ப்பங்களில்கூட நித்திய பூசைகளின்போது அறுபத்துநான்கு ஆலம் இலைகளில் அமுது படைத்தே அந்தப் பூசைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆலயத்தின் பூசகர்கள் இவ்வாறு அறுபத்துநான்கு ஆலம் இலைகளில் அமுதும், பயறு வாழைக்காய் கறியாகப் படைத்து பூசை செய்வதை தமக்குக் கிடைத்த ஒரு பேராக நினைத்து மிகவும் விருப்பத்துடனும் பயக்கியுடனும் அதனை மேற்கொண்டு வருவதையும் நாம் காண முடிகிறது.

ஆலயத்தில் இடம்பெறுவதைப் போன்று சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திலும் இந்த அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்கான பூசை சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆச்சிரமத்தில் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் குருபூசை என்ற பெயரில் இந்தப்பூசை நடைபெற்றுவருகிறது.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தில் நித்திய பூசைகள், அபிஷேகங்கள், சண்முக அங்கங்கள் போன்றவை எல்லாம் சிறப்பாக நடைபெறவேண்டுமென்பதில் மிகவும் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டவர் முருகேசு சுவாமிகளாவார். இதேபோன்று முருகேசு சுவாமிகள் சந்நிதியான் ஆச்சிர

மத்தில் இடம்பெறும் அன்னதானப் பணி யுடன் இந்த அறுபத்துமூவர் பூசையும் சிற்பாக இடம்பெறவேண்டுமென்று விரும்பி செயற்பட்டார்கள். இதனால் ததான் முருகேசு சுவாமிகள் சமாதி அடைந்த நிலையில் அவர் நினைவாக ஆச்சிரமத் தில் அறுபத்துமூவர் குருபூசை மண்டபம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளதும் குறிப்பிடத் தக்கது. தற்போது ஆச்சிரமத் தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் அறுபத்துமூவர் பூசை இந்த மண்டபத்திலேயே இடம் பெற்றுவருகிறது.

ஆலயத்தில் சந்நிதியானுக்கு பூசை நடைபெறும்பொழுது சந்நிதியானுக்கும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்கும் ஆலம் இலைகளில் அமுது படைத்தே பூசை நடைபெறுகிறது. இதேபோன்று ஆச்சிரமத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த அறுபத்துமூவர் பூசை என்பது அன்னதானத்துடன் தொடர்புபடுத்தி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆச்சிரமத்தில் அறுபத்துமூன்று அடியவர்களை அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களாகப் பாவனை செய்து அவர்களை குருபூசை மண்டபத்தில் இருத்தி அவர்களோடு முருகனாகப் பாவனை செய்து ஒரு அடியவரையும் கூடிடிருத்தி அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வாழை இலைகளில் சாதம் படைத்து அவற்றுடன் சேர்த்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பூ, தெட்சணை என்பனவும் பூசைப்பொருட்களாகப் படைக்கப்பட்டு கார்ப்பூர் தீபாராதனை காட்டப்படும் நிலையில் ஆச்சிரம சுவாமிகள் அங்கே பிரார்த்தனைப் பாடல்களைப்பாட ஆரம்பிப்பார்கள். அப்பொழுது குருபூசை மண்டபத்தில் உள்ள அறுபத்துநான்கு அடியவர்கள் உட்பட ஏனைய மண்டபங்களிலுள்ள அடியவர்களும் சுவாமிகள் பாடுகின்ற

அந்தப் பிரார்த்தனைப் பாடல்களை திருப்பி தாம் கூட்டாக சேர்ந்து பாடு வார்கள். இந்திகழ்வு ஏறத்தாழ 15 நிமிடங்கள் நடைபெறும்.

இவ்வாறான அறுபத்துமூவர் குருபூசையின்பொழுது ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் இனிமையான அதேநேரம் கம்பீரமான அந்தக் குரலால் இசைக்கின்ற அந்தப் பஜனைப் பாடல்கள் அனைவருக்கும் பக்தி உணர்வினை ஊட்டுபவையாக இருக்கும். அத்துடன் அந்தப்பாடல்களை அடியார்கள் திருப்பி கூட்டாக பாடுகின்றகாட்சி அந்த குழல் முழுவதையும் பக்தி துமதிப்பும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதாக அமைந்திருக்கும். இதனை வாசிக்கின்ற பல அடியார்கள்கூட இவ்வாறான ஒரு அனுபவத்தை நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கக்கூடும்.

பிரார்த்தனை முடிவில் அந்த அறுபத்துநான்கு அடியார்கள் ஒவ்வொரு வரும் தங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட சாதம் கறி என்பவற்றிலிருந்து சிறிய அளவினை தமது கைகளால் கிள்ளிடுக்க ஆரம்பிப்பார்கள். அப்பொழுது அன்றைய அறுபத்துமூவர் குருபூசையின் உபயகாரர்களில் இருவர் வெள்ளைத் துணிக்குள் பெரிய வாழை இலையை வைத்து அந்த வெள்ளைத் துணியின் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொருவர் பிடித்தவாறு அந்த அடியார்களின் அருகாமையில் செல்வார்கள். அடியார்கள் தாம் கைகளில் தயாராக எடுத்து வைத்திருந்த சாதம் கறி போன்றவற்றை எல்லாம் ஒரு பிடியாக எடுத்து அந்த வெள்ளைத் துணிக்குள் இருக்கும் வாழை இலைக்குள் பயபக்தியுடன் வைப்பார்கள். இவ்வாறு அந்த மண்டபத்திலுள்ள அறுபத்துநான்கு

அடியார்களிடம் சேகரித்த சாதத்தை அன்றைய உபயகாரர்களோ அல்லது மற்ற மண்டபங்களில் அமர்ந்து அன்ன தானம் உண்ணும் அடியார்களுக்கு குழைத்து சந்நிதியானது பிரசாதமாக பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

ஆம்! அங்கே அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்காக அறுபத்துமூன்று அடியார்களையும் சந்நிதியானுக்காக ஒரு அடியவரையும் சேர்த்து மொத்தம் அறு பத்து நான்கு அடியவர்கள் பந்தியில் அமர்த்தப்படுவார்கள். இதில் சந்நிதி யானுக்காக பந்தியில் அமருகின்ற அடியவர் சாதாரண அடியவராகவும் இருக்கலாம் அல்லது அடியவராக உருவம்தாங்கி சந்நிதியானே அடியவர் ஒருவர்போல அங்கே வந்தும் அமர்ந்திருக்கக்கூடும்.

இவ்வாறு அடியவர்போல உருவம் தாங்கி சந்நிதியானே அறுபத்துமூவர் பூசையில் பங்குபற்றும்பொழுது அவரும் ஏனைய அடியவர்கள் போலவே செயற்படவேண்டும். அதாவது ஏனைய அடியவர்கள் போன்று வெள்ளைத் துணிக்குள் உள்ள வாழை இலைக்குள் அவரும் தனது வாழை இலையிலிருந்து சாதத்தையும் மற்றும் கறிகளையும் அள்ளிப்போடவேண்டும். இவ்வாறு அனைவரும் அள்ளிப்போட்ட சாதம் மற்றும் கறிகள் நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல குழையலாக்கி அதனை அங்கே உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்பொழுது சந்நிதியானது கைகளினால் அள்ளிப்போடப்பட்ட சாதத்தையும் அங்கு உள்ளவர்கள் சாப்பிடுகின்ற பாக்கியம் கிடைக்கப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள். ஆம்! மனித உருவில் உலாவி எல்லாவற்றையும் நான் கவனித்துக் கொள்வேன் என்று சந்நிதியான் மருதர் கதிர்காமருக்கு கூறிய

வாக்கு இன்றும் சந்நிதியில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் இவ்விடத்தில் மனம் கொள்வது பொருத்த மானது.

முருகேச சுவாமிகள் தனது அன்பிற்கு பாத்திரமான அடியார்கள் பலரை அறுபத்துமூவர் பூசையின் உபயகாரர் ஆக்கித் தானும் அதில் நேரடியாக பங்கு கொண்டு அடியார்கள் எல்லோரையும் பரவசமாக்குவது மறக்க முடியாத நிகழ்வுகளாகும்.

முருகேச சுவாமிகள் சமாதி அடைந்த நிலையில் அவரால் ஆற்றுப் படுத்தப்பட்ட இந்த அறுபத்துமூவர் பூசையினை அவரால் ஏற்கனவே ஆற்றுப் படுத்தப்பட்ட சிலர் பொறுப்பெற்று நூட்தி வந்தாலும் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலைகாரணமாக அறுபத்துமூவர் பூசையினை நடாத்துவதில் ஒரு தளம்பல் நிலை ஏற்பட்டதை நாம் உணர்ந்து கொண்டோம்.

ஆனால் தற்பொழுது அறுபத்து மூவர் பூசையில் ஏற்பட்ட அந்த தளம்பல் நிலை முற்றாக நீக்கப்பட்டு சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் அதனை முழுமையாக உள்ள வாங்கி இதற்கு முன்பு இடம்பெற்றதை விடவும் சிறப்பாகச் செயற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதனை ஒரு காத்திரமான சமயத்தொண்டாக மற்றவர்கள் கருதாவிட்டாலும்கூட இதனையும் ஒரு தூய்மையான சமயத்தொண்டாகவே சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் சிந்தித்துச் செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதனை வாசகர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவது பொருத்த மானது.

ஆலயங்களை புதிதாக அமைப்பதிலோ அல்லது அவற்றை புனருத்தாரணம் செய்வதிலோ மட்டும் நாம் எமது

பண்ததையும் காலத்தையும் செலவுசெய் வதைவிட எமது சமயம் தொடர்பான தொன்மையையும், சிறப்பையும் இன்றுள்ள சந்ததியினருக்கும் வெளிப்படுத்தி அவர்களையும் எதிர்காலத்தில் இதே போன்ற செயற்பாடுகளைச் செய்யத் தூண்டுவதற்கு அறுபத்துறுவர்பூசை போன்ற பக்திபூர்வமான கூட்டான சமய வழிபாட்டுச் செயற்பாடுகள் பெரிதும் உதவியாக அமையுமென்று நாம் நம்புகின்றோம்.

ஆலயத்திற்கு வருகின்ற அடியார்கள் பொதுவாக சந்திதியானைத் தரிசித்து அவனது திருவருளைப்பெற்று உள்ளத்தில் அமைதியும் பக்குவழும் ஏற்பட்டுள்ள குழ்நிலையிலேயே ஆச்சிரமத்திற்கு வருகை தருகின்றனர். இத்தகைய ஒரு பக்குவ உணர்வுடன் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்திற்கு வருபவர்கள் அங்கே இடம்பெறும் அறுபத்துறுவர் பூசையில் பங்குடற்று கின்றபொழுது அவர்களின் உள்ளங்கள் ஆண்மீக ரீதியாக மிகவும் உச்சமான பக்திநிலைக்கு செல்கின்ற பக்குவ நிலையை அடைகின்றன. இவ்வாறுவர் ஒரு பக்திநிலைக்கு ஆட்டுகின்ற அந்தப் பக்தி உணர்வினை பல அடியார்கள் எழுமடன் நேரடியாகப் பகிர்ந்து கொள்வதையும் நாம் இவ்விடத்தில் வெளிப்படுத்துவது பொருத்தமானது.

கலியுகத்தில் அடியார்கள் ஆண்ட வனை நெருங்குவதற்குப் பொருத்தான மார்க்கம் பக்தி மார்க்கமே என்பதனை பொதுவாகப் பலரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்த நிலையில் அந்தப் பக்தி மார்க்கத்திற்கு அடியார்களை ஆற்றுப் படுத்துவதற்கு சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

ஏற்கனவே நேரடியாகவும் மறைமுக மாகவும் பல்வேறு செயற்பாடுகளை செயற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அன்மைக்காலமாக அறுபத்துறுவர் பூசைக்கும் காத்திரமான இடம்வழங்கி அதனாடாகவும் அடியார்களை பக்திமார்க்கத் திற்கு ஆற்றுப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

எதனை எப்படி எப்பொழுது செயற்படுத்தவேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் சந்திதியான், சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தினாடாகச் செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். அந்தவகையில்தான் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் தற்பொழுது அறுபத்துறுவர் பூசைக்கும் முன்னுரிமை வழங்கி அதனைச் செயற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆம் ஸ் செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் சந்திதியானுக்கும் அறுபத்துறுவர்களும் ஆலம் இலைகளில் அமுதபடைத்து பூசிப்பதை மருதர் கதிர்காமரது பரம்பரையில் வந்துள்ள பூசகர்கள் தமக்குக்கிடைத்தபோகக் கருதிக் செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதேபோன்று சந்திதியான் திருவருளை நாடிநிற்கின்ற சந்திதியான் ஆச்சிரமம் பிரதி வெள்ளி தோறும் அடியார்களை நாயன்மார்களாகப்பாவனை செய்து அவர்களுக்கு சந்திதியானுக்கும் அன்னதானம் படைத்து பூசை செய்வதற்காக அறுபத்துநான்கு அடியார்களை பந்தியில் இருத்தி அன்னதானம் படைத்து பூசை செய்கின்ற இந்தச் செயற்பாட்டை அறுபத்துறுவர் குருபூசை என்ற பெயரில் தாய்மையுடன் மேற்கொண்டுவருகிறது.

எல்லாம் அவன் அருளாலே
ஓம் முருகா!

தமிழக திருக்கோயில் வரிசை

கிருபைருந்துறை (ஆவடையார் கோயில்)

“தமிழக திருக்கோயில் வரிசை” புதிய பகுதி இந்த இதழில் ஆரம்ப மாகிறது. தமிழக திருக்கோயில்கள் பல வற்றையும் நேரில் தரிசித்து, அங்குள்ள கோயில் நிர்வாகத்தினர் பலரையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட விடயங்களையும் உள்ளடக்கி எழுதப்படும் புதிய பகுதி. வாருங்கள்! நாமும் தமிழக திருக்கோயில் களுக்கு ஒரு சுற்றுலா போய் வரலாம்)

“திருவாசகத் தலம்” என்று சிறப் பித்துக் கூறப்படும் திருப்பெருந்துறை தற்போது “ஆவடையார் கோயில்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அறந்தாங்கி - மீழிசன் பாதையில், அறந்தாங்கியிலிருந்து 14கி.மீ தூரத்தில் உள்ளது.

அரிமர்த்தனபாண்டியனின் அமைச்சராக இருந்த வாதவூர் குதிரை வாங்கச் சென்றபோது இறைவன் அவரை குருந்த மரத்தின் கீழ் குருவடிவில் அமர்ந்திருந்து “மாணிக்க வாசகன்” ஆக்கிய மாட்சிமை பெற்ற ஸ்தலம். இறைவன் கட்டளைப்படி வாதவூர் கட்டிய திருக்கோயில்.

ஏனைய சிவ ஸ்தலங்களைப் போலல்லாது பல்வேறு அம்சங்களில் இக்கோயில் மாறுபட்டிருப்பதை அன்பர்கள் அவதானிக்கவும். கோயில்களில் பெரும் பாலும் கிழக்கு நோக்கியும், சிலவற்றில் மேற்கு நோக்கியும் உள்ள வாசல் இங்கு தெற்கு நோக்கி இருப்பது கவனத்திற் குரியது. தமிழ்நாட்டு சிற்பக் கலைக்கு இலக்கணமாகும். “கொடுங்கை”க்கு (எமது வழக்கில் “தாழ்வாரம்” என்று கொள்ளலாம்) பெயர் பெற்றது. பெரிய கன-

முடைய கருங்கல்லை மெல்லியதாக (கனம் 2”க்கு உள்ளே) இழைத்து, கீழ்ப் புறம் பல மடிப்புக்களாக செதுக்கியுள்ள கலைத்திறனைப் பார்க்கும்போது நம் அறிவுக்கு எட்டாத சிற்பியின் அழர்வ ஆற்றல் புலப்படுகிறது. ஆதியில் அமைக்கப்பட்ட கொடுங்கை போன்றே, பின்னர் காலத்துக்குக் காலம் கட்டப்பட்ட மண்டபங்களிலும் கொடுங்கையை அமைத்துள்ளனர்.

இறைவன்- ஆத்மநாதர்; இறைவியோகாம்பாள்; ஸ்தலவிருட்சம்- குருந்தை. இத்தலத்தில் இறைவன் “ஆத்மநாதர்” உருவம் இன்றியே அருள் பாலிக்கிறார். எனவே அருவமான இறைவனுக்கு உருவமான நந்தி இல்லை. தியானிப்பவரின் அகப்பாரவையே “நந்தி” வழிபடுபவரின் புருவமத்திவரை செல்கின்ற தியானமே “கொடிமரம்” மணிபூரகமாகின்ற மார்புப் பகுதியே “பலிபீடம்”. இங்கே எல்லாம் ஞானமயம் ஆதலின் கொடிமரம், நந்தி, பலிபீடம் இல்லை. இதேபோல நவக்கிரகம், சண்டிகேசர், தெட்சணாமூர்த்தி ஆலயமும் இங்கில்லை. ஆனால் ஒரே தூணில் (சிலையாக இல்லாமல்) அடையாளப்படுத்தப்பட்டவையாக நவக்கிரகங்கள் காணப்படுகின்றன.

எழுநிலை நிலைகள் கொண்ட ராஜகோபுரம் அடுத்துள்ள ஆறு மண்டபங்களும் ஆறு சபைகளாக உள்ளன.

1) கனகசபை எனப்படும் பஞ்சாட்சர மண்டபத்தின் இடது பக்கம் மாணிக்கவாசகர் மூலஸ்தானம் கிழக்கு பார்த்த படி உள்ளது. 27 நட்சத்திரங்களின்

கேட்காமலே கொடுக்கப்படுவதைக் கொடை என்று சொல்லலாம்.

வடிவங்கள் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சுவரில் வண்ண ஓவியத்தில் மாணிக்க வாசகரை ஆட்கொண்ட ஸ்பரிச் உபதேசத்திருவடி தீட்சை ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன.

2) நடனசபை எனப்படும் நிருத்தசபை பெயருக்கு ஏற்றபடி நடன சிற்பங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தூணிலும் ஒவ்வொரு வகையான சிற்பங்கள் அவற்றுள் 5 அடி உயரம் கொண்ட குறவன்- குறத்தி; வேடன்- வேடு விச்சி சிற்பங்கள் அழகுக் குவியல். குறவன் தொங்கு மீசையை முறைக்கியபடி ஒரு காலை ஊன்றி- மறுகாலை சுழற்றிய படி கூத்தாடுவது போலவும், குறத்தி ஒரு கையில் பூச்செண்டு பிடித்தபடி, மறு கையால் மேலாடையை சுற்று உயர்த்திய படியும் உள்ளாள். சேலையின் மடிப்பும் உடை அலங்காரமும் அழகே அழகு. வேடுவிச்சியின் உள்ளங்கையில் உள்ள கைரேகைகள் ஈராக அத்தனை அம்சங்களும் அலாதியானவை.

குறுத்தியின் நிமிர்ந்த மார்பகங்களின் மேல் தவமும் பாசி மணிகளும் சரி, அள்ளி முடிந்த கூந்தலில் வெளியே தெரியும் இரண்டொரு முடிகளும், செருகப்பட்டுள்ள கொண்டை ஊசியும் பூக்களும் அப்பப்பா... எதைச் சொல்ல.... எப்படிச் சொல்ல... அபாரம். அற்புதம்.

3) தேவசபை எனப்படுகின்ற சுந்தரபாண்டியன் மண்டபம்: இங்கேதான் மாணிக்கவாசகரின் உற்சவமூர்த்தி சந்திதி காணப்படுகிறது.

4) சத்சபை எனப்படும் அழுதமண்டபம்: மண்டபத்தின் நடுவே உள்ள கல் மேடையில் ஆறு காலமும் புழுங்கல் அரிசி அன்னத்தை ஆவி பறக்க பறப்பி, அதைச்சுழ அதிரசம், அப்பம், வடை

முதலியன் நிவேதித்து தீபாராதனை நடைபெறுவதை நாமும் நேரில் பார்க்கலாம்.

5) சித்சபை: பூசகர்கள் பூசை வேளையில் நிற்குமிடம்.

6) ஆனந் தசபை: இதுதான் கருவறை. ஆனந்தமயமான ஆத்மநாதரை கருவறையில் காணுகிறோம். சதுரபீடமான ஆவடையார் பகுதி. லிங்க பாணம் இல்லை. லிங்க பாணம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் தங்கக் குவளை சாத்தப்பட்டுள்ளது. அருவ நிலையிலேயே இறைவன் அருள் பாலிக்கிறான்.

ஆவடையாரின் பின்புறம் 27 நடசத்திர தீபங்களும், அதற்குமேல் சூரியன் (வெள்ளை), அக்கினி (சிவப்பு), சந்திரன் (பச்சை) என மூன்று தீபங்கள் சுடர் விடுகின்றன. சுவாமிக்கு முன்பாக இரண்டு தூங்கா விளக்குகள் எப்போதும் எரிந்தபடியே உள்ளன.

இத்திருக்கோயிலில் ஆத்மநாதரைப் போலவே அம்பிகையும் தெற்கு நோக்கியபடி அருவமாகவே உள்ளார். அம்பிகை யோகாம்பிகைக்கு உருவம் இல்லை. நூறு இதழ்கள் கொண்ட தாமரையாகிய யோக பீடத்தில் அம்பாளின் திருவடிகள் தங்கத்தாலான யந்திரவடிவில் உள்ளன. கல்யன்னல் வழியாகவே அம்பாளைத் தரிசிக்க வேண்டும். பூசகர் மட்டும் பக்கவாசல் வழியாக உள்ளே போய்வருவார்.

தல விசேடக் காட்சியாக, கல்லில் வடித்துள்ள குருந்தமரம், கீழே இறைவன் குருவடிவில் அமர்ந்திருக்க, எதிரில் மாணிக்கவாசகர் பக்குவமாக இருந்து உபதேசம் பெறும் காட்சி வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

விநாயகர் மண்டபத்தில் மேல் விதானத்தில் தொங்கும் கல் சங்கிலி

களும், சங்கிலிகளின் நுணியில்லூக்குண்டபடி தொங்கும் பாம்புகளும் (அனைத்தும் கல்லில்) கண்களை விரிய வைக்கின்றன.

திருவாசகத்தின் 51 பகுதிகளில் (சிவபுராணம்- திருப்பள்ளியமுச்சி- திருவெம்பாவை போன்ற) 20 பகுதிகள் இத்தலத்திலேயே பாடப்பட்டவையாகும்.

விநாயகர், முருகன், நடராஜர் தவிர வேறு எந்தப் பரிவார மூர்த்தங்களும் இங்கில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஆவணிமுலத்தில் குதிரைகள்

“மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி

வரும்” என வாதவூரை சொல்லச் செய்த பெருமான் அவ்வாறே நரிகளைக் குதிரைகள் ஆக்கிய இடம் இன்றும் “நரிக்குடி” என வழங்கப்படுகிறது.

“சடையவனே! தளர்ந்தேன்! எம் பிரான் என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளோ” என ஆத்மநாதரின் அடி தொழுது பிரார்த்தித்து வெளியே வருகிறோம்.

குறிப்பு: இறைவன் விருப்பப்படியே வாதவூர் கட்டிய திருக்கோயில் “திருப்பெருந்துறை ஆகும்.

சுவரம் விவேகங்நந்தர்

மலர்ந்தமுகம் ஞானாளி வீசும் கண்கள்
மற்றவரைக் கவர்ந்திமுக்கும் பீடு நடை
கலந்துகொண்ட சர்வமத மாநா தேன்னில்
சரித்திரமே படைத்துவிட்ட சமய ஞானி
உலகினிலே இந்துமதச் சிறப்புத் தன்னை
உரைத்திட்ட பெரியவராம் விவேகா னந்தர்
நலமுடனே வாழ்வதற்கு மெய்ஞா னாளியை
நல்குதற்கு ஞானவிளக் கைத்தந்தார் இராம கிருஷ்ணர்

அறிவுடனே கலைஞானம் பெற்றுக் கொண்டார்
அஞ்சாத மனவறுதி ஆற்றல் மிக்கார்
சிறிதுமே விலகாத கடவுள்ப் பற்று
சிந்தையில் எழுந்த சிலஜை யங்களை
அறிவதிலே ஆர்வம் இருந்தவர்க் குவாய்த்த
அகல்விளக்கு இராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சர்
குறிக்கோள் மக்கள்சேவை மனதில் கொண்டார்
குன்றில்வைத்த தீபமென வாழ்ந்து நின்றார்

-கவிஞர் வ. யோகானந்தசீவம் அவர்கள்-

ஆரோக்கியத்துக்கு ஒப்பான நன்பன் வேறுயாருமில்லை.

மாசி மாத வாராந்து நிகழ்வுகள்

01-02-2008 வெள்ளிக்கிழக்கை பூர்ப்பகல் 10.30 சென்டியிலில்
விடயம்:- அநுபுதி
வழங்குபவர்:- சுவாமி சித்ரநாயகனந்தா அவர்கள்
 (ஏற்று சேவைக்கிறார்கள்)

08-02-2008 வெள்ளிக்கிழக்கை பூர்ப்பகல் 10.30 சென்டியிலில்
பாடசாலை மாணவர் நிகழ்வு
யார்/ சங்கரன் சுவாமிராம் மகாந்தத்யாரலயார்

15-02-2008 வெள்ளிக்கிழக்கை பூர்ப்பகல் 10.30 சென்டியிலில்
விடயம்:- மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்
வழங்குபவர்:- தஞ் ந. கைலைந்துறை ஆசீர்யர்
 (அறிவுறுத் துக்கிய கூக்க கூவ வித்தியால்கள்)

22-02-2008 வெள்ளிக்கிழக்கை பூர்ப்பகல் 10.30 சென்டியிலில்
சௌற்பொழிவு:- பெரியபுராணம் (தொடர்)
வழங்குபவர்:- அ. குமாருவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)
 (யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

29-02-2008 வெள்ளிக்கிழக்கை பூர்ப்பகல் 10.30 சென்டியிலில்
ஒரைச்சாட்டு 122ஆவது ரோது வெளியீடு
மார்ச் - 2008

வெளியீட்டுரை:- சுவா ஆறுமுகஶாம் J.P
மதிப்பீட்டுரை:- சுவாமியுலவர் க. நெத்தியதச்துரன்

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்தர் ஆலய வருடாந்த நிகழ்வுகள் 2008

ஜனவரி

01.01.2008 மார்க்டி 16 செவ்வாய் மங்களப்புத்தாண்டு ஆரம்பம்
15.01.2008 தெ 1 செவ்வாய் தைப்பொங்கள்
18.01.2008 தெ 4 வெள்ளி கார்த்திகை விரதம் விசேட உற்சவம்
22.01.2008 தெ 8 செவ்வாய் தைப்புசம் விசேட உற்சவம் பகல்

பெப்ரவரி

14.02.2008 மாசி 2 வியாழன் கார்த்திகை உற்சவம்
21.02.2008 மாசி 9 வியாழன் மாசி மகம்

மார்ச்

06.03.2008 மாசி 23 வியாழன் மகாஶவராத்திரி விராமம் விசேட உற்சவம் மாலை 7 மணி
12.03.2008 மாசி 29 புதன் கார்த்திகை உற்சவம்
18.03.2008 பங்குளி 5 செவ்வாய் வருடாந்த சகஸ்ர மகாசங்காபிழேகம் காலை 8 மணி சங்குப்புஜை பகல் 10 மணி சங்காபிழேகம் பகல் 11 மணி சன்முக அர்ச்சனை பகல் 12 மணி விசேட உற்சவம்
21.03.2008 பங்குளி 8 வெள்ளி பங்குளி உத்தரம் வைவப் பெருமாள் கும்பாபிழேக தினம்

ஏப்ரல்

07.04.2008 பங்குளி 25 திங்கள் ஆலய கும்பாபிழேக தினம் சகஸ்ர மகாசங்காபிழேகம் காலை 8 மணி சங்குப்புஜை பகல் 10 மணி சங்காபிழேகம் பகல் 11 மணி சன்முக அர்ச்சனை பகல் 12 மணி விசேட உற்சவம்
09.04.2008 பங்குளி 27 புதன் பகல் 10 மணி கார்த்திகை உற்சவம்
13.04.2008 சித்திரை 1 ஞாயிறு தமிழ் இந்துப் புத்தாண்டு (சர்வதாரி)

மாலை 6.30 விசேட உற்சவம்
22.04.2008 சித்திரை 8 ஞாயிறு சித்திரா பூரணை

மே

06.05.2008 சித்திரை 24 செவ்வாய் பகல் 10 மணி கார்த்திகை உற்சவம்
19.05.2008 வைகாசி 6 திங்கள் வைகாசி விசாகம், விசேடை உற்சவம்

ஜூன்

02.06.2008 வைகாசி 20 திங்கள் கார்த்திகை உற்சவம்
30.06.2008 ஆணி 16 திங்கள் கார்த்திகை உற்சவம்

ஜூலை

03.07.2008 ஆணி 19 வியாழன் கதிர்காமம் கொடி, பயணப்புஜை
07.07.2008 ஆணி 23 திங்கள் தீர்த்தமெட்டுபு
09.07.2008 ஆணி 25 புதன் ஆணி உத்தரம் விசேட உற்சவம்
13.07.2008 ஆணி 29 ஞாயிறு சின்ன ஆண்டியப்பர் புஜை
14.07.2008 ஆணி 30 திங்கள் வருடாந்த குளிர்ச்சிப் பொங்கல்
27.07.2008 ஆடி 12 ஞாயிறு கார்த்திகை உற்சவம்

ஆகஸ்ட்

01.08.2008 ஆடி 17 வெள்ளி ஆடி அமாவாசை
23.08.2008 ஆவணி 7 சனி கார்த்திகை உற்சவம்
30.08.2008 ஆடி 28 திங்கள் ஆலய மகோஞ்சல ஆரம்பம் இரவு 2.15 கொடியேற்றம்

செப்டெம்பர்

03.09.2008 ஆவணி 18 புதன் காலைத்திருவிழா ஆரம்பம்
08.09.2008 ஆவணி 23 திங்கள் முங்காவனம்

09.09.2008 ஆவணி 24 செவ்வாய் கைலாய வாகனம்

13.09.2008 ஆவணி 28 சனி சப்றம்

14.09.2008 ஆவணி 29 ஞாயிறு தேர்

15.09.2008 ஆவணி 30 திங்கள் காலை - தீர்த்தம்

மாலை - மெளனத் திருவிழா

22.09.2008 புரட்டாதி 6 திங்கள் பிராய்ச்சித்த அபிஷேகம்

30.09.2008 புரட்டாதி 19 செவ்வாய் நவராத்திரி விரதாரம்பம் வெராத்திரி விரதாரம்பம்

அக்டோபர்

08.10.2008 புரட்டாதி 22 புதன் சரஸ்வதி புஜை
09.10.2008 புரட்டாதி 23 வியாழன் விஜயதசமி
17.10.2008 ஆப்பசி 1 வெள்ளி கார்த்திகை உற்சவம்
27.10.2008 ஆப்பசி 11 திங்கள் தீபாவளி தினம்
29.10.2008 ஆப்பசி 13 புதன் கந்தஷ்டிடி விரதாரம்பம்

நவம்பர்

04.11.2008 ஆப்பசி 19 செவ்வாய் குரசங்லூரம்
05.11.2008 ஆப்பசி 20 புதன் பாரணை, தெய்வானை அம்மன் திருக்கல்யாணம்
13.11.2008 ஆப்பசி 28 வியாழன் கார்த்திகை உற்சவம்

டிசம்பர்

11.12.2008 கார்த்திகை 26 வியாழன் திருக்கார்த்திகை உற்சவம் குமாராலய தபம்
14.12.2008 கார்த்திகை 29 ஞாயிறு ஆண்டியப்பர் புஜை

**சப்யங்கள்
நன்றி**